

กลุ่มงานคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา

เลขรับ... 8/2566

วันที่... 19/06/2566

เวลา... 09:06 น.

สำนักกรรมการ 3

เลขรับ... 1152/2566

วันที่... 16/06/2566

เวลา... 16:23 น.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักกฎหมาย กลุ่มงานกฎหมาย ๒ โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๙๖

ที่ สว ๐๐๑๒.๑๒/๒๖๓ วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๖

เรื่อง สรุปข้อมูลการออกกฎหมายลำดับรองของกฎหมายที่ผ่านการพิจารณาของรัฐสภา

เรียน เลขาธิการคณะอนุกรรมการติดตามมติของวุฒิสภา

ตามที่ประธานคณะอนุกรรมการติดตามมติของวุฒิสภา ในคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ได้มอบหมายให้สำนักกฎหมายดำเนินการตรวจสอบบทบัญญัติและเนื้อหาสาระของร่างกฎหมายฉบับต่าง ๆ ที่รัฐสภาได้พิจารณาและมีมติเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย เพื่อจัดทำข้อมูลสรุปการตรากฎหมายลำดับรอง ทั้งนี้ เพื่อให้คณะอนุกรรมการติดตามมติของวุฒิสภา มีข้อมูลสำหรับใช้ประกอบการพิจารณาติดตามความคืบหน้าของการตรากฎหมายลำดับรอง เพื่อปฏิบัติตามกฎหมาย และเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการติดตามมติของวุฒิสภาในส่วนที่เกี่ยวข้องให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ในการนี้ สำนักกฎหมาย โดยกลุ่มงานกฎหมาย ๑ และกลุ่มงานกฎหมาย ๒ ได้ดำเนินการจัดทำข้อมูลสรุปการตรากฎหมายลำดับรองเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ตั้งแต่วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๖ จำนวน ๑๓ ฉบับ เสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยรวบรวมเป็นหนังสือ “รวมพระราชบัญญัติและพระราชกำหนดที่ได้รับความเห็นชอบหรือได้รับการอนุมัติจากรัฐสภา และการตรากฎหมายลำดับรองเพื่อปฏิบัติตามกฎหมาย ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖” (เล่ม ๑) รายละเอียดปรากฏตามหนังสือที่เสนอมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

(นายโสภณ ชaturong)

ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย

เจ้าของเรื่อง : นางเกตุฉลิษฐ์ วัลย์จันทร์ นิตกรชำนาญการ

กลุ่มงานกฎหมาย ๒

สำนักกฎหมาย

(นางสาวนภพร ชaturong)

ผู้บังคับบัญชาในกลุ่มงานกฎหมาย ๒

๑๖ / ๖.๖ / ๒๕๖๖

**รวมพระราชบัญญัติและพระราชกำหนด
ที่ได้รับความเห็นชอบหรือได้รับการอนุมัติ
จากรัฐสภา และการตรากฎหมายลำดับรอง
เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมาย
ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖
(เล่ม ๑)**

**เสนอ
คณะกรรมการติดตามมติของวุฒิสภา
ในคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา**

**จัดทำโดย
สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา**

คำนำ

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ บทเฉพาะกาล มาตรา ๒๖๙ วรรคหนึ่ง ได้บัญญัติว่า ในวาระเริ่มแรก ให้วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิก จำนวนสองร้อยห้าสิบคนซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ถวายคำแนะนำ และวุฒิสภามีหน้าที่สำคัญในกระบวนการนิติบัญญัติเพื่อพิจารณากลับรองกฎหมาย เช่น กรณีตามมาตรา ๑๓๖ ที่บัญญัติว่า เมื่อสภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติและมีมติเห็นชอบแล้ว ให้สภาผู้แทนราษฎรเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นต่อวุฒิสภา ทั้งนี้ ร่างพระราชบัญญัติที่ได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาแล้ว มาตรา ๑๔๕ บัญญัติให้นายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย และเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับเป็นกฎหมายได้

ในการนี้ สำนักกฎหมาย ได้ดำเนินการตรวจสอบบทบัญญัติและเนื้อหาของพระราชบัญญัติและพระราชกำหนดฉบับต่าง ๆ ที่รัฐสภาได้ให้ความเห็นชอบหรืออนุมัติให้ใช้บังคับเป็นกฎหมายและมีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา ตั้งแต่วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๖ ซึ่งมีพระราชบัญญัติและพระราชกำหนด จำนวนทั้งสิ้น ๑๓ ฉบับ ปรากฏว่า มีพระราชบัญญัติที่จะต้องมีการตรากฎหมายลำดับรองเพื่อปฏิบัติการตามกฎหมาย จำนวน ๙ ฉบับ จึงได้จัดทำเป็นหนังสือ “รวมพระราชบัญญัติและพระราชกำหนดที่ได้รับความเห็นชอบหรือได้รับการอนุมัติจากรัฐสภา และการตรากฎหมายลำดับรองเพื่อปฏิบัติการตามกฎหมาย ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ (เล่ม ๑)” ตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะอนุกรรมการติดตามมติของวุฒิสภา ในคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ทั้งนี้ เพื่อคณะอนุกรรมการติดตามมติของวุฒิสภา จะได้ใช้เป็นข้อมูลสำหรับการติดตามมติของวุฒิสภาเกี่ยวกับการตรากฎหมายลำดับรองเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติและพระราชกำหนดฉบับต่าง ๆ ต่อไป

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
มีถุนายน ๒๕๖๖

สารบัญ

หน้า

• กฎหมายที่ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา และได้ประกาศราชกิจจานุเบกษา
จำนวน ๑๓ ฉบับ

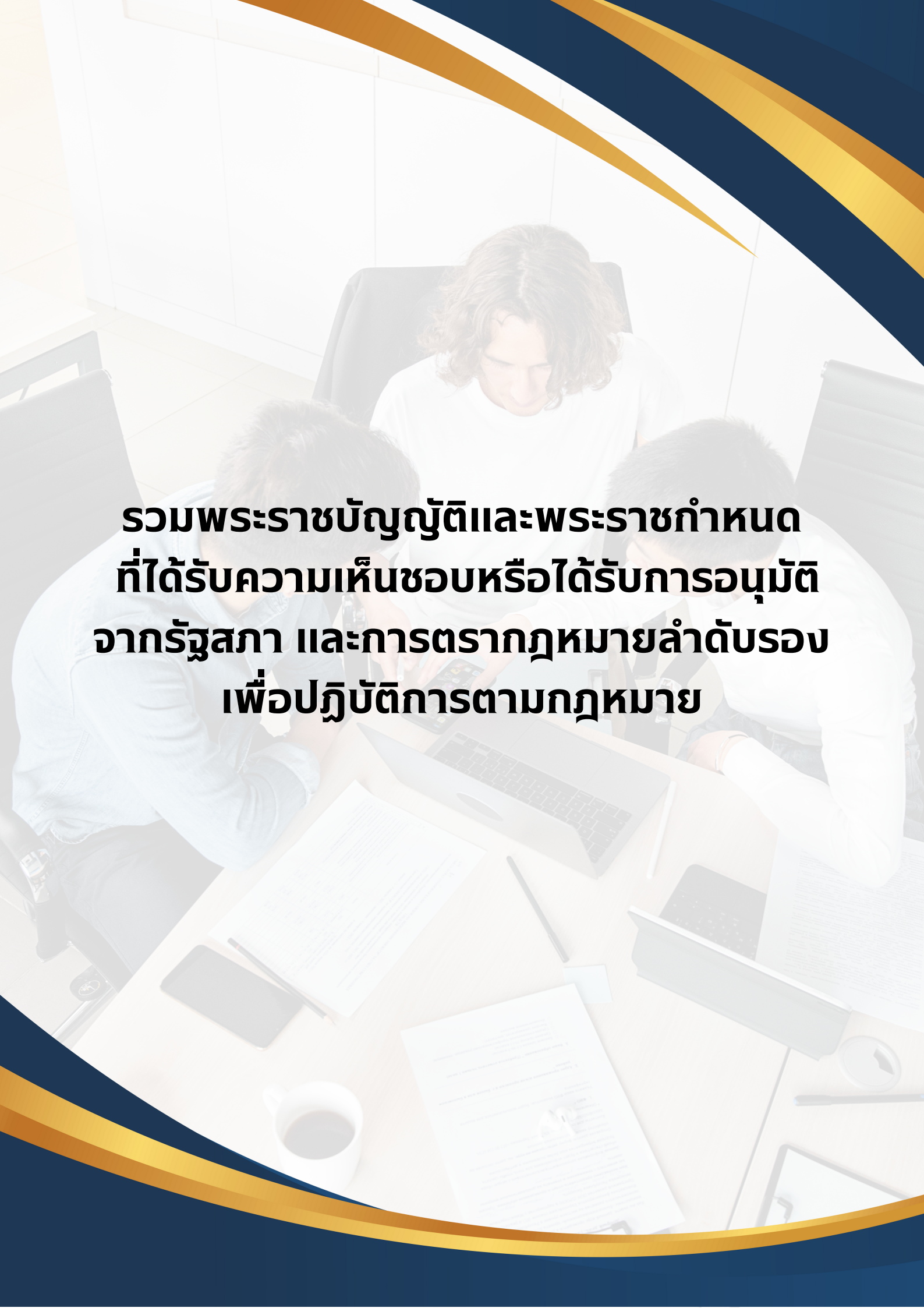
๑. พระราชกำหนดผ่อนผันให้กระทรวงการคลังค้ำประกันการชำระหนี้ ของสำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๖๕	๑
๒. พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕	๒
๓. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖	๕
๔. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖	๖
๕. พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖	๗
๖. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๖	๘
๗. พระราชบัญญัติราชวิทยาลัยจุฬารักษ์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๖	๙
๘. พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖	๑๐
๙. พระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๖๖	๑๔
๑๐. พระราชบัญญัติการเดินทางเร็วในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๖๖	๑๕
๑๑. พระราชบัญญัติสถาปนิก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖	๑๗
๑๒. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๖๖	๑๙
๑๓. พระราชบัญญัติส่งเสริมการเรียนรู้ พ.ศ. ๒๕๖๖	๒๐

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

• ภาคผนวก

- ๑. พระราชกำหนดผ่อนผันให้กระทรวงการคลังค้ำประกันการชำระหนี้
ของสำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๖๕ (๑)
- ๒. พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕ (๔)
- ๓. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖ (๑๕)
- ๔. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖ (๒๗)
- ๕. พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖ (๓๔)
- ๖. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๖ (๓๗)
- ๗. พระราชบัญญัติราชวิทยาลัยจุฬารักษ์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๖ (๔๐)
- ๘. พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖ (๔๗)
- ๙. พระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๖๖ (๕๙)
- ๑๐. พระราชบัญญัติการเดินทางเร็วในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๖๖ (๖๔)
- ๑๑. พระราชบัญญัติสถาปนิก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖ (๘๑)
- ๑๒. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๖๖ (๙๑)
- ๑๓. พระราชบัญญัติส่งเสริมการเรียนรู้ พ.ศ. ๒๕๖๖ (๙๕)

**รวมพระราชบัญญัติและพระราชกำหนด
ที่ได้รับความเห็นชอบหรือได้รับการอนุมัติ
จากรัฐสภา และการตรากฎหมายลำดับรอง
เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมาย**

เรื่อง พระราชกำหนดผ่อนผันให้กระทรวงการคลังค้ำประกันการชำระหนี้
ของสำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๖๕
กับการตรากฎหมายลำดับรองเพื่อปฏิบัติการตามกฎหมาย

พระราชกำหนดผ่อนผันให้กระทรวงการคลังค้ำประกันการชำระหนี้ของสำนักงาน
กองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๙ ตอนที่ ๖๒ ก หน้า ๑
เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๕ และให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา คือ วันที่ ๖ ตุลาคม
๒๕๖๕ เป็นต้นไป

ในการนี้ สำนักกฎหมายได้พิจารณาดำเนินการตรวจสอบบทบัญญัติและเนื้อหาสาระ
ของพระราชกำหนดฉบับดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่า ไม่มีกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ
ประกาศ หรือหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่จะต้องพิจารณาดำเนินการเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชกำหนดนี้

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕
และการตรากฎหมายลำดับรองเพื่อปฏิบัติการตามกฎหมาย

พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๙ ตอนที่ ๗๘ ก หน้า ๑ เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๕ และให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา คือ วันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

ในการนี้ สำนักกฎหมายได้พิจารณาดำเนินการตรวจสอบบทบัญญัติและเนื้อหาสาระของพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่า มีกฎกระทรวง ระเบียบ และข้อกำหนดในเรื่องต่าง ๆ ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย และคณะกรรมการบริหารกองทุน จะต้องพิจารณาดำเนินการเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ รวมจำนวน ๑๒ ฉบับ ดังนี้

๑. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม จำนวน ๒ ฉบับ คือ

๑.๑ กฎกระทรวงเกี่ยวกับการกำหนดประเภท วิธีการผลิตและกำลังการผลิตของโรงงานซึ่งผลิตน้ำตาลทราย นอกเหนือจากโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานซึ่งผลิตน้ำตาลทราย (ออกตามความในมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ บทนิยามคำว่า “โรงงาน”)

๑.๒ ระเบียบเกี่ยวกับการเสนอและการถอดถอนผู้แทนชาวไร่อ้อยและผู้แทนโรงงาน (ออกตามความในมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑ วรรคสี่)

๒. คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย จำนวน ๘ ฉบับ คือ

๒.๑ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับผลพลอยได้อื่นใดที่ได้จากการผลิตน้ำตาลทราย (ออกตามความในมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ บทนิยามคำว่า “ผลพลอยได้”)

๒.๒ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจำหน่ายน้ำตาลทรายเพื่อใช้บริโภคในราชอาณาจักร ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี และให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ออกตามความในมาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง (๑๘) และมาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗ วรรคสาม และวรรคสี่)

๒.๓ กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมเพื่อการบริหารจัดการอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายและเพื่อการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายและวิธีการชำระค่าธรรมเนียมตลอดจนอัตราค่าบำรุงและวิธีการชำระค่าบำรุงสถาบันชาวไร่อ้อย ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี และให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ออกตามความในมาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง (๒๔) และมาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗ วรรคสาม และวรรคสี่)

๒.๔ กำหนดค่าตอบแทนคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการและคณะทำงานต่าง ๆ นอกจากคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี (ออกตามความในมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง (๒๘) และมาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗ วรรคสอง)

๒.๕ ระเบียบที่ออกโดยคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย เกี่ยวกับการกำหนดให้ชาวไร่อ้อยและโรงงานชำระค่าธรรมเนียมเพื่อการบริหารจัดการอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย และเพื่อการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย โดยคำนวณจากปริมาณอ้อยที่ส่งให้แก่โรงงานและจากปริมาณน้ำตาลทรายและผลพลอยได้ที่ผลิตได้ แล้วแต่กรณี (ออกตามความในมาตรา ๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘)

๒.๖ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติในการนำเข้าน้ำตาลทรายซึ่งต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย (ออกตามความในมาตรา ๒๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๗)

๒.๗ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับกรณีที่ราคาอ้อยขั้นสุดท้ายและผลตอบแทนการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายขั้นสุดท้ายต่ำกว่าราคาอ้อยขั้นต้นและผลตอบแทนการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายขั้นต้น โดยให้กองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายนำเงินค่าธรรมเนียมเพื่อการบริหารจัดการอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย เงินค่าธรรมเนียมเพื่อการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย และเงินที่นำส่งเข้ากองทุนจากรายได้สุทธิที่ได้จากการจำหน่ายน้ำตาลทรายในแต่ละฤดูการผลิต มาจ่ายชดเชยให้แก่โรงงานเท่ากับส่วนต่างดังกล่าว (ออกตามความในมาตรา ๒๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๖)

๒.๘ กำหนดอัตราและระยะเวลาให้โรงงานนำส่งเงินเข้ากองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายจากรายได้สุทธิที่ได้จากการจำหน่ายน้ำตาลทรายในแต่ละฤดูการผลิต ในกรณีที่ราคาอ้อยขั้นสุดท้ายและผลตอบแทนการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายขั้นสุดท้ายสูงกว่าราคาอ้อยขั้นต้นและผลตอบแทนการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายขั้นต้น (ออกตามความในมาตรา ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๗)

๓. คณะกรรมการบริหารกองทุน จำนวน ๒ ฉบับ คือ

๓.๑ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย ได้แก่ ๑) การสนับสนุน ส่งเสริม ศึกษา วิจัย และพัฒนา อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย ให้เป็นไปตามนโยบายของประเทศในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ๒) การรักษาเสถียรภาพของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย เพื่อผลประโยชน์ของชาวไร่อ้อย โรงงาน และผู้บริโภค เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ และ ๓) การกระทำการอื่นที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย (ออกตามความในมาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง (๒) และมาตรา ๒๕ วรรคสอง)

๓.๒ กำหนดระเบียบว่าด้วยการเก็บรักษา การหาผลประโยชน์และการใช้จ่าย
เงินกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย
(ออกตามความในมาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง (๓) และมาตรา ๒๕ วรรคสอง)

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖
กับการตรากฎหมายลำดับรองเพื่อปฏิบัติการตามกฎหมาย

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๔๐ ตอนที่ ๗ ก หน้า ๑ ถึงหน้า ๑๒ เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๖ และให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา คือวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ในการนี้ สำนักกฎหมายได้พิจารณาดำเนินการตรวจสอบบทบัญญัติและเนื้อหาสาระของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่ามีหลักเกณฑ์และวิธีการที่จะต้องพิจารณาดำเนินการเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ จำนวน ๗ ฉบับ ดังนี้

- หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ออกโดยคณะกรรมการการเลือกตั้ง จำนวน ๗ ฉบับ ดังนี้

(๑) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำหนดจำนวนกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งเพิ่มเติม
(ออกตามความในมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ (๑))

(๒) กำหนดแบบบัญชีรายชื่อ สำหรับผู้สมัครแบบบัญชีรายชื่อของพรรคการเมือง
ที่ส่งผู้สมัครแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเลือกแล้ว โดยต้องจัดเรียงลำดับรายชื่อผู้สมัครตามลำดับหมายเลข
(ออกตามความในมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง (๓))

(๓) ประกาศกำหนดจำนวนค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเลือกตั้งของผู้สมัครแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง
และค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งของพรรคการเมืองที่จะใช้จ่ายในการเลือกตั้งผู้สมัครแบบบัญชีรายชื่อ
ในกรณีที่ผู้สมัครแบบบัญชีรายชื่อผู้ใดของพรรคการเมืองได้ใช้จ่ายไปเพื่อการเลือกตั้งเป็นจำนวนเท่าใด
ให้นำรวมเป็นค่าใช้จ่ายของพรรคการเมืองด้วย (ออกตามความในมาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๒)

(๔) วิธีการออกเสียงลงคะแนน (ออกตามความในมาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๔)

(๕) หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการนับคะแนนเสียงนอกราชอาณาจักร (ออกตามความ
ในมาตรา ๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๓ วรรคสอง)

(๖) หลักเกณฑ์และวิธีการนับคะแนน ซึ่งต้องกำหนดให้มีการนับคะแนน
ที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งทำเครื่องหมายในช่องทำเครื่องหมาย “ไม่เลือกผู้สมัครผู้ใด” หรือ “ไม่เลือกบัญชีรายชื่อ
ของพรรคการเมืองใด” ด้วย (ออกตามความในมาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๗ วรรคสอง)

(๗) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการดำเนินการกรณีกรรมการการเลือกตั้งแต่ละคน
พบเห็นการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำใดอันเป็นเหตุให้การเลือกตั้งมิได้เป็นไปโดยสุจริต
หรือเที่ยงธรรม หรือเป็นไปโดยมิชอบด้วยกฎหมาย (ออกตามความในมาตรา ๒๙ แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๑๓๗)

เรื่อง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖
กับการตรากฎหมายลำดับรองเพื่อปฏิบัติการตามกฎหมาย

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๔๐ ตอนที่ ๗ ก หน้า ๑๓ ถึงหน้า ๑๙ เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๖ และให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา คือวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ในการนี้ สำนักกฎหมายได้พิจารณาดำเนินการตรวจสอบบทบัญญัติและเนื้อหาสาระของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่ามีหลักเกณฑ์และวิธีการที่จะต้องพิจารณาดำเนินการเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ จำนวน ๒ ฉบับ ดังนี้

- หลักเกณฑ์และวิธีการที่ออกโดยคณะกรรมการการเลือกตั้ง จำนวน ๒ ฉบับ ดังนี้

(๑) หลักเกณฑ์และวิธีการ เกี่ยวกับการจัดการประชุมสมาชิกพรรคการเมืองของสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดเพื่อรับฟังความคิดเห็น และให้สมาชิกให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งตามที่คณะกรรมการสรรหาส่งมา (ออกตามความในมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๐ (๓))

(๒) หลักเกณฑ์และวิธีการ เกี่ยวกับการจัดการประชุมสมาชิกพรรคการเมืองของสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดเพื่อรับฟังความคิดเห็น และให้สมาชิกให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อตามที่คณะกรรมการสรรหาส่งมา (ออกตามความในมาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง (๔))

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖
กับการตรากฎหมายลำดับรองเพื่อปฏิบัติการตามกฎหมาย

พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖ ได้ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๔๐ ตอนที่ ๒๐ ก หน้า ๑ ถึงหน้า ๓ เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๖ และให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา คือ วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ในการนี้ สำนักกฎหมายได้พิจารณาดำเนินการตรวจสอบบทบัญญัติและเนื้อหาสาระของพระราชบัญญัตินี้แล้ว ปรากฏว่า ไม่มีกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ หรือหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่จะต้องพิจารณาดำเนินการเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เมษายน ๒๕๖๖

เรื่อง พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๖
กับการตรากฎหมายลำดับรองเพื่อปฏิบัติการตามกฎหมาย

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๖ ได้ประกาศ
ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๔๐ ตอนที่ ๒๐ ก หน้า ๔ เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๖ และให้ใช้บังคับ
ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา คือ วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ในการนี้ สำนักกฎหมายได้พิจารณาดำเนินการตรวจสอบบทบัญญัติและเนื้อหาสาระ
ของพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่า ไม่มีกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ
ประกาศ หรือหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่จะต้องพิจารณาดำเนินการเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง พระราชบัญญัติราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๖
กับการตรากฎหมายลำดับรองเพื่อปฏิบัติการตามกฎหมาย

พระราชบัญญัติราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๖ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๔๐ ตอนที่ ๒๐ ก หน้า ๗ ถึงหน้า ๑๓ เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๖ และให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา คือวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ในการนี้ สำนักกฎหมายได้พิจารณาดำเนินการตรวจสอบบทบัญญัติและเนื้อหาสาระของพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่า มีประกาศ ข้อบังคับ และข้อกำหนดที่จะต้องพิจารณาดำเนินการเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ จำนวน ๖ ฉบับ ดังนี้

๑. ประกาศที่ออกโดยราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ จำนวน ๑ ฉบับ ดังนี้

- ประกาศเกี่ยวกับการจัดตั้ง การรวม การเปลี่ยนแปลง การยุบเลิกส่วนงาน และการแบ่งส่วนงาน โดยให้ส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น มีหน้าที่ตามที่กำหนดในประกาศของราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ดังกล่าว (ออกตามความในมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙ (๓))

๒. ข้อบังคับที่ออกโดยราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ จำนวน ๓ ฉบับ ดังนี้

๒.๑ ข้อบังคับเกี่ยวกับคุณสมบัติของหัวหน้าส่วนงานและรองหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๘ (๒) และมาตรา ๘ วรรคสอง (ออกตามความในมาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง)

๒.๒ ข้อบังคับเกี่ยวกับคุณสมบัติอื่นและลักษณะต้องห้ามของหัวหน้าส่วนงานและรองหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๘ (๒) และมาตรา ๘ วรรคสอง (ออกตามความในมาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖ วรรคสอง)

๒.๓ ข้อบังคับเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของเลขาธิการราชวิทยาลัยและหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๘ (๒) และมาตรา ๘ วรรคสอง (ออกตามความในมาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔)

๓. ข้อกำหนดที่ออกโดยสภาราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ จำนวน ๑ ฉบับ ดังนี้

- ข้อกำหนดเกี่ยวกับการกำหนดจำนวนรองหัวหน้าส่วนงาน ตามมาตรา ๘ (๒) และมาตรา ๘ วรรคสอง เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่หัวหน้าส่วนงานมอบหมาย (ออกตามความในมาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง)

๔. ข้อกำหนดที่ออกโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม จำนวน ๑ ฉบับ ดังนี้

- ข้อกำหนดเกี่ยวกับบัญชีการโอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ภาระผูกพันงบประมาณ และรายได้ของราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกิจการของสถาบันบัณฑิตศึกษาจุฬาภรณ์ในสังกัดราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ไปเป็นของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ออกตามความในมาตรา ๑๗)

เรื่อง พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖
กับการตรากฎหมายลำดับรองเพื่อปฏิบัติการตามกฎหมาย

พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖ ได้ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๔๐ ตอนที่ ๒๐ ก หน้า ๑๔ ถึงหน้า ๒๕ เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๖ และให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา คือ วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ในการนี้ สำนักกฎหมายได้พิจารณาดำเนินการตรวจสอบบทบัญญัติและเนื้อหาสาระของพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่า มีกฎกระทรวง ข้อบังคับ ประกาศ และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง อธิบดีกรมสรรพากร คณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จะต้องพิจารณาดำเนินการเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ รวมจำนวน ๒๓ ฉบับ ดังนี้

๑. กฎกระทรวง จำนวน ๑ ฉบับ คือ กฎกระทรวงเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กู้ยืมเงินที่อยู่ในครอบครองของบุคคลอื่น และเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการรับเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาและการชำระเงินคืนกองทุนของผู้กู้ยืมเงิน ตามมาตรา ๔๕ (ออกตามความในมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง (๑๐))

๒. ประกาศกรมสรรพากร จำนวน ๑ ฉบับ คือ ประกาศกรมสรรพากรเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร มีหน้าที่หักเงินได้พึงประเมินของผู้กู้ยืมเงินซึ่งเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินเพื่อชำระเงินกู้ยืมคืนตามจำนวนที่กองทุนแจ้งให้ทราบ โดยให้นำส่งกรมสรรพากรภายในกำหนดระยะเวลานำส่งภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย (ออกตามความในมาตรา ๒๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง)

๓. ประกาศคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำนวน ๓ ฉบับ ดังนี้

๓.๑ ประกาศคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเกี่ยวกับการกำหนดลักษณะของเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา ขอบเขตการให้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา รวมตลอดทั้งประเภทวิชา สถานศึกษาหรือระดับชั้นการศึกษา และหลักสูตรที่จะให้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา (ออกตามความในมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง (๖) ประกอบกับมาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง)

๓.๒ ประกาศคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะและระยะเวลาในกรณีที่ผู้กู้ยืมเงินเป็นคนพิการหรือทุพพลภาพจนไม่สามารถประกอบการทำงานหรือประกอบอาชีพได้ ซึ่งเป็นเหตุให้ภายหลังจากการกู้ยืมเงินให้หนี้ที่มีต่อกองทุนเป็นอันระงับไป (ออกตามความในมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง (๗) ประกอบกับมาตรา ๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง (๓))

๓.๓ ประกาศคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะและระยะเวลาในกรณีที่ผู้กู้ยืมเงินเป็นโรคอันตรายร้ายแรงหรือมีเหตุอันไม่สามารถประกอบการทำงานหรือประกอบอาชีพได้ ซึ่งเป็นเหตุให้ภายหลังจากการกู้ยืมเงินให้หนี้ที่มีต่อกองทุนเป็นอันระงับไป (ออกตามความในมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง (๗) ประกอบกับมาตรา ๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง (๔))

๔. ข้อกำหนดของคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำนวน ๑๒ ฉบับ ดังนี้

๔.๑ กำหนดความหมายของบทนิยามคำว่า “สถานศึกษา” ที่ให้หมายความรวมถึงบุคคลหรือคณะบุคคลซึ่งจัดให้มีการศึกษาในหลักสูตรอาชีพหรือเพื่อยกระดับทักษะ สมรรถนะ หรือการเรียนรู้ (ออกตามความในมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ บทนิยามคำว่า “สถานศึกษา”)

๔.๒ กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้เงินกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาแก่นักเรียนหรือนักศึกษาในสาขาวิชาขาดแคลนหรือสาขาวิชาที่กองทุนมุ่งส่งเสริมเป็นพิเศษ โดยอาจกำหนดให้เป็นทุนการศึกษาแทนการให้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาซึ่งจะกำหนดให้ผู้ได้รับทุนต้องปฏิบัติงานในหน่วยงานตามเวลาที่กำหนดด้วยหรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังกล่าวให้รวมถึงการทำสัญญาและความรับผิดชอบในกรณีไม่ปฏิบัติตามสัญญาด้วย (ออกตามความในมาตรา ๕ เพิ่มความเป็นมาตรา ๖/๑ วรรคสอง และวรรคสาม)

๔.๓ กำหนดลักษณะของนักเรียนหรือนักศึกษาที่กองทุนมีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการศึกษาด้วยการให้เงินกู้ยืม (ออกตามความในมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง (๕) และวรรคสอง)

๔.๔ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการออกมาตรการใด ๆ ตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการบริหารกองทุนและการติดตามการชำระเงินคืนกองทุน (ออกตามความในมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง (๘) ประกอบกับมาตรา ๑๙ เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๔/๑)

๔.๕ กำหนดมาตรการช่วยเหลือให้ผู้กู้ยืมเงินมีงานทำและสามารถชำระเงินคืนกองทุน โดยให้ดำเนินการร่วมกับหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานเอกชน หรือสถานศึกษาที่เข้าร่วมดำเนินงานกับกองทุนตามมาตรา ๓๘ ในการช่วยเหลือผู้กู้ยืมเงิน (ออกตามความในมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง (๙))

๔.๖ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการยื่นคำขอของสถานศึกษาที่ประสงค์จะเข้าร่วมดำเนินงานกับกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ (ออกตามความในมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง (๗) ประกอบกับมาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง)

๔.๗ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการพิจารณาจ่ายเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาเกินจำนวนปีที่กำหนดไว้ในหลักสูตรตามที่ผู้กู้ยืมเงินร้องขอในกรณีจำเป็นและสมควร (ออกตามความในมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง (๗) ประกอบกับมาตรา ๑๗ เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๓/๑ วรรคสอง)

๔.๘ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการเริ่มคิดดอกเบี้ยหรือประโยชน์อื่นใดจากผู้กู้ยืมเงินนับแต่เวลาใดภายหลังจากสำเร็จการศึกษา เลิกการศึกษา หรือพ้นสภาพการศึกษา หรือจะยกเว้นหรือลดหย่อนดอกเบี้ยให้แก่ผู้กู้ยืมเงินที่ชำระเงินคืนกองทุนครบถ้วน หรือมีประวัติชำระเงินคืนกองทุนดีต่อเนื่อง หรือกรณีที่มีเหตุจำเป็นและสมควร (ออกตามความในมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง (๗) ประกอบกับมาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔ วรรคสอง)

๔.๙ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการผ่อนผันให้ผู้กู้ยืมเงินชำระเงินคืนกองทุนแตกต่างไปจากจำนวน ระยะเวลา หรือวิธีการที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง หรือลดหย่อนหนี้ ปรับโครงสร้างหนี้ แพลงหนี้ใหม่ หรือระงับการชำระเงินคืนกองทุนตามที่ผู้กู้ยืมเงินร้องขอเป็นรายบุคคลหรือเป็นการทั่วไปเพื่อบรรเทาภาระของผู้กู้ยืมเงินให้สามารถชำระเงินคืนกองทุนได้ (ออกตามความในมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง (๗) ประกอบกับมาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔ วรรคสี่)

๔.๑๐ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการยกเว้นหรือลดหย่อนให้ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร ในกรณีที่ผู้กู้ยืมเงินผู้ใดผิดนัดการชำระเงินคืนกองทุน และไม่ได้รับอนุญาตให้ผ่อนผันซึ่งผู้กู้ยืมเงินต้องเสียเงินเพิ่มอีกไม่เกินร้อยละศูนย์จุดห้าต่อปี (ออกตามความในมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง (๗) ประกอบกับมาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔ วรรคแปด)

๔.๑๑ กำหนดลักษณะของผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ไม่ว่าจะป็นภาครัฐหรือภาคเอกชน ที่มีหน้าที่หักเงินได้พึงประเมินของ

ผู้กู้ยืมเงินซึ่งเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินดังกล่าว เพื่อชำระเงินกู้ยืมคืนกองทุน (ออกตามความในมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง (๗) ประกอบกับมาตรา ๒๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง)

๔.๑๒ กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการยกเว้นหรือลดหย่อนเงินเพิ่มตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ ให้แก่ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินเป็นการเฉพาะรายหรือเป็นการทั่วไปเมื่อมีเหตุอันสมควร (ออกตามความในมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง (๗) ประกอบกับมาตรา ๒๔ เพิ่มความเป็นมาตรา ๕๑ วรรคหก)

๕. ข้อกำหนดของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำนวน ๕ ฉบับ ดังนี้

๕.๑ กำหนดแบบบันทึกข้อตกลงกับกองทุนในการเข้าร่วมดำเนินงานกับกองทุน (ออกตามความในมาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๘ วรรคสอง)

๕.๒ กำหนดวิธีการเกี่ยวกับการยื่นคำขอกู้ยืมเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักเรียน หรือนักศึกษาต่อสำนักงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (ออกตามความในมาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐)

๕.๓ กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการทำสัญญากู้ยืมเงินกับกองทุนของนักเรียนหรือนักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้กู้ยืมเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา (ออกตามความในมาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๑)

๕.๔ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการให้ผู้กู้ยืมเงินแจ้งขอเบิกเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา พร้อมทั้งแจ้งจำนวนเงินค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และค่าครองชีพโดยมีคำรับรองจากสถานศึกษาประกอบด้วย เมื่อได้ลงทะเบียนเรียนหรือมีหลักฐานว่าจะเข้าศึกษาแล้ว (ออกตามความในมาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๓)

๕.๕ กำหนดจำนวน ระยะเวลา และวิธีการเกี่ยวกับการชำระเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ได้รับไปตามสัญญากู้ยืมเงินคืนให้กองทุนโดยจะชำระเงินคืนกองทุนทั้งจำนวนหรือผ่อนชำระเมื่อสำเร็จการศึกษา เลิกการศึกษา หรือพ้นสภาพการศึกษาแล้ว (ออกตามความในมาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง)

๖. ข้อบังคับของคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำนวน ๑ ฉบับ คือ ข้อบังคับของคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน การพัสดุ การบัญชี การตรวจสอบบัญชีและข้อบังคับอื่นที่จำเป็นในการดำเนินการ และการบริหารงานของกองทุน (ออกตามความในมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง (๑๑))

เรื่อง พระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๖๖
กับการตรากฎหมายลำดับรองเพื่อปฏิบัติการตามกฎหมาย

พระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๖๖ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๔๐ ตอนที่ ๒๐ ก หน้า ๒๖ ถึงหน้า ๓๐ เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๖ และให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา คือวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ในการนี้ สำนักกฎหมายได้พิจารณาดำเนินการตรวจสอบบทบัญญัติ และเนื้อหาสาระของพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่า มีกฎกระทรวงและข้อกำหนดที่จะต้องพิจารณาดำเนินการเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ จำนวน ๗ ฉบับ ดังนี้

๑. กฎกระทรวง จำนวน ๓ ฉบับ ดังนี้

(๑) กฎกระทรวงเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์การนำเงินในบัญชีเงินกองกลางของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการไปลงทุน (ออกตามความในมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๗๐ วรรคสอง)

(๒) กฎกระทรวงเกี่ยวกับการกำหนดหลักทรัพย์ที่มีความมั่นคงสูง ตามมาตรา ๗๐ วรรคสองและวรรคสาม (ออกตามความในมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๐ วรรคสี่)

(๓) กฎกระทรวงเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์การส่งเงินสะสมเข้ากองทุน โดยคำนวณตามบัญชีอัตราเงินเดือนและตามอัตราที่กำหนด (ออกตามความในมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๐/๘ วรรคหนึ่ง)

๒. ข้อกำหนดคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ จำนวน ๔ ฉบับ ดังนี้

(๑) ข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการโอนเงินจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือกองทุนอื่นที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายและมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นหลักประกันในกรณีการออกงานหรือชราภาพมายังกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ออกตามความในมาตรา ๓ เพิ่มความเป็นมาตรา ๓๘/๒)

(๒) ข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการส่งเงินสะสมเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการเกินกว่าอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง (ออกตามความในมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๙ วรรคสอง)

(๓) ข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการขอโอนเงินจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการไปยังกองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือกองทุนอื่นที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายและมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นหลักประกันในการออกจากงานหรือชราภาพ ในกรณีที่สมาชิกซึ่งสมาชิกภาพสิ้นสุดลง (ออกตามความในมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๖๗/๑ วรรคหนึ่ง)

(๔) ข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการจัดให้มีแผนการลงทุน การเลือกแผนการลงทุน การให้ข้อมูลประกอบการพิจารณาเลือกแผนการลงทุน และการเปลี่ยนแปลงแผนการลงทุน (ออกตามความในมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๐ วรรคห้า)

เรื่อง พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๖๖
กับการตรากฎหมายลำดับรองเพื่อปฏิบัติการตามกฎหมาย

พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๖๖ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๔๐ ตอนที่ ๒๐ ก หน้า ๓๑ ถึงหน้า ๔๗ เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๖ และให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา คือวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ในการนี้ สำนักกฎหมายได้พิจารณาดำเนินการตรวจสอบบทบัญญัติและเนื้อหาสาระของพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่า มีกฎกระทรวง ประกาศ และข้อกำหนดที่จะต้องพิจารณาดำเนินการเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ จำนวน ๑๗ ฉบับ ดังนี้

๑. กฎกระทรวง จำนวน ๑ ฉบับ ดังนี้

- กฎกระทรวงเกี่ยวกับการกำหนดขยะที่เป็นสิ่งของหรือของเสียอื่น (ออกตามความในมาตรา ๓ เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๒๐/๒ บทนิยามคำว่า “ขยะ” (๑๐))

๒. ประกาศที่ออกโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม จำนวน ๖ ฉบับ ดังนี้

๒.๑ ประกาศเกี่ยวกับการกำหนดรายละเอียดและพิสัยของพื้นที่พิเศษ รวมทั้งพื้นที่ทางทะเลอื่นโดยคำนึงถึงอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการป้องกันมลพิษจากเรือ ค.ศ. ๑๙๗๓ และพิธีสาร ค.ศ. ๑๙๗๘ รวมตลอดถึงภาคผนวก (ออกตามความในมาตรา ๓ เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๒๐/๒ บทนิยามคำว่า “พื้นที่พิเศษ”)

๒.๒ ประกาศเกี่ยวกับการกำหนดแนวทางการทิ้งซากสัตว์ในระหว่างเดินเรือตามเส้นทางโดยคำนึงถึงแนวทางขององค์การทางทะเลระหว่างประเทศ (ออกตามความในมาตรา ๓ เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๒๐/๗ (๕))

๒.๓ ประกาศเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทิ้งขยะอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๒๐/๗ (๑) ถึง (๕) หรือการทิ้งขยะที่มีการผสมหรือปนเปื้อนสารอื่นใด โดยต้องคำนึงถึงอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการป้องกันมลพิษจากเรือ ค.ศ. ๑๙๗๓ และพิธีสาร ค.ศ. ๑๙๗๘ รวมตลอดถึงภาคผนวก (ออกตามความในมาตรา ๓ เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๒๐/๗ (๖))

๒.๔ ประกาศเกี่ยวกับการกำหนดสารซึ่งเป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงแนวทางขององค์การทางทะเลระหว่างประเทศ (ออกตามความในมาตรา ๓ เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๒๐/๗ วรรคสอง)

๒.๕ ประกาศเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขอันเป็นข้อยกเว้นในการทิ้งขยะจากเรือไทยหรือแทนลงไปในพื้นที่พิเศษโดยคำนึงถึงอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการป้องกันมลพิษจากเรือ ค.ศ. ๑๙๗๓ และพิธีสาร ค.ศ. ๑๙๗๘ รวมตลอดถึงภาคผนวก (ออกตามความในมาตรา ๓ เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๒๐/๘)

๒.๖ ประกาศเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการในการคำนวณค่าเสียหายของสิ่งแวดล้อม (ออกตามความในมาตรา ๓ เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๒๐/๓๑ วรรคสาม)

๓. ประกาศที่ออกโดยอธิบดีกรมเจ้าท่า จำนวน ๙ ฉบับ ดังนี้

๓.๑ ประกาศเกี่ยวกับการกำหนดลักษณะและรายละเอียดของขยะ (ออกตามความในมาตรา ๓ เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๒๐/๒ บทนิยามคำว่า “ขยะ” วรรคสอง)

๓.๒ ประกาศเกี่ยวกับการยกเว้นให้เรือที่บรรทุกคนได้ตั้งแต่สิบห้าคนขึ้นไป และใช้ระยะเวลาเดินทางไม่เกินหนึ่งชั่วโมง ไม่ต้องจัดทำบันทึกการจัดการขยะ (ออกตามความในมาตรา ๓ เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๒๐/๑๒ วรรคหนึ่ง (๓))

๓.๓ ประกาศเกี่ยวกับการกำหนดวิธีการและแบบในการจัดทำป้ายประกาศแผนจัดการขยะ และบันทึกการจัดการขยะ (ออกตามความในมาตรา ๓ เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๒๐/๑๒ วรรคสอง)

๓.๔ ประกาศเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การประเมินทักษะและความคุ้นเคยในการจัดการขยะของนายเรือ ลูกเรือ คนประจำเรือ ผู้จัดการแท่นและผู้ปฏิบัติหน้าที่บนแท่น (ออกตามความในมาตรา ๓ เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๒๐/๑๓ วรรคสาม)

๓.๕ ประกาศเกี่ยวกับการกำหนดลักษณะของเรือรับขยะหรือสิ่งรองรับขยะบนท่าเรือ และวิธีการทิ้ง (ออกตามความในมาตรา ๓ เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๒๐/๑๔)

๓.๖ ประกาศเกี่ยวกับการกำหนดมาตรการในการป้องกันการทิ้งขยะในระหว่างการดำเนินคดีที่เจ้าของเรือ ผู้ครอบครองเรือ หรือนายเรืออาจใช้ประกอบการร้องขอให้เจ้าท่ายกเลิกคำสั่งห้ามออกเรือ (ออกตามความในมาตรา ๓ เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๒๐/๒๓ วรรคหนึ่ง)

๓.๗ ประกาศเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดหลักประกัน โดยให้ค้ำนึ่งถึงอัตราค่าปรับขั้นสูงสุด ความร้ายแรงของพฤติกรรมแห่งการกระทำความผิด และค่าเสียหายของสิ่งแวดล้อม (ออกตามความในมาตรา ๓ เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๒๐/๒๓ วรรคสอง)

๓.๘ ประกาศเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการกำหนดวิธีการวางหลักประกัน การเก็บรักษาหลักประกัน การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน การเรียกหลักประกันเพิ่ม การหักหลักประกันเป็นการชำระแทนค่าปรับและค่าเสียหายของสิ่งแวดล้อม และการขอรับหลักประกันคืน (ออกตามความในมาตรา ๓ เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๒๐/๒๓ วรรคสาม)

๓.๙ ประกาศเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการเปรียบเทียบความผิดที่มีโทษปรับทางปกครอง โดยค้ำนึ่งถึงความร้ายแรงของพฤติกรรมแห่งการกระทำความผิด (ออกตามความในมาตรา ๓ เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๒๐/๔๘ วรรคสอง)

๔. ข้อกำหนดที่ออกโดยอธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี (ในฐานะ “เจ้าท่า” ตามบทนิยามคำว่า “เจ้าท่า” ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖) จำนวน ๑ ฉบับ ดังนี้

- ข้อกำหนดเกี่ยวกับการกำหนดระยะเวลาพร้อมกันดำเนินการแก้ไขและจัดการขยะที่ทิ้งหรือร่วมกันชดใช้ค่าเสียหายของสิ่งแวดล้อมของผู้กระทำความผิดและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องแล้วแต่กรณี (ออกตามความในมาตรา ๓ เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๒๐/๓๑ วรรคหนึ่ง)

เรื่อง พระราชบัญญัติสถาปนิก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖
กับการตรากฎหมายลำดับรองเพื่อปฏิบัติการตามกฎหมาย

พระราชบัญญัติสถาปนิก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖ ได้ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๔๐ ตอนที่ ๒๐ ก หน้า ๔๘ ถึงหน้า ๕๕ เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๖ และให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา คือ วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ในการนี้ สำนักกฎหมายได้พิจารณาดำเนินการตรวจสอบบทบัญญัติและเนื้อหาสาระของพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่า มีประกาศและข้อบังคับที่คณะกรรมการสภาสถาปนิก และสภาสถาปนิกซึ่งเสนอโดยคณะกรรมการสภาสถาปนิกหรือสมาชิกสภาสถาปนิกสามัญ โดยที่ประชุมใหญ่สภาสถาปนิกมีมติให้ความเห็นชอบ จะต้องพิจารณาดำเนินการเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ รวมจำนวน ๖ ฉบับ ดังนี้

๑. ประกาศที่ออกโดยสภาสถาปนิก จำนวน ๒ ฉบับ คือ

๑.๑ ประกาศที่ออกโดยสภาสถาปนิกเกี่ยวกับเรื่องการกำหนดรายชื่อประเทศที่อนุญาตหรือขึ้นทะเบียนให้บุคคลธรรมดาที่มีคุณสมบัติตามกฎหมายประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม ทั้งนี้ ตามความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี (ออกตามความในมาตรา ๓ เพิ่มความในมาตรา ๔ บทนิยามคำว่า “สถาปนิกต่างชาติขึ้นทะเบียน”)

๑.๒ ประกาศที่ออกโดยสภาสถาปนิกเกี่ยวกับเรื่องการกำหนดรายชื่อประเทศที่อนุญาตให้ผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งเป็นผู้บุคคลธรรมดา และได้รับการขึ้นทะเบียนจากสภาสถาปนิกให้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมในประเทศ ทั้งนี้ ตามความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี (ออกตามความในมาตรา ๓ เพิ่มความในมาตรา ๔ บทนิยามคำว่า “สถาปนิกขึ้นทะเบียน”)

๒. ประกาศที่ออกโดยคณะกรรมการสภาสถาปนิก โดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษ จำนวน ๒ ฉบับ คือ

๒.๑ ประกาศที่ออกโดยคณะกรรมการสภาสถาปนิก โดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษ เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ประสงค์จะขอขึ้นทะเบียนเป็นสถาปนิกต่างชาติขึ้นทะเบียนและสถาปนิกขึ้นทะเบียน ทั้งนี้ โดยต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ตามความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี (ออกตามความในมาตรา ๑๔ เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๗/๑ วรรคหนึ่ง)

๒.๒ ประกาศที่ออกโดยคณะกรรมการสภาสถาปนิก โดยความเห็นชอบของ สภานายกพิเศษ เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขึ้นทะเบียน อายุ การขึ้นทะเบียน การพักใช้การขึ้นทะเบียน และการเพิกถอนการขึ้นทะเบียนสถาปนิกต่างชาติ ขึ้นทะเบียนและสถาปนิกขึ้นทะเบียน ทั้งนี้ โดยต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ตามความตกลงระหว่าง ประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี (ออกตามความในมาตรา ๑๔ เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๙/๑ วรรคสอง)

๓. ข้อบังคับสภาสถาปนิก จำนวน ๒ ฉบับ คือ

๓.๑ ข้อบังคับสภาสถาปนิกเกี่ยวกับเรื่องจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรม (ออกตามความในมาตรา ๙ เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง (๓))

๓.๒ ข้อบังคับสภาสถาปนิกเกี่ยวกับเรื่องการกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม ของคณะกรรมการสรรหา รวมทั้งหลักเกณฑ์และวิธีการในการสรรหาบุคคลให้ดำรงตำแหน่งกรรมการ จรรยาบรรณ (ออกตามความในมาตรา ๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓ วรรคสาม)

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๖๖
กับการตรากฎหมายลำดับรองเพื่อปฏิบัติการตามกฎหมาย

พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๖๖ ได้ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๔๐ ตอนที่ ๒๐ ก หน้า ๕๖ ถึงหน้า ๕๙ เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๖ และให้ใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนด ๓๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา คือวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ในการนี้ สำนักกฎหมายได้พิจารณาดำเนินการตรวจสอบบทบัญญัติและเนื้อหา สาระของพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่า ไม่มีกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ หรือหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่จะต้องพิจารณาดำเนินการเพื่อปฏิบัติการ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง พระราชบัญญัติส่งเสริมการเรียนรู้ พ.ศ. ๒๕๖๖
กับการตรากฎหมายลำดับรองเพื่อปฏิบัติการตามกฎหมาย

พระราชบัญญัติส่งเสริมการเรียนรู้ พ.ศ. ๒๕๖๖ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๔๐ ตอนที่ ๒๐ ก หน้า ๖๐ ถึงหน้า ๗๒ เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๖ และให้ใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา คือ วันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ในการนี้ สำนักกฎหมายได้พิจารณาดำเนินการตรวจสอบบทบัญญัติและเนื้อหาสาระของพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่า มีประกาศ และข้อกำหนด รวมทั้งหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่จะต้องพิจารณาดำเนินการเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ จำนวน ๑๐ ฉบับ ดังนี้

๑. ประกาศที่ออกโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน ๓ ฉบับ ดังนี้

๑.๑ ประกาศเกี่ยวกับการให้กรมส่งเสริมการเรียนรู้ดำเนินการจัด ส่งเสริม และสนับสนุนการเรียนรู้ในรูปแบบอื่นที่จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชน นอกจากการเรียนรู้ตลอดชีวิต การเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง และการเรียนรู้เพื่อคุณวุฒิตามระดับ (ออกตามความในมาตรา ๖ วรรคสอง)

๑.๒ ประกาศเกี่ยวกับการกำหนดคุณสมบัติอื่น การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งของผู้แทนภาคีเครือข่าย และการประชุมของคณะกรรมการส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด (ออกตามความในมาตรา ๑๗ วรรคสอง)

อนึ่ง ในวาระเริ่มแรกให้แต่งตั้งผู้แทนภาคีเครือข่ายในคณะกรรมการส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คือ วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๖ (มาตรา ๓๒)

๑.๓ ประกาศเกี่ยวกับการกำหนดให้หน่วยจัดการเรียนรู้จากศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอมีสถานะเป็นสถานศึกษา (ออกตามความในมาตรา ๒๔)

๒. ประกาศที่ออกโดยกรมส่งเสริมการเรียนรู้ จำนวน ๑ ฉบับ ดังนี้

- ประกาศเกี่ยวกับการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ในพื้นที่ ในกรณีที่เป็นพื้นที่ห่างไกล ทุรกันดาร พื้นที่เสี่ยงภัย หรือพื้นที่ที่มีความยากลำบากในการปฏิบัติงาน (ออกตามความในมาตรา ๒๑ วรรคสอง)

๓. ข้อกำหนดที่ออกโดยอธิบดีกรมส่งเสริมการเรียนรู้ จำนวน ๒ ฉบับ ดังนี้

๓.๑ ข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้หน่วยจัดการเรียนรู้ตามมาตรา ๖ มีอำนาจออกเอกสารรับรองคุณวุฒิแล้วแต่กรณีให้แก่ผู้เรียนเมื่อสำเร็จการศึกษา (ออกตามความในมาตรา ๑๔)

๓.๒ ข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ (ออกตามความในมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง)

๔. ข้อกำหนดที่ร่วมกันออกโดยกรมส่งเสริมการเรียนรู้และสถาบันพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้ จำนวน ๑ ฉบับ ดังนี้

- ข้อกำหนดเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้และการจัดทำหรือพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับพัฒนาการของโลกและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ในการจัด ส่งเสริม และสนับสนุนการเรียนรู้เพื่อคุณวุฒิตามระดับ (ออกตามความในมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง (๒))

๕. ข้อกำหนดที่ออกโดยกรมส่งเสริมการเรียนรู้ จำนวน ๒ ฉบับ ดังนี้

๕.๑ ข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการออกประกาศนียบัตร วุฒิบัตร หรือหนังสือรับรองความรู้ให้แก่ผู้เรียนตามมาตรา ๑๔ (ออกตามความในมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๖))

๕.๒ ข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดทำหลักเกณฑ์การประเมินผลสัมฤทธิ์ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของหน่วยจัดการเรียนรู้หรือภาคีเครือข่าย (ออกตามความในมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๘))

๖. การดำเนินการของอธิบดีกรมส่งเสริมการเรียนรู้โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน ๑ ฉบับ ดังนี้

- ข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดตั้งศูนย์หรือสถาบันการเรียนรู้เฉพาะด้านหรือเฉพาะกิจการ (ดำเนินการตามความในมาตรา ๒๓)

อนึ่ง ให้สถานศึกษาและศูนย์การเรียนรู้ชุมชนตามที่ประกาศกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยเป็นหน่วยจัดการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการเรียนรู้ พ.ศ. ๒๕๖๖ ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการจัดตั้งหน่วยจัดการเรียนรู้ขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คือวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๖ (มาตรา ๓๓) นอกจากนี้ บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติคณะรัฐมนตรีใดที่อ้างถึง “สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย” หรือ “เลขาธิการสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย” ให้ถือว่าอ้างถึง “กรมส่งเสริมการเรียนรู้” หรือ “อธิบดีกรมส่งเสริมการเรียนรู้” แล้วแต่กรณี (มาตรา ๓๕)

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เมษายน ๒๕๖๖

ภาคผนวก

พระราชกำหนด

ผ่อนผันให้กระทรวงการคลังค้าประกันการชำระหนี้
ของสำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง

พ.ศ. ๒๕๖๕

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการผ่อนผันให้กระทรวงการคลังค้าประกันการชำระหนี้
ของสำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรง
พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดผ่อนผันให้กระทรวงการคลัง
ค้าประกันการชำระหนี้ของสำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๖๕”

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีเห็นว่ามิวิฤตการณ์ด้านน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมาย
ว่าด้วยกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงเกิดขึ้นและสำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงมีความจำเป็นโดยเร่งด่วนที่จะต้อง
กู้ยืมเงินเพื่อแก้ไขปัญหาวิฤตการณ์ดังกล่าว และกระทรวงการคลังเห็นสมควรเข้าค้าประกัน

การชำระหนี้รายนั้น กระทรวงการคลังโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีอาจค้ำประกันการชำระหนี้ดังกล่าว
ครั้งเดียวหรือหลายครั้งได้ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารหนี้สาธารณะโดยมิให้นำมาตรา ๑๙
แห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ มาใช้บังคับแก่การค้ำประกันดังกล่าว

การค้ำประกันตามวรรคหนึ่งให้กระทำได้เฉพาะที่ลงนามในหนังสือหรือสัญญาค้ำประกัน
ภายในระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ และต้องมีวงเงินรวมไม่เกิน
หนึ่งแสนห้าหมื่นล้านบาท

ในกรณีที่กระทรวงการคลังต้องชำระหนี้ตามวรรคหนึ่งในฐานะผู้ค้ำประกัน ให้สำนักงาน
กองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงมีหน้าที่ชำระคืนให้แก่กระทรวงการคลังจนครบถ้วนภายในระยะเวลา
ที่กระทรวงการคลังกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน
รักษาการตามพระราชกำหนดนี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันราคาน้ำมันเชื้อเพลิงในตลาดโลกปรับตัวขึ้นอย่างรวดเร็วจนเป็นวิกฤตการณ์ด้านน้ำมันเชื้อเพลิง ส่งผลให้ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงในประเทศปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องอันกระทบโดยตรงต่อภาวะการครองชีพและการดำรงชีพของประชาชนทั่วประเทศ และกระทบต่อการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการและเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม สำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงจำเป็นต้องกู้เงินอย่างเร่งด่วนเพื่อนำมาใช้ในการรักษาเสถียรภาพระดับราคาน้ำมันเชื้อเพลิง แต่โดยที่กระทรวงการคลังไม่อาจค้ำประกันการชำระหนี้ของสำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงได้ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารหนี้สาธารณะ จึงจำเป็นต้องผ่อนผันให้กระทรวงการคลังค้ำประกันการชำระหนี้ของสำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงได้ในห้วงระยะเวลาหนึ่ง เพื่อให้สำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงสามารถกู้เงินเพื่อเสริมสภาพคล่องทางการเงินให้แก่กองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงในการรักษาเสถียรภาพระดับราคาน้ำมันเชื้อเพลิงให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมซึ่งเป็นการแก้ไขวิกฤตการณ์ดังกล่าวให้บรรเทาเบาบางลง อันเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้เพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

พระราชบัญญัติ

อ้อยและน้ำตาลทราย (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๕

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยอ้อยและน้ำตาลทราย

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้
โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อให้การควบคุมและติดตามการนำเข้าน้ำตาลทรายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะเป็นประโยชน์
ในการรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไข
ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “น้ำตาลทราย” และ “ผลพลอยได้” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“น้ำตาลทราย” หมายความว่า น้ำตาลไม่ว่าจะอยู่ในรูปใดที่ผลิตได้จากอ้อยและให้หมายความรวมถึงน้ำอ้อยซึ่งได้จากการหีบอ้อยในกระบวนการผลิตของโรงงาน และน้ำอ้อยซึ่งเคี้ยวเป็นน้ำเชื่อมหรือรูปอื่นไม่ว่าจะใช้ในการผลิตน้ำตาลทรายหรือไม่ และในกรณีที่มีการนำผลพลอยได้มารวมเพื่อคำนวณราคาอ้อยและผลตอบแทนการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทราย ให้หมายความรวมถึงผลพลอยได้ด้วย

“ผลพลอยได้” หมายความว่า กากอ้อย กากน้ำตาล และให้หมายความรวมถึงผลพลอยได้อื่นใดที่ได้จากการผลิตน้ำตาลทรายตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “โรงงาน” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“โรงงาน” หมายความว่า โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานซึ่งผลิตน้ำตาลทราย เว้นแต่เป็นโรงงานซึ่งผลิตน้ำตาลทรายประเภท วิธีการผลิตและกำลังการผลิต ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการโรงงานผลิตน้ำตาลทรายด้วย”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๖ เพื่อรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศและคุ้มครองรักษาผลประโยชน์ของชาวไร่อ้อยในด้านการผลิตและจำหน่าย และให้เกิดความเป็นธรรมแก่โรงงานและผู้บริโภค การจัดระบบการบริหารจัดการ รวมทั้งการพัฒนาและส่งเสริมการผลิตและจำหน่ายอ้อยและน้ำตาลทราย ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ให้ถือว่าบรรดากรรมการ อนุกรรมการและคณะทำงานตามพระราชบัญญัตินี้ และลูกจ้างที่จ้างโดยใช้เงินกองทุน เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต หรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติหรือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีมติว่า กรรมการ อนุกรรมการ หรือคณะทำงานตามพระราชบัญญัตินี้ หรือลูกจ้างตามวรรคหนึ่ง ผู้ใดทุจริตหรือประพฤติมิชอบให้รัฐมนตรีผู้แต่งตั้ง สำหรับกรณีของกรรมการที่รัฐมนตรีแต่งตั้ง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมสำหรับกรณีอื่น สั่งให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง และในกรณีการกระทำของผู้นั้นเป็นความผิดอาญาด้วย ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติหรือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐดำเนินการต่อไปตามอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตหรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติอัยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ ผู้แทนชาวไร่อ้อยและผู้แทนโรงงานต้องมีสัญชาติไทย และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๒) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ได้พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี หรือเป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๓) เคยเป็นผู้ถูกสั่งให้ออกตามมาตรา ๗ วรรคสอง

(๔) เคยถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตหรือตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๕) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๖) เป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

ผู้แทนชาวไร่อ้อยต้องเป็นชาวไร่อ้อยซึ่งได้รับการเสนอชื่อจากสถาบันชาวไร่อ้อย โดยต้องคำนึงถึงสัดส่วนของปริมาณอ้อยของสมาชิกของแต่ละสถาบัน และต้องไม่เป็นกรรมการ กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ ที่ปรึกษา พนักงานหรือลูกจ้างของโรงงาน

ผู้แทนโรงงานต้องเป็นกรรมการ กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ ที่ปรึกษา พนักงานหรือลูกจ้างของโรงงานซึ่งได้รับการเสนอชื่อจากสมาคมโรงงาน และต้องคำนึงถึงสัดส่วนตามกำลังผลิตของสมาชิกของสมาคมโรงงาน

การเสนอและการถอดถอนผู้แทนชาวไร่อ้อยและผู้แทนโรงงานให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗

“ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการหรือมีแต่ไม่ครบไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้คณะกรรมการปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ โดยให้ถือว่าคณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่ ซึ่งต้องมีผู้แทนจากส่วนราชการ ผู้แทนชาวไร่อ้อย และผู้แทนโรงงาน อย่างน้อยฝ่ายละหนึ่งคน เว้นแต่มีกรรมการรวมกันเหลืออยู่ไม่ถึงกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ ในกรณีที่ไม่มีประธานกรรมการหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการคนหนึ่งปฏิบัติหน้าที่แทน ถ้าไม่มีประธานกรรมการและรองประธานกรรมการคนหนึ่งหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการคนที่สองปฏิบัติหน้าที่แทน ถ้าไม่มีประธานกรรมการและรองประธานกรรมการทั้งสองคนหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้เลขานุการเรียกประชุมเพื่อให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานกรรมการ”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบายและแผนแม่บท การบริหารจัดการระบบอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายเพื่อให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายให้เกิดประโยชน์สูงสุดภายใต้ดุลยภาพด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความใน (๑๘) ของมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑๘) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจำหน่ายน้ำตาลทรายเพื่อใช้บริโภคในราชอาณาจักร”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความใน (๒๔) ของมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒๔) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมเพื่อการบริหารจัดการอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย และเพื่อการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายและวิธีการชำระค่าธรรมเนียม ตลอดจนอัตราค่าบำรุงและวิธีการชำระค่าบำรุงสถาบันชาวไร่อ้อย”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความใน (๒๘) ของมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒๘) กำหนดค่าตอบแทนคณะกรรมการต่าง ๆ คณะอนุกรรมการและคณะทำงานตามพระราชบัญญัตินี้ นอกจากคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ของมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การกำหนดตาม (๑) (๑๔) (๑๕) (๑๙) (๒๐) (๒๕) (๒๘) และ (๓๐) ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

การกำหนดตาม (๒) (๔) (๙) (๑๐) (๑๒) (๑๓) (๑๖) (๑๗) (๑๘) (๒๑) (๒๒) (๒๓) (๒๔) และ (๒๖) ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี

การกำหนดตาม (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๒) (๑๓) (๑๔) (๑๕) (๑๖) (๑๗) (๑๘) (๑๙) (๒๐) (๒๑) (๒๒) (๒๓) (๒๔) (๒๕) (๒๖) และ (๓๐) ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้นำมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๓ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า “กองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย” มีฐานะเป็นนิติบุคคล และให้มีสำนักงานอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือปริมณฑล โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) สนับสนุน ส่งเสริม ศึกษา วิจัย และพัฒนา อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย ให้เป็นไปตามนโยบายของประเทศในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน

(๒) รักษาเสถียรภาพของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย เพื่อผลประโยชน์ของชาวไร่อ้อย โรงงาน และผู้บริโภค เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ

(๓) กระทำการอื่นที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกองทุน

มาตรา ๒๔ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการบริหารกองทุน” ประกอบด้วยผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์หนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงการคลังหนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์หนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรมหนึ่งคน ผู้แทนสำนักงานประมาณหนึ่งคน ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทยหนึ่งคน ผู้แทนชาวไร่อ้อยสี่คน ผู้แทนโรงงานสี่คนและผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะกรรมการเสนอหนึ่งคน เป็นกรรมการ

ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนเลือกกรรมการด้วยกันเป็นประธานกรรมการและรองประธานกรรมการตำแหน่งละหนึ่งคน

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายเป็นเลขานุการคณะกรรมการบริหารกองทุน

กรรมการตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่ดำรงตำแหน่งกรรมการหรืออนุกรรมการในคณะกรรมการอื่นใด ซึ่งตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้

ให้นำมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๕ คณะกรรมการบริหารกองทุนมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำปรึกษาหรือข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการในเรื่องตามมาตรา ๑๗ (๒๗)

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในเรื่องต่าง ๆ ตามมาตรา ๒๓

(๓) กำหนดระเบียบว่าด้วยการเก็บรักษา การหาผลประโยชน์และการใช้จ่ายเงินกองทุน

(๔) ปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด หรือคณะกรรมการมอบหมาย

(๖) บริหาร และควบคุมการปฏิบัติงานกองทุนให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

การกำหนดตาม (๒) และ (๓) ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

ให้นำมาตรา ๒๑ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

คณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานที่คณะกรรมการบริหารกองทุนจะมอบหมายให้ปฏิบัติแทน คณะกรรมการบริหารกองทุน ต้องประกอบด้วยผู้แทนส่วนราชการ ผู้แทนชาวไร่อ้อย และผู้แทน โรงงาน ตามอัตราส่วนที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๒๔”

มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและ น้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗

“มาตรา ๒๕/๑ ให้กองทุนมีสำนักงานเรียกว่า “สำนักงานกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย” มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ปฏิบัติงานธุรการของคณะกรรมการบริหารกองทุน
- (๒) เก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการรับจ่ายเงินกองทุน
- (๓) ดำเนินการต่าง ๆ ของกองทุนและประสานงานกับสำนักงาน คณะกรรมการและ คณะกรรมการอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการบริหารกองทุนมอบหมาย

ให้มีผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายเป็นผู้บังคับบัญชาลูกจ้างของสำนักงาน กองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายและรับผิดชอบต่อคณะกรรมการบริหารกองทุนในการบริหารกิจการ ของกองทุน เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน กฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ รวมทั้งคำสั่ง นโยบาย และมติของคณะกรรมการบริหารกองทุน”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติอ้อย และน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๗ กองทุนประกอบด้วย

- (๑) ค่าธรรมเนียมเพื่อการบริหารจัดการอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย
- (๒) ค่าธรรมเนียมเพื่อการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย
- (๓) เบี้ยปรับตามมาตรา ๑๗ (๒๕)
- (๔) เงินที่ได้รับตามมาตรา ๕๗
- (๕) ดอกผลของกองทุน
- (๖) เงินกู้
- (๗) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับมาเพื่อคุ้มครองและพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม
- (๘) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับจากการดำเนินงานของกองทุน

(๙) เงินและทรัพย์สินอื่น ๆ ที่ตกเป็นของกองทุน

มาตรา ๒๘ ให้ชาวไร่อ้อยและโรงงานชำระค่าธรรมเนียมนำเข้าเพื่อการบริหารจัดการอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย และเพื่อการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย โดยคำนวณจากปริมาณอ้อยที่ส่งให้แก่โรงงานและจากปริมาณน้ำตาลทรายและผลพลอยได้ที่ผลิตได้ แล้วแต่กรณี ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้นำมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๑ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการน้ำตาลทราย” ประกอบด้วยผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์หนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์สองคน ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรมสองคน ผู้แทนชาวไร่อ้อยห้าคน และผู้แทนโรงงานห้าคน เป็นกรรมการ

ให้คณะกรรมการน้ำตาลทรายเลือกกรรมการด้วยกันเป็นประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และเลขานุการตำแหน่งละหนึ่งคน

ให้นำมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๗ ผู้ใดจะนำเข้าน้ำตาลทรายต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการและต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ราคาอ้อยขั้นต้นและผลตอบแทนการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายขั้นต้นต้องไม่น้อยกว่าร้อยละแปดสิบ แต่ไม่เกินร้อยละเก้าสิบห้าของประมาณการรายได้ที่คำนวณได้ โดยให้ค้ำึงถึงต้นทุนการผลิตอ้อยและน้ำตาลทรายประกอบด้วย”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๖ ในกรณีที่ราคาอ้อยขั้นสุดท้ายและผลตอบแทนการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายขั้นสุดท้ายต่ำกว่าราคาอ้อยขั้นต้นและผลตอบแทนการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายขั้นต้นให้กองทุนนำเงินตามมาตรา ๒๗ (๑) (๒) และ (๔) มาจ่ายชดเชยให้แก่โรงงานเท่ากับส่วนต่างดังกล่าวตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๗ ในกรณีที่ราคาอ้อยขั้นสุดท้ายและผลตอบแทนการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายขั้นสุดท้ายสูงกว่าราคาอ้อยขั้นต้นและผลตอบแทนการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายขั้นต้นให้โรงงานนำส่งเงินเข้ากองทุนจากรายได้สุทธิตามมาตรา ๕๔ ตามอัตราและภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อโรงงานนำส่งเงินเข้ากองทุนตามวรรคหนึ่งแล้ว หากมีเงินเหลือที่โรงงานจะต้องชำระค่าอ้อยเพิ่มให้แก่ชาวไร้อ้อยตามมาตรา ๕๖ วรรคสอง ให้โรงงานจ่ายให้กับชาวไร้อ้อยโดยค้ำึงถึงการจ่ายเงินให้แก่ผู้ปลูกอ้อยโดยตรง ซึ่งหัวหน้ากลุ่มชาวไร้อ้อยต้องแจ้งชื่อชาวไร้อ้อยตามจำนวนไร่และจำนวนตันอ้อยต่อโรงงาน”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ปฏิบัติงานธุรการของคณะกรรมการและคณะกรรมการอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่คณะกรรมการบริหารกองทุน”

มาตรา ๒๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑/๑) ของมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗

“(๑/๑) จัดทำยุทธศาสตร์ นโยบายและแผนแม่บท การบริหารจัดการระบบอุตสาหกรรมอ้อย และน้ำตาลทรายเพื่อให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายให้เกิดประโยชน์สูงสุดภายใต้ คุลยภาพด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม”

มาตรา ๒๗ ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระ หรือพ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุอื่น ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนประกอบด้วย กรรมการเท่าที่เหลืออยู่ เว้นแต่เหลือกรรมการผู้แทนชาวไร่อ้อยและกรรมการผู้แทนโรงงานน้อยกว่า ฝ่ายละสองคน ให้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารกองทุนตามพระราชบัญญัติอ้อยและ น้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๘ บรรดาระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง ที่ออกตามพระราชบัญญัติอ้อยและ น้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไป เพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งตามพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จ ภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้รัฐมนตรีรายงาน เหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๒๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ ได้ใช้บังคับมาเป็นระยะเวลานาน ทำให้บทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศ จนเป็นเหตุให้มีการร้องเรียนว่าขัดต่อข้อกำหนดขององค์การการค้าโลก ตลอดจนบทบัญญัติของกฎหมายปัจจุบันก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติที่ทำให้การดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินี้เป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพและไม่เอื้อต่อการส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย อีกทั้งควรคำนึงถึงความเป็นธรรมกับทุกฝ่ายในระบบอ้อยและน้ำตาลทราย อันเป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายดังกล่าว เพื่อให้ไม่ขัดต่อพันธกรณีระหว่างประเทศและเพื่อประโยชน์ต่อชาวไร่อ้อย โรงงานน้ำตาลทราย ผู้บริโภค และระบบเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๖

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ
พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิ
และเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๗ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๗
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เพื่อให้การดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นไปโดยสุจริตและ
เที่ยงธรรม ซึ่งการตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้
ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญขึ้นไว้โดยคำแนะนำ
และยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ เมื่อมีพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งทั่วไปขึ้นใช้บังคับ ให้คณะกรรมการดำเนินการจัดให้มีการเลือกตั้ง ดังต่อไปนี้

(๑) การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งจำนวนสี่ร้อยคน ซึ่งเป็นการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งผู้สมัครเป็นรายบุคคลตามการแบ่งเขตเลือกตั้งที่กำหนด เขตเลือกตั้งละหนึ่งคน

(๒) การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อจำนวนหนึ่งร้อยคน ซึ่งเป็นการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งบัญชีรายชื่อผู้สมัครที่พรรคการเมืองจัดทำขึ้น โดยเลือกเพียงพรรคการเมืองเดียวทั้งประเทศ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) กำหนดวันและสถานที่ที่พรรคการเมืองจะส่งบัญชีรายชื่อผู้สมัครแบบบัญชีรายชื่อ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) คณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งเก้าคน มีหน้าที่เกี่ยวกับการออกเสียงลงคะแนนในที่เลือกตั้งและนับคะแนนของหน่วยเลือกตั้งแต่ละแห่ง ในกรณีที่หน่วยเลือกตั้งใดมีความจำเป็นอาจแต่งตั้งกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งเพิ่มได้ตามหลักเกณฑ์และไม่เกินจำนวนที่คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๖ การกำหนดจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่แต่ละจังหวัดจะพึงมีและการแบ่งเขตเลือกตั้ง ให้ดำเนินการตามวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ใช้จำนวนราษฎรทั้งประเทศตามหลักฐานการทะเบียนราษฎรที่ประกาศในปีสุดท้ายก่อนปีที่มีการเลือกตั้ง เฉลี่ยด้วยจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสี่ร้อยคน จำนวนที่ได้รับให้ถือว่าเป็นจำนวนราษฎรต่อสมาชิกหนึ่งคน

(๒) จังหวัดใดมีราษฎรไม่ถึงเกณฑ์จำนวนราษฎรต่อสมาชิกหนึ่งคนตาม (๑) ให้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดนั้นได้หนึ่งคน โดยให้ถือเขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง

(๓) จังหวัดใดมีราษฎรเกินจำนวนราษฎรต่อสมาชิกหนึ่งคน ให้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดนั้นเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคนทุกจำนวนราษฎรที่ถึงเกณฑ์จำนวนราษฎรต่อสมาชิกหนึ่งคน

(๔) เมื่อได้จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของแต่ละจังหวัดตาม (๒) และ (๓) แล้ว ถ้าจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรยังไม่ครบสี่ร้อยคน จังหวัดใดมีเศษที่เหลือจากการคำนวณตาม (๓) มากที่สุด ให้จังหวัดนั้นมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน และให้เพิ่มสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามวิธีการดังกล่าวแก่จังหวัดที่มีเศษที่เหลือจากการคำนวณนั้นในลำดับรองลงมาตามลำดับจนครบจำนวนสี่ร้อยคน

(๕) จังหวัดใดมีการเลือกตั้งได้เกินหนึ่งคน ให้แบ่งเขตจังหวัดออกเป็นเขตเลือกตั้งเท่าจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่พึงมี โดยต้องแบ่งพื้นที่ของเขตเลือกตั้งแต่ละเขตให้ติดต่อกันและต้องจัดให้มีจำนวนราษฎรในแต่ละเขตใกล้เคียงกัน”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๓ ก่อนประกาศผลการเลือกตั้ง หากผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้งตรวจสอบแล้วเห็นว่าผู้สมัครผู้ใดไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเนื่องจากขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งและผู้สมัครผู้นั้นได้คะแนนอยู่ในลำดับที่จะได้รับการเลือกตั้ง ให้เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการเพื่อวินิจฉัย ในกรณีที่คณะกรรมการวินิจฉัยว่าผู้สมัครผู้นั้นมีเหตุดังกล่าว ให้มีคำสั่งยกเลิกการเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งนั้นและสั่งให้ดำเนินการเลือกตั้งใหม่

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง หากผู้สมัครผู้นั้นรู้อยู่แล้วว่าตนเป็นผู้ไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งให้คณะกรรมการสั่งระงับสิทธิสมัครรับเลือกตั้งไว้เป็นการชั่วคราว และดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๑๓๘”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในกรณีตามวรรคหนึ่ง หากผู้สมัครผู้นั้นรู้อยู่แล้วว่าตนเป็นผู้ไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งแล้วปกปิดหรือไม่แจ้งข้อความจริงนั้น ให้ถือว่าการเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งนั้นมิได้เป็นไปโดยสุจริตหรือเที่ยงธรรม และให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้นั้น”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๖ พรรคการเมืองใดส่งผู้สมัครแบบแบ่งเขตเลือกตั้งแล้ว ให้มีสิทธิส่งผู้สมัครแบบบัญชีรายชื่อได้พรรคละหนึ่งบัญชี มีจำนวนไม่เกินหนึ่งร้อยรายชื่อ ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการสรรหาผู้สมัครแบบบัญชีรายชื่อตามวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) พรรคการเมืองจะเสนอรายชื่อบุคคลใดต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากบุคคลนั้น และบุคคลดังกล่าวต้องเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองที่จะเสนอรายชื่อเพียงพรรคเดียว

(๓) ให้จัดทำบัญชีรายชื่อตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด โดยจัดเรียงลำดับรายชื่อผู้สมัครตามลำดับหมายเลข

(๔) รายชื่อในบัญชีผู้สมัครของพรรคการเมืองต้องไม่ซ้ำกับพรรคการเมืองอื่นและไม่ซ้ำกับรายชื่อผู้สมัครแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคห้าของมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑

“ให้นำความในมาตรา ๔๘ มาใช้บังคับแก่การให้หมายเลขประจำตัวสำหรับผู้สมัครแบบบัญชีรายชื่อด้วยโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๒ ให้คณะกรรมการประกาศกำหนดจำนวนเงินค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งดังต่อไปนี้

(๑) จำนวนเงินค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งของผู้สมัครแบบแบ่งเขตเลือกตั้งที่จะใช้จ่ายในการเลือกตั้ง

(๒) จำนวนเงินค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งของพรรคการเมืองที่จะใช้จ่ายในการเลือกตั้งในกรณีที่ผู้สมัครแบบบัญชีรายชื่อผู้ใดของพรรคการเมืองได้ใช้จ่ายไปเพื่อการเลือกตั้งเป็นจำนวนเท่าใด ให้นำรวมเป็นค่าใช้จ่ายของพรรคการเมืองด้วย

ในการกำหนดจำนวนเงินค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งตาม (๒) จะกำหนดโดยใช้จำนวนสมาชิกของพรรคการเมืองที่ส่งสมัครรับเลือกตั้งเป็นรายบุคคลมาเป็นฐานในการคำนวณก็ได้ โดยให้คณะกรรมการหารือกับหัวหน้าพรรคการเมือง และให้มีการทบทวนการกำหนดจำนวนเงินดังกล่าวให้สอดคล้องกับความจำเป็นและสถานะทางเศรษฐกิจอย่างน้อยทุกสี่ปี”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๓ ห้ามมิให้ผู้สมัครหรือผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อจูงใจให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนให้แก่ตนเองหรือผู้สมัครอื่น หรือบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองใด ใ้ทั้งดเว้นการลงคะแนนให้แก่ผู้สมัคร หรือบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองใด หรือการชักชวนให้ไปลงคะแนนไม่เลือกผู้ใดเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำ ให้ เสนอให้ สัญญาว่าจะให้ หรือจัดเตรียมเพื่อจะให้ ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้แก่ผู้ใด

(๒) ให้ เสนอให้ หรือสัญญาว่าจะให้เงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อมแก่ชุมชน สมาคม มูลนิธิ วัด สถานศึกษา สถานสงเคราะห์ หรือสถาบันอื่นใด

(๓) ทำการโฆษณาหาเสียงด้วยการจัดให้มีมหรสพหรือการรื่นเริงต่าง ๆ

(๔) เลี้ยงหรือรับจะจัดเลี้ยงผู้ใด

(๕) หลอกลวง บังคับ ชูเชิญ ใช้อิทธิพลคุกคาม ใส่ร้ายด้วยความเท็จ หรือจูงใจให้เข้าใจผิดในคะแนนนิยมของผู้สมัครหรือพรรคการเมือง”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๔ การออกเสียงลงคะแนนให้ใช้บัตรเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบละหนึ่งใบ ซึ่งต้องมีลักษณะแตกต่างที่สามารถจำแนกออกจากกันได้อย่างชัดเจน

บัตรเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งต้องมีช่องทำเครื่องหมายและหมายเลขไม่น้อยกว่าจำนวนผู้สมัครในเขตเลือกตั้งนั้น

บัตรเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อต้องมีช่องทำเครื่องหมายและหมายเลขของบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองและชื่อพรรคการเมืองพร้อมภาพเครื่องหมายพรรคการเมืองครบทุกพรรคที่ส่งสมัครรับเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อ

บัตรเลือกตั้งตามวรรคสองและวรรคสามต้องมีช่องทำเครื่องหมายว่าไม่เลือกผู้สมัครใดหรือบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองใด แล้วแต่กรณี ด้วย

การออกเสียงลงคะแนนให้เป็นไปตามวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙๑ การออกเสียงลงคะแนน ให้ทำเครื่องหมายกากบาทลงในช่องทำเครื่องหมายของหมายเลขผู้สมัครหรือบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองในบัตรเลือกตั้ง และในกรณีที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งประสงค์จะออกเสียงลงคะแนนไม่เลือกผู้สมัครผู้ใดหรือบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองใด ให้ทำเครื่องหมายกากบาทลงในช่องทำเครื่องหมาย “ไม่เลือกผู้สมัครผู้ใด” หรือ “ไม่เลือกบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองใด””

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๙๒ เมื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งทำเครื่องหมายกากบาทลงในบัตรเลือกตั้งแล้วให้พับบัตรเลือกตั้งเพื่อมิให้ผู้อื่นทราบว่าจะลงคะแนนอย่างไร แล้วให้นำบัตรเลือกตั้งนั้นใส่ลงในหีบบัตรเลือกตั้งด้วยตนเองต่อหน้ากรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙๔ ห้ามมิให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งนำบัตรเลือกตั้งที่ออกเสียงลงคะแนนแล้วแสดงต่อผู้อื่นเพื่อให้ผู้อื่นทราบว่าตนได้ลงคะแนนอย่างไร”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๑๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในการออกเสียงลงคะแนนนอกราชอาณาจักร คณะกรรมการโดยความเห็นชอบของกระทรวงการต่างประเทศจะกำหนดให้มีการนับคะแนนนอกราชอาณาจักรก็ได้ หากจะเป็นการสะดวก รวดเร็ว และมีค่าใช้จ่ายที่น้อยกว่าการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด หลักเกณฑ์ดังกล่าวจะกำหนดให้แตกต่างไปจากมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) ตามความจำเป็นและเหมาะสมก็ได้”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๑๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การนับคะแนนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งต้องกำหนดให้มีการนับคะแนนที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งทำเครื่องหมายในช่องทำเครื่องหมาย “ไม่เลือกผู้สมัครผู้ใด” หรือ “ไม่เลือกบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองใด” ด้วย”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความใน (๔) (๕) และ (๖) ของมาตรา ๑๑๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) บัตรที่ทำเครื่องหมายลงคะแนนให้แก่ผู้สมัครเกินจำนวนหนึ่งคน หรือเลือกบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองเกินหนึ่งบัญชีรายชื่อ

(๕) บัตรที่ไม่อาจทราบได้ว่าลงคะแนนให้แก่ผู้สมัครหรือบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองใด เว้นแต่เป็นการทำเครื่องหมายในช่อง “ไม่เลือกผู้สมัครผู้ใด” หรือ “ไม่เลือกบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองใด”

(๖) บัตรที่ทำเครื่องหมายลงคะแนนให้แก่ผู้สมัครหรือบัญชีรายชื่อของพรรคการเมือง และทำเครื่องหมายในช่อง “ไม่เลือกผู้สมัครผู้ใด” หรือ “ไม่เลือกบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองใด” ด้วย”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒๒ ในกรณีที่ผลการนับคะแนนปรากฏว่าจำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งไม่ตรงกับจำนวนบัตรเลือกตั้งที่ใช้ออกเสียงลงคะแนน ให้คณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งดำเนินการตรวจสอบความถูกต้อง หากยังไม่ตรงกันอีกให้รายงานความไม่ถูกต้องตรงกันพร้อมเหตุผลต่อคณะกรรมการพร้อมทั้งแจ้งให้คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้งทราบ และนำส่งหีบบัตรและอุปกรณ์แก่คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้งหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้งมอบหมาย

เมื่อคณะกรรมการได้รับรายงานตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สั่งให้มีการนับคะแนนใหม่หรือสั่งให้ออกเสียงลงคะแนนใหม่ในหน่วยเลือกตั้งนั้น เว้นแต่คณะกรรมการจะมีความเห็นว่าความไม่ถูกต้องตรงกันนั้นมีได้เกิดจากการทุจริตและไม่ทำให้ผลการเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งนั้นเปลี่ยนแปลงไป จะสั่งให้ยุติก็ได้”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒๓ เมื่อรวบรวมผลการนับคะแนนทุกหน่วยเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งนั้น รวมทั้งคะแนนที่ได้จากการออกเสียงลงคะแนนก่อนวันเลือกตั้งและการลงคะแนนเลือกตั้งนอกราชอาณาจักรแล้ว ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้งดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ประกาศผลการนับคะแนนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง และคะแนนที่ไม่เลือกผู้สมัครผู้ใด

(๒) ประกาศผลการนับคะแนนที่แต่ละพรรคการเมืองได้รับจากการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อ และคะแนนที่ไม่เลือกบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองใด”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๒๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒๖ เขตเลือกตั้งที่ไม่มีผู้สมัครรายใดได้รับคะแนนเสียงมากกว่าคะแนนเสียงที่ไม่เลือกผู้สมัครผู้ใดเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตเลือกตั้งนั้น ให้คณะกรรมการจัดให้มีการเลือกตั้งใหม่ในกรณีเช่นนี้ ให้คณะกรรมการดำเนินการให้มีการรับสมัครผู้สมัครใหม่ โดยผู้สมัครเดิมทุกรายไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งในการเลือกตั้งที่จะจัดขึ้นใหม่นั้น”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒๘ เมื่อคณะกรรมการได้รับรายงานผลรวมคะแนนแบบบัญชีรายชื่อจากผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดแล้ว ให้ดำเนินการคำนวณสัดส่วนเพื่อหาผู้ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้รวมผลคะแนนทั้งหมดที่ทุกพรรคการเมืองได้รับจากการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อทั้งประเทศ

(๒)ให้นำคะแนนรวมจาก (๑) หารด้วยหนึ่งร้อย ผลลัพธ์ที่ได้ให้ถือเป็นคะแนนเฉลี่ยต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อหนึ่งคน

(๓) ในการคำนวณหาจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อที่แต่ละพรรคการเมืองจะได้รับให้นำคะแนนรวมจากการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อที่แต่ละพรรคการเมืองได้รับ หารด้วยคะแนนเฉลี่ยตาม (๒) ผลลัพธ์ที่ได้เฉพาะส่วนที่เป็นจำนวนเต็มคือจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อที่พรรคการเมืองนั้นได้รับ

(๔) ในกรณีที่จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อที่พรรคการเมืองได้รับรวมกันทุกพรรคการเมืองมีจำนวนไม่ครบหนึ่งร้อยคน ให้พรรคการเมืองที่มีผลลัพธ์ที่เป็นเศษโดยไม่มีจำนวนเต็ม และพรรคการเมืองที่มีเศษหลังจากการคำนวณตาม (๓) พรรคใดเป็นหรือมีเศษจำนวนมากที่สุด ให้ได้รับจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่ออีกหนึ่งคนเรียงตามลำดับ จนกว่าจะมีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อที่พรรคการเมืองทั้งหมดได้รับรวมกันครบจำนวนหนึ่งร้อยคน

(๕) ในการดำเนินการตาม (๔) ถ้าในลำดับใดมีเศษเท่ากันและจะทำให้จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อเกินจำนวนหนึ่งร้อยคน ให้ตัวแทนของพรรคการเมืองที่มีเศษเท่ากันจับสลากตามวันและเวลาที่คณะกรรมการกำหนด เพื่อให้ได้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อครบจำนวน

ให้ถือว่าผู้สมัครตามบัญชีรายชื่อผู้สมัครของพรรคการเมืองตามจำนวนที่พรรคการเมืองนั้นได้รับตามผลการคำนวณตามวรรคหนึ่งได้รับเลือกตั้งเรียงตามลำดับหมายเลขในบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองนั้นจนครบจำนวน แต่ต้องไม่เกินจำนวนผู้สมัครแบบบัญชีรายชื่อเท่าที่มีอยู่ในแต่ละบัญชีรายชื่อผู้สมัครที่พรรคการเมืองนั้นได้ส่งสมัคร จำนวนที่ยังขาดอยู่ให้เป็นไปตามมาตรา ๘๓ วรรคสี่ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒๙ เมื่อคณะกรรมการดำเนินการคำนวณสัดส่วนจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อของแต่ละพรรคการเมืองตามมาตรา ๑๒๘ แล้ว และคณะกรรมการมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าการเลือกตั้งนั้นเป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม ให้คณะกรรมการประกาศผลการเลือกตั้งว่าผู้สมัครผู้ใดเป็นผู้ได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แต่ต้องไม่ช้ากว่าหกสิบวันนับแต่วันเลือกตั้ง”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓๐ เมื่อคณะกรรมการประกาศผลการเลือกตั้งแล้วให้นำผลการเลือกตั้งไปประกาศในราชกิจจานุเบกษา และเมื่อมีประธานรัฐสภาแล้ว ให้ส่งบัญชีรายชื่อผู้สมัครแบบบัญชีรายชื่อของทุกพรรคการเมืองไปยังประธานรัฐสภาเพื่อทราบโดยเร็ว”

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๓๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓๒ ก่อนประกาศผลการเลือกตั้ง ถ้ามีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าผู้สมัครผู้ใดกระทำการอันเป็นเหตุให้การเลือกตั้งนั้นมิได้เป็นไปโดยสุจริตหรือเที่ยงธรรม หรือมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าผู้สมัครผู้ใดก่อให้เกิดบุคคลอื่นกระทำ สนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้บุคคลอื่นกระทำการดังกล่าว หรือรู้ว่ามีกระทำความดังกล่าวแล้วไม่ดำเนินการเพื่อระงับการกระทำนั้น หรือกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ระเบียบหรือประกาศของคณะกรรมการ จนอาจเป็นเหตุให้การเลือกตั้งนั้นมิได้เป็นไปโดยสุจริตหรือเที่ยงธรรม ให้คณะกรรมการมีคำสั่งดังต่อไปนี้”

(๑) ในกรณีที่การกระทำการนั้นเป็นการกระทำเกี่ยวกับการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ให้คณะกรรมการสั่งยกเลิกการเลือกตั้งและให้มีการเลือกตั้งใหม่ และสั่งระงับสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้สมัครซึ่งกระทำการเช่นนั้นทุกรายไว้เป็นการชั่วคราว เป็นระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่คณะกรรมการมีคำสั่ง

(๒) ในกรณีที่การกระทำการนั้นเป็นการกระทำเกี่ยวกับการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อ ให้บัตรเลือกตั้งที่ลงคะแนนให้แก่บัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองนั้นในหน่วยเลือกตั้งนั้นเป็นบัตรเสีย และให้คณะกรรมการสั่งมิให้นำเป็นคะแนนในการคำนวณหาจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองนั้น ทั้งนี้ มิให้นำความในมาตรา ๑๑๘ วรรคสอง มาใช้บังคับแก่บัตรเลือกตั้งกล่าว เฉพาะกรณีที่คณะกรรมการมีคำสั่งภายหลังการนับคะแนนแล้ว”

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓๖ ในกรณีที่มีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าผู้ใดให้ เสนอให้ สัญญาว่าจะให้ หรือ จัดเตรียมเพื่อจะให้เงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด ทั้งนี้ เพื่อจูงใจให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้สมัครผู้ใดหรือบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองใด หรือให้งดเว้นลงคะแนนเลือกตั้งผู้สมัครผู้ใดหรือบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองใด หรือให้ลงคะแนนไม่เลือกผู้สมัครผู้ใดหรือบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองใด ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดเงินหรือทรัพย์สินของผู้นั้นไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง”

มาตรา ๒๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓๗ ก่อนหรือในวันเลือกตั้ง ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการที่จะดำเนินการ สอดส่อง สืบสวน ใต้สวน หรือแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน เพื่อตรวจสอบให้การเลือกตั้งเป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม ถ้าคณะกรรมการสืบสวนหรือใต้สวนแล้ว มีเหตุอันควรสงสัยว่าการเลือกตั้งมิได้เป็นไปโดยสุจริตหรือเที่ยงธรรม หรือกรรมการแต่ละคนพบเห็นการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำใดอันอาจเป็นเหตุให้การเลือกตั้งมิได้เป็นไปโดยสุจริตหรือเที่ยงธรรม หรือเป็นไปโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ให้มีอำนาจสั่งระงับ ยับยั้ง แก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกการเลือกตั้ง และสั่งให้ดำเนินการเลือกตั้งใหม่หรือนับคะแนนใหม่สำหรับการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง หรือการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีได้เป็นไปโดยสุจริตหรือเที่ยงธรรมในหน่วยเลือกตั้งบางหน่วย

หรือทุกหน่วยเลือกตั้งได้ ในกรณีที่เป็นกรดำเนินการของกรรมการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๓๐ การแบ่งเขตเลือกตั้งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งมีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้ยังคงมีผลใช้บังคับได้ต่อไปสำหรับการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างที่อาจจะมีขึ้น ก่อนการเลือกตั้งทั่วไป

มาตรา ๓๑ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้มีผลใช้บังคับได้กับการดำเนินการเพื่อการเลือกตั้งทั่วไปที่จะมีขึ้นภายหลังวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๒ ให้ประธานกรรมการการเลือกตั้งรักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ คือ โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พุทธศักราช ๒๕๖๔ กำหนดให้สภาผู้แทนราษฎร ประกอบด้วยสมาชิกจำนวนห้าร้อยคน โดยเป็นสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งจำนวนสี่ร้อยคน และสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อจำนวนหนึ่งร้อยคน โดยให้ใช้บัตรเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบละหนึ่งใบ และการคำนวณสัดส่วนผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามบัญชีรายชื่อของแต่ละพรรคการเมืองที่จะได้รับเลือกตั้งให้เป็นสัดส่วนที่สัมพันธ์กันโดยตรงกับจำนวนคะแนนที่แต่ละพรรคการเมืองได้รับการเลือกตั้งรวมทั้งประเทศ โดยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ การออกเสียงลงคะแนน การนับคะแนน การรวมคะแนน การประกาศผลการเลือกตั้ง และการอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประกอบกับเป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินการเลือกตั้งและการตรวจสอบการเลือกตั้งให้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ว่าด้วยพรรคการเมือง (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๖

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมของพรรคการเมืองสามารถดำเนินการโดยอิสระไม่ถูกครอบงำหรือชี้นำโดยบุคคลซึ่งมิใช่สมาชิกของพรรคการเมือง ซึ่งการตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๑๕) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑๕) รายได้ของพรรคการเมือง และอัตราค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมือง ซึ่งต้องเรียกเก็บจากสมาชิกไม่น้อยกว่าปีละยี่สิบบาท”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“พรรคการเมืองอาจกำหนดให้เรียกเก็บค่าบำรุงพรรคการเมืองจากสมาชิกแบบตลอดชีพ ตามอัตราที่กำหนดในข้อบังคับก็ได้ แต่ต้องไม่น้อยกว่าสองร้อยบาท”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔ สมาชิกต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับ ซึ่งอย่างน้อยต้องมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปี และมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด ในกรณีเป็นผู้มีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติ ต้องได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๒) ไม่เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งตามมาตรา ๙๘ (๑) (๒) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๑) (๑๔) (๑๖) (๑๗) หรือ (๑๘) ของรัฐธรรมนูญ

(๓) ไม่เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดให้จำคุกว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ที่กระทำโดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา เว้นแต่เป็นการรอกการลงโทษ

(๔) ไม่เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดให้จำคุกว่ากระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกักขังเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดในความผิดฐานเป็นผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือผู้ค้า กฎหมายว่าด้วยการพนันในความผิดฐานเป็นเจ้ามือหรือเจ้าสำนัก กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ หรือกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในความผิดฐานฟอกเงิน

(๕) ไม่เป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นหรือผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมืองอื่น ตามมาตรา ๑๑ หรือผู้แจ้งการเตรียมการจัดตั้งพรรคการเมืองอื่นตามมาตรา ๑๘”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕ ในจังหวัดที่มีได้เป็นที่ตั้งสาขาพรรคการเมือง ถ้าพรรคการเมืองนั้นมีสมาชิก ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนั้นเกินหนึ่งร้อยคน พรรคการเมืองนั้นอาจแต่งตั้งสมาชิกซึ่งมีภูมิลำเนา อยู่ในจังหวัดนั้นซึ่งมาจากการเลือกของสมาชิกดังกล่าวให้เป็นตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดได้ ตามจำนวนที่เห็นสมควรเพื่อดำเนินกิจกรรมของพรรคการเมืองในจังหวัดนั้น และให้นำความในมาตรา ๓๔ มาใช้บังคับแก่ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดด้วยโดยอนุโลม”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย พรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๗ พรรคการเมืองซึ่งประสงค์จะส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบแบ่งเขตเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งในจังหวัดใด ต้องมีสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมือง ประจำจังหวัดในจังหวัดนั้น ในกรณีที่พรรคการเมืองใดมีสาขาพรรคการเมืองมากกว่าหนึ่งสาขาหรือ ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดมากกว่าหนึ่งตัวแทนในจังหวัดใด ให้พรรคการเมืองนั้นกำหนดว่า จะให้สาขาพรรคการเมืองสาขาใดหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดใดในจังหวัดนั้น เป็นสาขา พรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดเพื่อดำเนินการตามมาตรา ๕๐”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๘ การส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ให้พรรคการเมืองจัดทำบัญชีรายชื่อเพื่อส่งให้สาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด โดยต้องคำนึงถึงผู้สมัครรับเลือกตั้งจากภูมิภาคต่าง ๆ และความเท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิงด้วย ในกรณีที่พรรคการเมืองใดมีสาขาพรรคการเมืองมากกว่าหนึ่งสาขาหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด มากกว่าหนึ่งตัวแทนในจังหวัดใด ให้พรรคการเมืองนั้นกำหนดว่าจะให้สาขาพรรคการเมืองสาขาใดหรือ ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดใดในจังหวัดนั้น เป็นสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมือง ประจำจังหวัดเพื่อดำเนินการตามมาตรา ๕๑”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๐ การสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งให้ดำเนินการตามวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คณะกรรมการสรรหากำหนดวัน เวลา และสถานที่ในการสมัครเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งและประกาศให้สมาชิกทราบเป็นการทั่วไป

(๒) เมื่อพ้นกำหนดเวลารับสมัครตาม (๑) ให้คณะกรรมการสรรหาตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครในแต่ละเขตเลือกตั้ง แล้วส่งรายชื่อผู้สมัครให้สาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

(๓) เมื่อสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดได้รับรายชื่อผู้สมัครจากคณะกรรมการสรรหาแล้ว ให้หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดจัดการประชุมสมาชิกเพื่อรับฟังความคิดเห็นและให้สมาชิกให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบตามรายชื่อที่คณะกรรมการสรรหาส่งมา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

(๔) ให้สาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดส่งรายชื่อผู้สมัครในแต่ละเขตเลือกตั้งทั้งที่ได้รับความคิดเห็นและไม่ได้รับความเห็นชอบพร้อมความคิดเห็นตาม (๓) ให้คณะกรรมการสรรหาเพื่อพิจารณาเสนอความคิดเห็น

(๕) ให้คณะกรรมการสรรหาส่งรายชื่อผู้สมัครของแต่ละเขตเลือกตั้งพร้อมความคิดเห็นตาม (๓) และ (๔) ให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลที่จะเสนอให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๑ การสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อให้ดำเนินการตามวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คณะกรรมการสรรหากำหนดวัน เวลา และสถานที่ในการสมัครและการเสนอรายชื่อบุคคลเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง และมีหนังสือแจ้งไปยังคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง หัวหน้าสาขาพรรคการเมือง ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด และประกาศให้สมาชิกทราบเป็นการทั่วไป

(๒) ให้กรรมการบริหารพรรคการเมือง หัวหน้าสาขาพรรคการเมือง หรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด เสนอรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อให้คณะกรรมการสรรหา

(๓) เมื่อพ้นกำหนดเวลารับสมัครและเสนอรายชื่อตาม (๑) แล้ว ให้คณะกรรมการสรรหาตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามและจัดทำบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งไม่เกินหนึ่งร้อยรายชื่อ

โดยต้องคำนึงถึงผู้สมัครรับเลือกตั้งจากภูมิภาคต่าง ๆ และความเท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิง แล้วส่งบัญชีรายชื่อดังกล่าวให้สาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

(๔) เมื่อสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดได้รับบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งตาม (๓) จากคณะกรรมการสรรหาแล้ว ให้หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด จัดการประชุมสมาชิกเพื่อรับฟังความคิดเห็นและให้สมาชิกให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบตามรายชื่อที่คณะกรรมการสรรหาส่งมา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด แล้วส่งบัญชีรายชื่อดังกล่าวทั้งที่ได้รับความเห็นชอบและไม่ได้รับความเห็นชอบพร้อมความคิดเห็นให้คณะกรรมการสรรหาเพื่อพิจารณาจัดทำบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้ง พร้อมเสนอความคิดเห็น

(๕) ให้คณะกรรมการสรรหาส่งบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งพร้อมความคิดเห็นตาม (๔) ให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลที่เหมาะสมเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อแล้วจัดลำดับตามที่เห็นว่าเหมาะสมเพื่อให้ได้บัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ

เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสมาชิก ในกรณีที่สมาชิกผู้ใดมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดที่ยังมิได้มีการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด ให้สามารถใช้สิทธิการเป็นสมาชิกในจังหวัดใกล้เคียงที่มีสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด ตามที่กำหนดในข้อบังคับ”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๕ ห้ามมิให้ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองหรือกรรมการบริหารพรรคการเมืองผู้ใดยินยอมให้บุคคลใดที่มีได้เป็นสมาชิกของพรรคการเมืองเข้าแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมหรือให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบในการดำเนินการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งตามมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๑”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๑๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๑๔ ในวาระเริ่มแรก ให้ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับเป็นตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้และข้อบังคับของพรรคการเมือง

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าจังหวัดใดที่พรรคการเมืองมีสาขาพรรคการเมืองและตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดด้วย ให้พรรคการเมืองนั้นกำหนดว่าจะให้สาขาพรรคการเมืองสาขาใดหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดใดในจังหวัดนั้นเป็นสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดเพื่อดำเนินการตามมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๑ แล้วแต่กรณี แล้วให้พรรคการเมืองแจ้งให้นายทะเบียนทราบ

มาตรา ๑๕ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ไม่มีผลกระทบต่อการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชีรายชื่อที่มีอยู่แล้วในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชีรายชื่อซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่แล้วในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๖ ให้ประธานกรรมการการเลือกตั้งรักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ คือ โดยที่บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พุทธศักราช ๒๕๖๔ ได้กำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนห้าร้อยคน โดยมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งมาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งจำนวนสี่ร้อยคนและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งมาจากการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อจำนวนหนึ่งร้อยคน และให้มีบัตรเลือกตั้งสองใบที่ให้ประชาชนมีสิทธิในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองและผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขต การกำหนดจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่แต่ละจังหวัดจะมีและการแบ่งเขตเลือกตั้ง การคำนวณสัดส่วนผู้สมัครรับเลือกตั้งตามบัญชีรายชื่อของแต่ละพรรคการเมืองที่จะได้รับเลือกตั้งที่เป็นธรรมต่อพรรคการเมืองและเคารพสิทธิและเสียงของประชาชน จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมือง การส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง การสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชีรายชื่อ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

พระราชบัญญัติ

การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๖

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือ
ผู้บริหารท้องถิ่น

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น
หรือผู้บริหารท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น
หรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๔ ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ อาจช่วยผู้สมัครในการหาเสียงเลือกตั้งได้

ในกรณีปรากฏข้อเท็จจริงว่า ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ กระทำการใด ๆ โดยมีขอบด้วยหน้าที่ และอำนาจอันเป็นการก่อกวนแก่งัดผู้สมัครใด ให้คณะกรรมการการเลือกตั้ง หรือกรรมการการเลือกตั้ง หรือผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัด หรือคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่คณะกรรมการการเลือกตั้งมอบหมายมีอำนาจสั่งให้ยุติหรือระงับการกระทำนั้นได้

ให้กรรมการการเลือกตั้งที่พบเห็นการกระทำตามวรรคสอง มีอำนาจสั่งให้ระงับการกระทำนั้นได้แล้วรายงานให้คณะกรรมการการเลือกตั้งทราบ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อให้ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ สามารถช่วยรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งให้กับผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นได้ โดยไม่ถือว่าเป็นการกระทำที่เป็นคุณหรือเป็นโทษแก่ผู้สมัครรับเลือกตั้ง เว้นแต่เป็นการดำเนินการโดยมิชอบด้วยหน้าที่และอำนาจอันเป็นการก่อกวนแก่งัดผู้สมัคร ทั้งนี้สิทธิดังกล่าวเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ตามนัยนี้ถือว่าเป็นการช่วยพัฒนาระบบประชาธิปไตยตั้งแต่ฐานราก เพราะหลักปรัชญาทางการเมืองและการปกครองทั่วไปถือว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นเวทีสร้างการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยแก่ประชาชน เป็นการพัฒนาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเข้มแข็งซึ่งจะมีผลต่อการเมืองระดับประเทศให้มีความเจริญมั่นคง ดังเช่นนานาอารยประเทศทั้งหลาย ทั้งนี้ การกระทำการของบุคคลดังกล่าว ถ้าเป็นไปโดยมิชอบด้วยหน้าที่และอำนาจอันเป็นการก่อกวนแก่งัดผู้สมัครใดให้คณะกรรมการการเลือกตั้งหรือกรรมการการเลือกตั้ง ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัด หรือคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่คณะกรรมการการเลือกตั้งมอบหมายมีอำนาจสั่งให้ยุติหรือระงับการกระทำนั้นได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๖๖

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ
(ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การพ้นจากตำแหน่งของข้าราชการอัยการ เว้นแต่ตำแหน่งอัยการผู้ช่วย หากเป็นกรณีตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๗) ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ แต่ถ้าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตาม (๔) (๕) หรือ (๖) ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่ง โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่โอนหรือวันออกจากราชการ แล้วแต่กรณี”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดการดำเนินการเกี่ยวกับการพ้นจากตำแหน่งของข้าราชการอัยการให้มีความเหมาะสมในกรณีการนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบและเพื่อมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่ง ทั้งนี้ โดยพิจารณาเทียบเคียงกับมาตรา ๑๘๐ และมาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่บัญญัติให้ในกรณีที่พ้นจากตำแหน่งเพราะความตาย เกษียณอายุ หรือพ้นจากราชการเพราะถูกลงโทษให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

ราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๖๖

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๖๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติราชวิทยาลัย
จุฬาภรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ราชวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนงาน ดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานราชวิทยาลัย
- (๒) วิทยาลัยวิทยาศาสตร์การแพทย์เจ้าฟ้าจุฬาภรณ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติราชวิทยาลัยจุฬาภรณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติราชวิทยาลัยจุฬาภรณ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ส่วนงานตามมาตรา ๘ ให้มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานราชวิทยาลัย มีหน้าที่บริหารจัดการกิจการทั่วไปของราชวิทยาลัย จัดทำนโยบายและแผนของราชวิทยาลัย ประสานงานกับส่วนงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ในการสนับสนุนกิจการของราชวิทยาลัย และดำเนินการตามที่เลขาธิการราชวิทยาลัยหรือสภाराชวิทยาลัยมอบหมาย

(๒) วิทยาลัยวิทยาศาสตร์การแพทย์เจ้าฟ้าจุฬาภรณ มีหน้าที่จัดการศึกษาทางด้านแพทยศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ สาธารณสุขศาสตร์ วิทยาศาสตร์การแพทย์ วิทยาศาสตร์สุขภาพ ทำการวิจัยและสนับสนุนให้ทำการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ในเรื่องดังกล่าว และให้บริการในการบำบัดรักษาผู้ป่วย

(๓) ส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น มีหน้าที่ตามที่กำหนดในประกาศของราชวิทยาลัย ตามมาตรา ๘ วรรคสาม”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติราชวิทยาลัยจุฬาภรณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติราชวิทยาลัยจุฬาภรณ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) กรรมการสภाराชวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ได้แก่ หัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๘ (๒) และวรรคสอง”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๑๐) ของมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติราชวิทยาลัยจุฬาภรณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติราชวิทยาลัยจุฬาภรณ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑๐) พิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และพิจารณาถอดถอนนายกสภाराชวิทยาลัย กรรมการสภाराชวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ เลขาธิการราชวิทยาลัย หัวหน้าส่วนงาน ตามมาตรา ๘ (๒) และวรรคสอง ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความใน (๑๗) ของมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑๗) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของเลขาธิการราชวิทยาลัยและหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๘ (๒) และวรรคสอง”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ ให้มีคณะกรรมการบริหารราชวิทยาลัย ประกอบด้วย เลขาธิการราชวิทยาลัย เป็นประธาน รองเลขาธิการราชวิทยาลัย และหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๘ (๒) และวรรคสอง เป็นกรรมการ

ให้ผู้ช่วยเลขาธิการราชวิทยาลัยคนหนึ่งซึ่งเลขาธิการราชวิทยาลัยมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) แต่งตั้งผู้ช่วยเลขาธิการราชวิทยาลัยและรองหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๘ (๒) และวรรคสอง หรือให้ผู้ช่วยเลขาธิการราชวิทยาลัยหรือรองหัวหน้าส่วนงานดังกล่าวพ้นจากตำแหน่ง”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕ ในส่วนงานตามมาตรา ๘ (๒) และวรรคสอง ให้มีหัวหน้าส่วนงานคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของส่วนงานนั้น และจะให้มีรองหัวหน้าส่วนงานตามจำนวนที่สภาราชวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่หัวหน้าส่วนงานมอบหมายก็ได้”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๖ หัวหน้าส่วนงานและรองหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๘ (๒) และวรรคสอง ต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาชั้นหนึ่งชั้นใดหรือเทียบเท่าจากราชวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภาราชวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี ในราชวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภาราชวิทยาลัยรับรอง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่นตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของราชวิทยาลัย

นอกจากคุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง หัวหน้าส่วนงานและรองหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๘ (๒) และวรรคสอง ต้องมีคุณสมบัติอื่นและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของราชวิทยาลัย”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติราชวิทยาลัยจุฬารักษ์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติราชวิทยาลัยจุฬารักษ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๗ ในส่วนงานตามมาตรา ๘ (๒) และวรรคสอง อาจให้มีคณะกรรมการประจำส่วนงาน เพื่อทำหน้าที่บริหารส่วนงานนั้นได้”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติราชวิทยาลัยจุฬารักษ์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติราชวิทยาลัยจุฬารักษ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๔ ให้สภาราชวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของเลขาธิการราชวิทยาลัย และหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๘ (๒) และวรรคสอง ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของราชวิทยาลัย”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติราชวิทยาลัยจุฬารักษ์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติราชวิทยาลัยจุฬารักษ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เลขาธิการราชวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของราชวิทยาลัยเป็นอาจารย์พิเศษได้ โดยคำแนะนำของหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๘ (๒) หรือวรรคสอง ที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน”

มาตรา ๑๕ ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๔๓ แขวงตลาดบางเขน เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร จำนวน ๑๑ ไร่ ๓ งาน ๔๗ ตารางวา ของราชวิทยาลัยจุฬารักษ์ซึ่งเป็นที่ตั้งของสถาบันบัณฑิตศึกษาจุฬารักษ์ในสังกัดราชวิทยาลัยจุฬารักษ์อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้

ใช้บังคับ พร้อมด้วยสิ่งปลูกสร้างบนที่ดินดังกล่าว ไปเป็นของมูลนิธิจุฬาภรณ์ โดยให้ได้รับยกเว้น ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน และให้ได้รับยกเว้นภาษี ธุรกิจเฉพาะและค่าอากรแสตมป์โดยให้ดำเนินการตามที่กำหนดในประมวลรัษฎากร

มาตรา ๑๖ ให้สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ให้คำแนะนำมูลนิธิจุฬาภรณ์ในการเตรียมการยื่นคำขอรับใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมพิจารณาอนุญาตภายในสิบห้าวัน

ในระหว่างการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามวรรคหนึ่ง ให้สถาบันบัณฑิตศึกษาจุฬาภรณ์ ในสังกัดราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับปฏิบัติหน้าที่จัดการศึกษา ทำการวิจัย นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ และให้บริการทางวิชาการ ต่อไปจนกว่าจะจัดตั้ง สถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแล้วเสร็จ

มาตรา ๑๗ เมื่อได้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามมาตรา ๑๖ แล้ว ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน งบประมาณ และรายได้ของราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์เฉพาะในส่วนที่ เกี่ยวกับกิจการของสถาบันบัณฑิตศึกษาจุฬาภรณ์ในสังกัดราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ไปเป็น ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนดังกล่าว ทั้งนี้ ตามบัญชีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมกำหนด

มาตรา ๑๘ ให้พนักงานหรือลูกจ้างของราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับกิจการ ของสถาบันบัณฑิตศึกษาจุฬาภรณ์ในสังกัดราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ ที่ประสงค์จะไปปฏิบัติงานกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่จัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๖ มีหนังสือแสดงเจตนาต่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชนดังกล่าวภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ

มาตรา ๑๙ ให้นักศึกษาซึ่งอยู่ระหว่างการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบัน บัณฑิตศึกษาจุฬาภรณ์ในสังกัดราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์อยู่ในวันก่อนวันที่มีการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่จัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๖ เป็นนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนดังกล่าว

มาตรา ๒๐ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่สถาบันบัณฑิตศึกษาจุฬาภรณ์ ซึ่งเป็นส่วนงานภายในของราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ได้ดำเนินการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในสาขาซึ่งมีความจำเป็นในการพัฒนาประเทศ เพื่อสนองพระปณิธานของสมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี กรมพระศรีสวางควัฒน วรขัตติยราชนารี ในการพัฒนาบุคลากรที่มีความสามารถในการวิจัยเพื่อเป็นผู้นำด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระดับสูงที่มีความสามารถระดับนานาชาติ สามารถสร้างผลงานวิจัยและนวัตกรรมระดับแนวหน้า เน้นการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและสุขอนามัย โดยใช้ทรัพยากรและดำเนินการร่วมกับสถาบันวิจัยของมูลนิธิจุฬาภรณ์มาโดยตลอด จึงสมควรแยกสถาบันบัณฑิตศึกษาจุฬาภรณ์ออกจากเป็นส่วนงานของราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ แล้วดำเนินการเพื่อจัดตั้งเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานร่วมกับสถาบันวิจัยของมูลนิธิจุฬาภรณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ คล่องตัว และมีความเป็นอิสระทั้งทางวิชาการและทางการบริหารงาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๖

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ
พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้
โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้
มีกลไกการชำระเงินกู้ยืมคืนกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ อันจะทำให้กองทุน
มีความมั่นคงและสามารถให้โอกาสในการเข้าถึงเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาแก่นักเรียนหรือนักศึกษา
ได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “นักเรียนหรือนักศึกษา” และ
“สถานศึกษา” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐ และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“นักเรียนหรือนักศึกษา” หมายความว่า ผู้ซึ่งศึกษาอยู่ในสถานศึกษา หรือผู้ซึ่งได้รับการตอบรับ
ให้เข้าศึกษาในสถานศึกษาแล้ว และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งมีหลักฐานว่าจะเข้าศึกษาในหลักสูตรอาชีพ
หรือเพื่อยกระดับทักษะ สมรรถนะ หรือการเรียนรู้ในสถานศึกษาด้วย

“สถานศึกษา” หมายความว่า โรงเรียน สถาบันอุดมศึกษา หรือสถานศึกษาอื่นของรัฐ
โรงเรียนของเอกชนที่ได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชนและ
สถาบันอุดมศึกษาของเอกชนที่ได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
และให้หมายความรวมถึงบุคคลหรือคณะบุคคลซึ่งจัดให้มีการศึกษาในหลักสูตรอาชีพหรือเพื่อยกระดับ
ทักษะ สมรรถนะ หรือการเรียนรู้ ตามที่คณะกรรมการกำหนดด้วย”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกวรรคสามของมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืม
เพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืม
เพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐

“มาตรา ๖/๑ กองทุนมีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการศึกษาด้วยการให้เงินกู้ยืม
เพื่อการศึกษาแก่นักเรียนหรือนักศึกษาซึ่งมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (๑) ขาดแคลนทุนทรัพย์
- (๒) ศึกษาในสาขาวิชาที่เป็นความต้องการหลักและมีความจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ
- (๓) ศึกษาในสาขาวิชาขาดแคลนหรือสาขาวิชาที่กองทุนมุ่งส่งเสริมเป็นพิเศษ

(๔) เรียนดีเพื่อสร้างความเป็นเลิศ

(๕) ลักษณะอื่นตามความจำเป็นและเหมาะสม

ในกรณีตาม (๓) คณะกรรมการจะกำหนดให้เป็นทุนการศึกษาแทนการให้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาก็ได้ แต่ต้องกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขให้ชัดเจนและใช้บังคับเป็นการทั่วไป โดยจะกำหนดให้ผู้ได้รับทุนต้องปฏิบัติงานในหน่วยงานตามเวลาที่กำหนดด้วยหรือไม่ก็ได้

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามวรรคสองให้รวมถึงการทำสัญญาและความรับผิดชอบในกรณีไม่ปฏิบัติตามสัญญาด้วย”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙ กองทุนมีอำนาจกระทำการกิจการต่าง ๆ ภายในขอบวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖/๑ และอำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) ซื้อ จัดหา เช่า ให้เช่า ถูกรวมสิทธิ์ ครอบครอง จำหน่าย ทำนิติกรรม หรือดำเนินงานใด ๆ เกี่ยวกับสังหาริมทรัพย์หรืออสังหาริมทรัพย์

(๒) จัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศ เก็บรักษาหลักฐานและเอกสารเกี่ยวกับการให้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา

(๓) จัดหาผลประโยชน์จากเงินและทรัพย์สินของกองทุน

(๔) กระทำการอื่นใดบรรดาที่เกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องในการจัดการให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกองทุน”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) เป็นเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา และทุนการศึกษาตามมาตรา ๖/๑ วรรคสอง”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินเจ็ดคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ โดยในจำนวนนี้อย่างน้อยต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการศึกษา ด้านการจัดสวัสดิการสังคม ด้านการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ด้านการเงินหรือการบัญชี

ด้านแรงงานหรือการพัฒนาฝีมือแรงงาน ด้านภาคประชาสังคมที่มีบทบาทในการแก้ไขปัญหาหนี้สินที่เกิดขึ้นจากการศึกษา และด้านกฎหมาย ด้านละหนึ่งคน”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๙ คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และควบคุมดูแลกิจการของกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

(๒) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

(๓) เสนอแนะต่อรัฐมนตรีในการดำเนินการขอรับการจัดสรรงบประมาณเพื่อสมทบกองทุน

(๔) พิจารณาอนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีสำหรับการดำเนินการและการบริหารงานของกองทุน

(๕) กำหนดลักษณะของนักเรียนหรือนักศึกษาตามมาตรา ๖/๑

(๖) กำหนดขอบเขตการให้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาตามมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง

(๗) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามมาตรา ๑๒ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๓ วรรคสอง มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๓/๑ วรรคสอง มาตรา ๔๔ วรรคสอง วรรคสี่ และวรรคแปด มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่งและวรรคหก

(๘) กำหนดมาตรการใด ๆ ตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการบริหารกองทุนและการติดตามการชำระเงินคืนกองทุน

(๙) กำหนดมาตรการช่วยเหลือให้ผู้กู้ยืมเงินมีงานทำและสามารถชำระเงินคืนกองทุน โดยมาตรการดังกล่าวกำหนดให้ดำเนินการร่วมกับหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานเอกชน หรือสถานศึกษาที่เข้าร่วมดำเนินงานกับกองทุนตามมาตรา ๓๘ ในการช่วยเหลือผู้กู้ยืมเงินดังกล่าว

(๑๐) พิจารณาเสนอแนะต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กู้ยืมเงินที่อยู่ในครอบครองของบุคคลอื่น และเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการรับเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาและการชำระเงินคืนกองทุนของผู้กู้ยืมเงินตามมาตรา ๔๕

(๑๑) กำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน การพัสดุ การบัญชี การตรวจสอบบัญชีและข้อบังคับอื่นที่จำเป็นในการดำเนินการและการบริหารงานของกองทุน

(๑๒) พิจารณาผลการศึกษา วิเคราะห์ และประเมินความต้องการเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา
ของนักเรียนหรือนักศึกษาทั้งในปัจจุบันและอนาคตที่ผู้จัดการเสนอ

(๑๓) ออกข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศเพื่อปฏิบัติการอื่นใดให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

การกำหนดลักษณะนักเรียนหรือนักศึกษาตาม (๕) คณะกรรมการต้องกำหนดให้ผู้ซึ่ง
ขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริงมีโอกาสกู้ยืมเงินได้ โดยต้องไม่คำนึงถึงเฉพาะรายได้ต่อครอบครัวของ
ผู้กู้ยืมเงินเพียงด้านเดียว แต่ต้องคำนึงถึงรายจ่ายของครอบครัวด้วย และรายได้ต่อครอบครัวที่กำหนดเมื่อหัก
รายจ่ายของครอบครัวแล้วหากไม่เพียงพอที่จะรับผิดชอบในการศึกษาของนักเรียนหรือนักศึกษานั้นได้
ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์

ในการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจ ให้คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นของนักเรียนหรือ
นักศึกษา ผู้กู้ยืมเงิน และสถานศึกษา ประกอบการพิจารณาดำเนินการด้วย

คณะกรรมการอาจมอบอำนาจตาม (๒) (๖) (๘) และ (๑๔) เฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการ
กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้ผู้จัดการหรือบุคคลอื่นใดกระทำการแทนคณะกรรมการก็ได้”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๙)
พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติ
กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืม
เพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๖ให้นำคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๕
รวมทั้งการประชุมและการวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมตามมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับแก่คณะอนุกรรมการ
ตามมาตรา ๒๑ ด้วยโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติกองทุน
เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๗ ให้คณะกรรมการประกาศกำหนดลักษณะของเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา ขอบเขตการให้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา รวมตลอดทั้งประเภทวิชา สถานศึกษาหรือระดับชั้นการศึกษา และหลักสูตรที่จะให้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา ภายในเดือนมกราคมของทุกปี โดยอาจประกาศเพิ่มเติมได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนวันเริ่มปีการศึกษาแต่ละปี

ให้สำนักงานส่งประกาศตามวรรคหนึ่งให้สถานศึกษาที่เข้าร่วมดำเนินงานกับกองทุน และให้สำนักงานและสถานศึกษาดังกล่าวเผยแพร่ให้ประชาชนทราบทั่วไป โดยผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของสำนักงานหรือสถานศึกษา และปิดประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานหรือบริเวณสถานศึกษาแล้วแต่กรณีด้วย

มาตรา ๓๘ สถานศึกษาที่ประสงค์จะเข้าร่วมดำเนินงานกับกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอเข้าร่วมดำเนินงานต่อสำนักงาน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

สถานศึกษาที่ได้รับความเห็นชอบให้เข้าร่วมดำเนินงานกับกองทุนตามวรรคหนึ่ง ให้ทำบันทึกข้อตกลงกับกองทุนตามแบบที่กองทุนกำหนด และต้องปฏิบัติตามหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในบันทึกข้อตกลงโดยเคร่งครัด หากสถานศึกษาใดไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ให้ถูกต้องครบถ้วน กองทุนอาจเพิกถอนการเข้าร่วมดำเนินงานของสถานศึกษาแห่งนั้นก็ได้”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐

“มาตรา ๓๘/๑ เพื่อเป็นข้อมูลให้แก่นักเรียนหรือนักศึกษาใช้ประกอบการพิจารณาขอกู้ยืมเงินให้สำนักงานรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลสถิติที่สำนักงานมีอยู่ เกี่ยวกับการมีงานทำ และประเภทของงานที่ทำของผู้กู้ยืมเงินภายหลังที่สำเร็จการศึกษาแล้ว รวมทั้งคาดการณ์งานที่จะเป็นที่ต้องการในอนาคต โดยให้เผยแพร่ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันเป็นระยะ ๆ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๐ นักเรียนหรือนักศึกษาผู้ใดจะขอกู้ยืมเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา ให้ยื่นคำขอต่อสำนักงานตามวิธีการที่กองทุนกำหนด

มาตรา ๔๑ นักเรียนหรือนักศึกษาซึ่งได้รับอนุมัติให้กู้ยืมเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา ต้องทำสัญญากู้ยืมเงินกับกองทุนตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กองทุนกำหนด

ทั้งนี้ ในการกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาห้ามมิให้กองทุนเรียกให้มีผู้ค้ำประกันทุกกรณี”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๓ เมื่อได้ลงทะเบียนเรียนหรือมีหลักฐานว่าจะเข้าศึกษาแล้ว ให้ผู้กู้ยืมเงินแจ้งขอเบิกเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาพร้อมทั้งแจ้งจำนวนเงินค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และค่าครองชีพโดยมีคำรับรองจากสถานศึกษาประกอบด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กองทุนกำหนด”

มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๓/๑ ของหมวด ๔ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐

“มาตรา ๔๓/๑ กองทุนจะจ่ายเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาให้แก่ผู้กู้ยืมเงินไม่เกินจำนวนปีที่กำหนดไว้ในหลักสูตรที่ผู้กู้ยืมเงินศึกษาอยู่

ในกรณีจำเป็นและสมควร กองทุนจะพิจารณาจ่ายเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาเกินจำนวนปีที่กำหนดไว้ในหลักสูตรตามที่ผู้กู้ยืมเงินร้องขอก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๔ เมื่อสำเร็จการศึกษา เลิกการศึกษา หรือพ้นสภาพการศึกษาแล้ว ให้ผู้กู้ยืมเงินมีหน้าที่ต้องชำระเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ได้รับไปตามสัญญากู้ยืมเงินคืนให้กองทุนโดยจะชำระเงินคืนกองทุนทั้งจำนวนหรือผ่อนชำระก็ได้ ทั้งนี้ ตามจำนวน ระยะเวลา และวิธีการที่กองทุนกำหนด

คณะกรรมการจะกำหนดให้เริ่มคิดดอกเบี้ยหรือประโยชน์อื่นใดจากผู้กู้ยืมเงินนับแต่เวลาใดภายหลังจากสำเร็จการศึกษา เลิกการศึกษา หรือพ้นสภาพการศึกษาแล้วก็ได้ แต่อัตราดอกเบี้ยหรือประโยชน์อื่นใดที่คิด ณ วันที่ทำสัญญา ต้องไม่เกินอัตราร้อยละหนึ่งต่อปี และห้ามมิให้คิดดอกเบี้ยทบต้น หรือจะยกเว้นหรือลดหย่อนดอกเบี้ยให้แก่ผู้กู้ยืมเงินที่ชำระเงินคืนกองทุนครบถ้วน หรือมีประวัติชำระเงินคืนกองทุนดีต่อเนื่อง หรือกรณีที่มีเหตุจำเป็นและสมควร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ในการชำระเงินคืนกองทุนตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้กู้ยืมเงินมีสิทธิได้รับประโยชน์จากระยะเวลาปลอดหนี้เป็นเวลาสองปีนับแต่วันที่สำเร็จการศึกษา เลิกการศึกษา หรือพ้นสภาพการศึกษา ทั้งนี้ คณะกรรมการจะขยายระยะเวลาปลอดหนี้ให้อีกไม่เกินสองปีก็ได้ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นและสมควร

เพื่อบรรเทาภาระของผู้กู้ยืมเงินให้สามารถชำระเงินคืนกองทุนได้ กองทุนอาจผ่อนผันให้ผู้กู้ยืมเงินชำระเงินคืนกองทุนแตกต่างไปจากจำนวน ระยะเวลา หรือวิธีการที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่ง หรือลดหย่อนหนี้ ปรับโครงสร้างหนี้ แพลงหนี้ใหม่ หรือระงับการชำระเงินคืนกองทุนตามที่ผู้กู้ยืมเงินร้องขอเป็นรายบุคคลหรือเป็นการทั่วไปก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด การดำเนินการตามวรรคสี่ ให้กระทำได้แม้จะอยู่ในระหว่างการดำเนินคดี หรือมีคำพิพากษาของศาลอันถึงที่สุดแล้ว หรืออยู่ในระหว่างการบังคับคดี

ในกรณีที่มีการทำสัญญาปรับโครงสร้างหนี้ภายหลังมีคำพิพากษาของศาลอันถึงที่สุดแล้วหรือในระหว่างการบังคับคดี หากผู้กู้ยืมเงินผิดนัดไม่ชำระเงินคืนกองทุนตามสัญญาปรับโครงสร้างหนี้ ถ้าระยะเวลาการบังคับคดีได้สิ้นสุดลงก่อนแล้วหรือเหลือไม่ถึงสามปี ให้ดำเนินการบังคับคดีได้ภายในสามปีนับแต่วันที่ผิดนัดชำระเงินคืนกองทุนตามสัญญาปรับโครงสร้างหนี้

ในกรณีที่มีการทำสัญญาแปลงหนี้ใหม่ภายหลังมีคำพิพากษาของศาลอันถึงที่สุดแล้วหรือในระหว่างการบังคับคดี ให้ถือว่าหนี้ตามคำพิพากษาเป็นอันระงับไป หากมีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินไว้ให้ถอนการยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้น และให้ผู้กู้ยืมเงินมีหน้าที่ชำระเงินคืนกองทุนตามที่ระบุไว้ในสัญญาแปลงหนี้ใหม่

ในกรณีที่ผู้กู้ยืมเงินผู้ใดผิดนัดการชำระเงินคืนกองทุน และไม่ได้รับอนุญาตให้ผ่อนผันตามวรรคสี่ ผู้กู้ยืมเงินต้องเสียเงินเพิ่มอีกไม่เกินร้อยละศูนย์จุดห้าต่อปี เว้นแต่คณะกรรมการจะยกเว้นหรือลดหย่อนให้ตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๑๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐

“มาตรา ๔๔/๑ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๙ (๘) ต้องเป็นไปตามหลักการดังต่อไปนี้

(๑) ระยะเวลาการผ่อนชำระเงินคืนกองทุน ต้องคำนึงถึงรายได้และความสามารถในการชำระเงินคืนของผู้กู้ยืมเงินประกอบด้วย แต่ต้องไม่เกินสิบห้าปีนับแต่วันที่มีหน้าที่ต้องชำระ เว้นแต่กรณีที่มีเหตุจำเป็นและสมควรจะขยายระยะเวลาดังกล่าวออกไปอีกก็ได้

(๒) การผ่อนชำระเงินคืนกองทุนเป็นงวด ผู้กู้ยืมเงินต้องสามารถชำระเป็นรายเดือน รายไตรมาส หรือรายปีได้

(๓) ในกรณีที่ผู้กู้ยืมเงินมีหนี้ค้างชำระทั้งต้นเงิน ดอกเบี้ยหรือประโยชน์อื่นใด และเงินเพิ่มเงินที่ผู้กู้ยืมเงินชำระให้นำไปหักต้นเงินเฉพาะส่วนที่ครบกำหนด ดอกเบี้ยหรือประโยชน์อื่นใด และเงินเพิ่มตามลำดับ

(๔) การให้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรีให้กระทำได้เฉพาะเมื่อคำนวณเงินที่จะต้องใช้ในห้าปีถัดไปแล้ว ยังมีเงินเหลือจากการให้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาในระดับไม่สูงกว่าปริญญาตรี

(๕) การกำหนดมาตรการจูงใจเพื่อให้ผู้กู้ยืมเงินไม่ผิดนัดชำระเงินคืนกองทุนหรือชำระเงินคืนกองทุนครบถ้วนก่อนกำหนดเวลา ซึ่งอาจเป็นการลดหย่อนต้นเงินหรือให้ประโยชน์อื่นใดก็ได้”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ดำเนินการตามมาตรการต่าง ๆ ที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๙ (๘)”

มาตรา ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐

“ระยะเวลาตามวรรคสอง กองทุนจะขยายให้ตามความจำเป็นที่เห็นสมควรก็ได้”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๙ ในกรณีที่ผู้กู้ยืมเงินมีลักษณะดังต่อไปนี้ภายหลังจากการกู้ยืมเงินให้หนี้ที่มีต่อกองทุนเป็นอันระงับไป

(๑) ตาย

(๒) ล้มละลาย ยกเว้นเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๓) เป็นคนพิการหรือทุพพลภาพจนไม่สามารถประกอบการงานหรือประกอบอาชีพได้ ทั้งนี้ ตามลักษณะและระยะเวลาที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๔) เป็นโรคอันตรายร้ายแรงหรือมีเหตุอันไม่สามารถประกอบการทำงานหรือประกอบอาชีพได้ ทั้งนี้ ตามลักษณะและระยะเวลาที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในกรณีตาม (๒) ให้ระงับเฉพาะหนี้ในส่วนที่ไม่ได้รับจากการแบ่งทรัพย์สินในคดีล้มละลาย”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๑ ให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ไม่ว่าจะป็นภาครัฐหรือภาคเอกชนบรรดาที่มีลักษณะตามที่คณะกรรมการกำหนด มีหน้าที่หักเงินได้พึงประเมินของผู้กู้ยืมเงินซึ่งเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินดังกล่าว เพื่อชำระเงินกู้ยืมคืนตามจำนวนที่กองทุนแจ้งให้ทราบ โดยให้นำส่งกรมสรรพากรภายในกำหนดระยะเวลานำส่งภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด”

มาตรา ๒๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคหกของมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐

“เมื่อมีเหตุอันสมควรกองทุนจะยกเว้นหรือลดหย่อนเงินเพิ่มตามวรรคสี่ให้แก่ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินเป็นการเฉพาะรายหรือเป็นการทั่วไปก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๒๕ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ตามพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๖ ห้ามมิให้ใช้บังคับบทบัญญัติมาตรา ๔๔ วรรคแปด และมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ในทางที่จะเป็นผลร้ายแก่ผู้กู้ยืมเงินหรือผู้จ่ายเงินได้พึงประเมิน จนกว่าหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตราดังกล่าวจะมีผลใช้บังคับ

มาตรา ๒๗ เพื่อเป็นการช่วยเหลือและบรรเทาภาระของผู้กู้ยืมเงินหรือผู้ค้ำประกัน ให้สามารถชำระเงินคืนกองทุนได้ ให้นำมาตรา ๔๔ วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ วรรคห้า วรรคหก วรรคเจ็ด และวรรคแปด แห่งพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งแก้ไข

เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่ผู้กู้ยืมเงินและผู้ค้าประกันซึ่งกู้ยืมเงินหรือค้าประกันไว้แล้ว ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย

มาตรา ๒๘ ผู้กู้ยืมเงินผู้ใดมีลักษณะตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้หนี้ที่มีต่อกองทุนเป็นอันระงับไป แต่ถ้าได้มีการชำระเงินคืนกองทุนไปแล้วทั้งหมดหรือบางส่วน ผู้กู้ยืมเงินไม่มีสิทธิเรียกเงินคืน

มาตรา ๒๙ ในการออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ตามพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเป็นคุณต่อผู้กู้ยืมเงินหรือผู้ค้าประกัน คณะกรรมการต้องกำหนดให้มีผลใช้บังคับกับผู้กู้ยืมเงินหรือผู้ค้าประกันซึ่งกู้ยืมเงินหรือได้ค้าประกันไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย แม้ว่าจะมีคำพิพากษาของศาลอันถึงที่สุดแล้วหรืออยู่ในระหว่างการบังคับคดีก็ตาม

เมื่อมีการดำเนินการตามมาตรา ๔๔ วรรคสี่ ภายหลังจากวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับกับผู้กู้ยืมเงิน ให้ผู้ค้าประกันเป็นอันหลุดพ้นจากหนี้

มาตรา ๓๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา เป็นมาตรการหนึ่งที่จะช่วยลดความเหลื่อมล้ำในการศึกษา อันเป็นรากฐานสำคัญในการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมในภาพรวม แต่บทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ยังไม่อำนวยความสะดวกในการให้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาบรรลุถึงวัตถุประสงค์ดังกล่าวได้ภายใต้บริบท การศึกษาเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลงไป สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวเพื่อขยายโอกาสในการเข้าถึง เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาให้มากขึ้นเพื่อรองรับการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้มีระบบการให้ทุนการศึกษาในสาขาวิชา ขาดแคลนที่ต้องได้รับการส่งเสริมเป็นพิเศษ ปรับเปลี่ยนการดำเนินงานของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ให้ทำงานเชิงรุก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อมูลแก่นักเรียนหรือนักศึกษาก่อนเลือกสาขาวิชาที่จะกู้ยืมเงินเรียน เพื่อให้สอดคล้องกับอาชีพแห่งอนาคต รวมทั้งให้มีความคล่องตัวในการบริหารจัดการเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม รวมถึงกำหนดกลไกให้ผู้กู้ยืมเงินสามารถชำระเงินคืนกองทุนตามความสามารถ ในการหารายได้และสร้างวินัยในการชำระเงินคืนกองทุนเพื่อสร้างความยั่งยืนแก่กองทุน จึงจำเป็นต้องตรา พระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๘)

พ.ศ. ๒๕๖๖

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
(ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๖๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๘/๒ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จ
บำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙

“มาตรา ๓๘/๒ บุคคลใดซึ่งเข้ารับราชการและมีสิทธิได้รับเงินจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือกองทุนอื่นที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายและมีวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นหลักประกันในกรณีการออกจากงานหรือชราภาพ ได้แสดงความประสงค์ให้โอนเงินดังกล่าว ทั้งจำนวนมายังกองทุน ให้กองทุนรับโอนเงินดังกล่าวเข้าเป็นเงินสะสมและดอกผลของเงินสะสม ในบัญชีเงินรายบุคคลของสมาชิกผู้นั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในกรณีที่สมาชิกผู้ใดประสงค์ที่จะส่งเงินสะสมเข้ากองทุนเกินกว่าอัตราตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด แต่ทั้งนี้ การส่งเงินสะสมตามมาตรานี้ รวมกันแล้วจะต้องไม่เกินร้อยละสามสิบของเงินเดือน”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙

“ถ้าผู้มีสิทธิตามวรรคหนึ่งยังไม่ยื่นคำขอรับเงิน ให้กองทุนบริหารเงินนั้นต่อไปได้ตามแผนการลงทุนที่สมาชิกผู้นั้นได้เลือกไว้ก่อนวันที่ผู้นั้นถึงแก่ความตาย”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๗/๑ ในกรณีที่สมาชิกซึ่งสมาชิกภาพสิ้นสุดลงและมีสิทธิได้รับเงินสะสม เงินสมทบ เงินประเดิม เงินชดเชย และผลประโยชน์ตอบแทนเงินดังกล่าวตามมาตรา ๔๕ ยังไม่ขอรับเงินคืน หรือขอทยอยรับเงินคืน ให้กองทุนบริหารเงินที่ยังไม่รับคืนตามแผนการลงทุนเดิมต่อไปได้ ในกรณี เช่นว่านี้ ให้ผู้นั้นมีสิทธิเลือกแผนการลงทุนตามมาตรา ๗๐ วรรคสามได้ แต่ถ้าผู้นั้นขอโอนเงินไปยังกองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือกองทุนอื่นที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายและมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นหลักประกัน ในกรณีการออกจากงานหรือชราภาพ ให้กองทุนโอนเงินไปยังกองทุนดังกล่าวภายในเจ็ดวันทำการ

นับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความประสงค์และได้ปรากฏหลักฐานถูกต้องครบถ้วน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่กองทุนบริหารเงินของสมาชิกซึ่งสมาชิกภาพสิ้นสุดลงต่อไปตามวรรคหนึ่งและต่อมาผู้นั้นถึงแก่ความตาย ถ้าผู้มีสิทธิรับมรดกตามมาตรา ๕๙ ยังไม่ยื่นคำขอรับเงินดังกล่าว ให้กองทุนบริหารเงินนั้นต่อไปได้ตามแผนการลงทุนที่สมาชิกผู้นั้นได้เลือกไว้แล้วจนกว่าผู้มีสิทธิรับมรดกนั้นจะยื่นคำขอรับเงินดังกล่าว”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๐ เงินของกองทุนที่อยู่ในบัญชีเงินสำรองตามมาตรา ๗๑ (๑) ให้ลงทุนได้ดังต่อไปนี้

(๑) เงินฝากธนาคารแห่งประเทศไทยหรือธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจ หรือบัตรเงินฝากที่ธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจเป็นผู้ออก

(๒) พันธบัตรรัฐบาล ตั๋วเงินคลัง หรือพันธบัตรธนาคารแห่งประเทศไทย

(๓) ตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่กระทรวงการคลังค้ำประกันเงินต้นและดอกเบี้ย

(๔) ตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณเป็นผู้ออก

เงินของกองทุนที่อยู่ในบัญชีเงินกองกลางตามมาตรา ๗๑ (๒) ให้ลงทุนได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งอย่างน้อยต้องกำหนดให้ลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความมั่นคงสูงไม่ต่ำกว่าร้อยละหกสิบ

เงินของกองทุนที่อยู่ในบัญชีเงินรายบุคคลตามมาตรา ๗๑ (๓) ให้กองทุนจัดให้มีแผนการลงทุนเพื่อให้สมาชิกเลือก โดยอาจกำหนดให้ลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความมั่นคงสูงแตกต่างกันได้ แต่อย่างน้อยต้องมีแผนการลงทุนที่กำหนดให้ลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความมั่นคงสูงไม่ต่ำกว่าร้อยละหกสิบ และแผนการลงทุนที่กำหนดให้ลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงเหมาะสมกับช่วงอายุของสมาชิก แต่ถ้าสมาชิกไม่ได้ใช้สิทธิเลือกแผนการลงทุน ให้ถือว่าสมาชิกยินยอมให้กองทุนนำเงินดังกล่าวไปลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงเหมาะสมกับช่วงอายุของสมาชิก

การกำหนดให้หลักทรัพย์ใดเป็นหลักทรัพย์ที่มีความมั่นคงสูงตามวรรคสองและวรรคสาม ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การจัดให้มีแผนการลงทุน การเลือกแผนการลงทุน การให้ข้อมูลประกอบการพิจารณาเลือกแผนการลงทุนแก่สมาชิก และการเปลี่ยนแปลงแผนการลงทุน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๗๐/๘ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๐/๘ ให้สมาชิกตามมาตรา ๗๐/๖ ส่งเงินสะสมเข้ากองทุนโดยคำนวณตามบัญชีอัตราเงินเดือนและตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ทั้งนี้ การส่งเงินสะสมดังกล่าวจะต้องไม่เกินร้อยละสามสิบของเงินเดือน”

มาตรา ๙ ให้ผู้ที่เป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงอยู่ในแผนการลงทุนเดิมก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะแสดงความประสงค์เลือกแผนการลงทุนตามมาตรา ๗๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยกำหนดให้กองทุนสามารถรับโอนเงินของสมาชิกจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือกองทุนอื่นที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายและมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นหลักประกันในกรณีการออกจากงานหรือชราภาพได้ กำหนดให้สมาชิกสามารถส่งเงินสะสมเพิ่มขึ้นได้ไม่เกินร้อยละสามสิบของเงินเดือน และเปิดโอกาสให้สมาชิกสามารถเลือกแผนการลงทุนได้หลากหลายขึ้น และสามารถลงทุนได้ทั้งเงินสะสม เงินสมทบ เงินประเดิม เงินชดเชย และผลประโยชน์ตอบแทนของเงินดังกล่าว และในกรณีที่สมาชิกไม่ได้ใช้สิทธิเลือกแผนการลงทุนให้ถือว่าสมาชิกยินยอมให้กองทุนนำเงินดังกล่าวไปลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงเหมาะสมกับช่วงอายุของสมาชิก นอกจากนี้ ในกรณีที่สมาชิกสิ้นสุดสมาชิกภาพและยังไม่รับเงินที่ตนมีสิทธิได้รับคืนหรือขอทยอยรับเงินคืน สมาชิกมีสิทธิเลือกแผนการลงทุนที่กองทุนจัดให้เพื่อให้กองทุนบริหารเงินนั้นต่อไปได้ สำหรับกรณีที่สมาชิกถึงแก่ความตายและผู้มีสิทธิรับมรดกของสมาชิกยังไม่ยื่นคำขอรับเงินให้กองทุนบริหารเงินนั้นต่อไปได้ตามแผนการลงทุนที่สมาชิกผู้นั้นได้เลือกไว้ก่อนวันที่ผู้นั้นถึงแก่ความตาย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

การเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๘)

พ.ศ. ๒๕๖๖

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗
และมาตรา ๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจ
ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อจัดให้มีการควบคุมเรือการทิ้งขยะในทะเลให้เป็นไปอย่างมีระเบียบและเหมาะสม โดยมุ่งเน้นที่การลด
และป้องกันมลพิษ รวมทั้งคุ้มครองสิ่งแวดล้อมทางทะเลมิให้ถูกกระทบกระเทือนหรือได้รับความเสียหาย
ตลอดจนวางมาตรการในการรองรับการดำเนินการให้ครบถ้วนสมบูรณ์และสอดคล้องกับมาตรฐานสากล

ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๖๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (ข/๓) ว่าด้วยการทิ้งขยะในทะเล ในหมวดที่ ๖ ข้อบังคับเบ็ดเตล็ด ของภาค ๑ ข้อบังคับทั่วไป แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖

“(ข/๓) ว่าด้วยการทิ้งขยะในทะเล

มาตรา ๑๒๐/๒ ในส่วนนี้

“ทิ้ง” หมายความว่า การทำให้ขยะลงไปในทะเลไม่ว่าจะเป็นการเท ปล่อย หรือระบาย และให้หมายความรวมถึงการรั่วไหล หรือการกระทำด้วยประการอื่นใดให้ขยะลงไปในทะเล

“ขยะ” หมายความว่า สิ่งของหรือของเสียที่เกิดขึ้นจากเรือหรือแท่น จากการพักอาศัยบนเรือหรือแท่น หรือจากการให้บริการหรือใช้บริการบนเรือหรือแท่น หรือที่เกิดขึ้นในระหว่างการปฏิบัติงานตามปกติบนเรือหรือแท่น ดังต่อไปนี้

- (๑) อาหาร
- (๒) พลาสติก
- (๓) เศษสินค้า
- (๔) วัสดุที่ใช้ในการขนถ่ายสินค้า
- (๕) สารล้างสินค้า หรือสารล้างระวางเรือ
- (๖) ถ้ำจากเตาเผา

(๗) น้ำมันสำหรับประกอบอาหาร

(๘) เครื่องมือทำการประมง

(๙) ซากสัตว์

(๑๐) สิ่งของหรือของเสียอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงโดยคำนึงถึงอนุสัญญา

อธิบดีกรมเจ้าท่าอาจออกประกาศกำหนดลักษณะและรายละเอียดของขยะตามวรรคหนึ่งได้

“เรือไทย” หมายความว่า เรือตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย แต่ไม่หมายความรวมถึง
แท่นที่จัดทะเบียนเป็นเรือไทยตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย

“แท่น” หมายความว่า สิ่งก่อสร้างในทะเลทั้งหมดที่ตั้งติดตั้งอยู่กับที่หรือที่ลอยน้ำได้ และ
ให้หมายความรวมถึงแท่นที่จัดทะเบียนเป็นเรือไทยตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย

“พื้นที่พิเศษ” หมายความว่า พื้นที่ทางทะเลด้วยเหตุผลทางเทคนิคซึ่งเป็นที่ยอมรับ
ทางสมุทรศาสตร์ สภาพทางนิเวศวิทยา และลักษณะเฉพาะของการจราจร ในพื้นที่ที่จำเป็นต้องจัดให้มี
วิธีการพิเศษเพื่อป้องกันมลพิษทางทะเลจากขยะ ได้แก่ พื้นที่ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน พื้นที่ทะเลบอลติก
พื้นที่ทะเลดำ พื้นที่ทะเลแดง พื้นที่อ่าวเปอร์เซีย พื้นที่ทะเลเหนือ พื้นที่แอนตาร์กติก ภูมิภาคไวด์เออร์
แคริเบียน ซึ่งรัฐมนตรีประกาศกำหนดรายละเอียดและพิกัดของพื้นที่โดยคำนึงถึงอนุสัญญา รวมทั้ง
พื้นที่ทางทะเลอื่นที่รัฐมนตรีอาจประกาศกำหนดโดยคำนึงถึงอนุสัญญา

“อนุสัญญา” หมายความว่า อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการป้องกันมลพิษจากเรือ
ค.ศ. ๑๙๗๓ และพิธีสาร ค.ศ. ๑๙๗๘ รวมตลอดถึงภาคผนวก

“รัฐภาคี” หมายความว่า รัฐภาคีของอนุสัญญา

มาตรา ๑๒๐/๓ บทบัญญัติในส่วนนี้ คำว่า “ทะเล” ให้หมายความถึง ทะเลในน่านน้ำไทย
และเขตเศรษฐกิจจำเพาะตามประกาศเขตเศรษฐกิจจำเพาะของราชอาณาจักรไทย แต่ไม่รวมถึง
ทะเลสาบสงขลา

มาตรา ๑๒๐/๔ บทบัญญัติในส่วนนี้ มิให้ใช้บังคับแก่เรือของทางราชการหรือเรือที่ใช้
ในกิจการของรัฐซึ่งมิได้มีวัตถุประสงค์ในเชิงพาณิชย์

มาตรา ๑๒๐/๕ การกระทำความผิดในส่วนนี้จากเรือไทยหรือแท่นที่เจ้าของหรือ
ผู้ครอบครองเป็นผู้มีสัญชาติไทย ที่เกิดขึ้นนอกราชอาณาจักรไทย ให้ถือว่าเป็นการกระทำใน
ราชอาณาจักรไทย

มาตรา ๑๒๐/๖ การกระทำความผิดในส่วนนี้จากเรือต่างประเทศหรือแท่นที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้เป็นผู้มีสัญชาติไทย ที่เกิดขึ้นในเขตเศรษฐกิจจำเพาะตามประกาศเขตเศรษฐกิจจำเพาะของราชอาณาจักรไทย ให้ถือว่าเป็นการกระทำในราชอาณาจักรไทย

ให้เจ้าท่าแห่งไปยังประเทศที่เรือนั้นจดทะเบียน ประเทศที่เจ้าของเรือหรือผู้ครอบครองเรือหรือเจ้าของแท่นหรือผู้ครอบครองแท่นนั้นมีสัญชาติ ประเทศซึ่งเป็นรัฐเมืองท่าถัดไปและแจ้งไปยังองค์การทางทะเลระหว่างประเทศให้ทราบถึงการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง รวมทั้งมาตรการและการดำเนินคดีของรัฐบาลไทยด้วย

มาตรา ๑๒๐/๗ ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งขยะจากเรือหรือแท่นลงไปในทะเล เว้นแต่เป็นการทิ้งขยะตามประเภทของขยะและทิ้งลงในพื้นที่ในทะเล ดังต่อไปนี้

(๑) การทิ้งอาหารจากเรือในระหว่างเดินเรือตามเส้นทาง ให้ทิ้งในระยะไม่น้อยกว่าสามไมล์ทะเล นับจากเส้นฐานออกไปในทะเล และการทิ้งต้องผ่านเครื่องบดปั่นและผ่านตะแกรงที่มีช่องผ่านขนาดไม่เกินยี่สิบห้ามิลลิเมตร แต่หากไม่ได้ทิ้งผ่านเครื่องบดปั่นหรือผ่านตะแกรงดังกล่าว ให้ทิ้งตั้งแต่สิบสองไมล์ทะเลนับจากเส้นฐานออกไปในทะเล

(๒) การทิ้งอาหารจากแท่น รวมถึงเรือที่อยู่ติดกับแท่นหรืออยู่ใกล้แท่นในระยะไม่เกินห้าร้อยเมตร นับจากแท่น ให้ทิ้งในระยะไม่น้อยกว่าสิบสองไมล์ทะเลนับจากเส้นฐานออกไปในทะเล และการทิ้งต้องผ่านเครื่องบดปั่นและผ่านตะแกรงที่มีช่องผ่านขนาดไม่เกินยี่สิบห้ามิลลิเมตร

(๓) การทิ้งเศษสินค้าที่ไม่สามารถนำกลับมาใช้ได้หรือวัสดุที่ใช้ในการขนถ่ายสินค้าที่ไม่มีสาร ซึ่งเป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมจากเรือในระหว่างเดินเรือตามเส้นทาง ให้ทิ้งตั้งแต่สิบสองไมล์ทะเลนับจากเส้นฐานออกไปในทะเล

(๔) การทิ้งสารล้างสินค้าหรือสารล้างระวางเรือที่ไม่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมจากเรือในระหว่างเดินเรือตามเส้นทาง

(๕) การทิ้งซากสัตว์ในระหว่างเดินเรือตามเส้นทาง ให้ทิ้งห่างจากเส้นฐานออกไปในทะเล ให้มากที่สุดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำนึงถึงแนวทางขององค์การทางทะเลระหว่างประเทศ

(๖) การทิ้งขยะอื่นนอกจาก (๑) ถึง (๕) หรือการทิ้งขยะที่มีการผสมหรือปนเปื้อนสารอื่นใด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำนึงถึงอนุสัญญา

รัฐมนตรีอาจประกาศกำหนดสารซึ่งเป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมตามมาตรานี้โดยคำนึงถึงแนวทางขององค์การทางทะเลระหว่างประเทศ

มาตรา ๑๒๐/๘ ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งขยะจากเรือไทยหรือแท่นลงไปในพื้นที่พิเศษ เว้นแต่เป็นการทิ้งขยะตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำนึงถึงอนุสัญญา

มาตรา ๑๒๐/๙ ผู้ใดทิ้งขยะจากเรือหรือแท่นลงไปในทะเลในกรณีดังต่อไปนี้ ผู้นั้นไม่มีความผิด

(๑) เป็นการทิ้งในปริมาณเท่าที่จำเป็นเพื่อรักษาไว้ซึ่งความปลอดภัยของเรือหรือผู้ที่อยู่บนเรือ ความปลอดภัยของแท่นหรือผู้ที่อยู่บนแท่น หรือเพื่อช่วยเหลือชีวิตมนุษย์

(๒) เป็นการสละทิ้งเครื่องมือทำการประมงเท่าที่จำเป็นเพื่อมิให้สิ่งแวดล้อมทางทะเลถูกทำลาย หรือเพื่อความปลอดภัยของเรือหรือผู้ที่อยู่บนเรือ

(๓) เป็นการทิ้งเศษอาหารที่ปรากฏชัดเจนว่า หากเก็บไว้บนเรือในขณะที่เดินเรือหรือเก็บไว้บนแท่นจะก่อให้เกิดผลเสียร้ายแรงต่อสุขภาพของผู้ที่อยู่บนเรือหรือผู้ที่อยู่บนแท่น

(๔) การรั่วไหลของขยะโดยอุบัติเหตุ เนื่องจากความเสียหายของเรือหรืออุปกรณ์บนเรือ ความเสียหายของแท่นหรืออุปกรณ์บนแท่น ซึ่งผู้ที่อยู่บนเรือหรือผู้ที่อยู่บนแท่นได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรทั้งก่อนและหลังจากเกิดความเสียหายเพื่อป้องกันหรือลดการรั่วไหลให้น้อยที่สุดแล้ว

(๕) เครื่องมือทำการประมงหลุดหายไปโดยอุบัติเหตุ โดยผู้ควบคุมเรือได้ใช้ความระมัดระวังอย่างเพียงพอแล้ว

มาตรา ๑๒๐/๑๐ การสละทิ้งเครื่องมือทำการประมงหรือเครื่องมือทำการประมงหลุดหายไป ตามมาตรา ๑๒๐/๙ (๒) และ (๕) อันอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเลหรือ การเดินเรืออย่างมีนัยสำคัญ ให้นายเรือรายงานไปยังรัฐที่เรือนั้นจดทะเบียน และรัฐชายฝั่งในกรณี ที่การสละทิ้งหรือการหลุดหายดังกล่าวเกิดขึ้นในทะเลที่เป็นเขตอำนาจของรัฐชายฝั่งนั้น

มาตรา ๑๒๐/๑๑ ให้เจ้าของเรือ ผู้ครอบครองเรือ เจ้าของแท่น และผู้ครอบครองแท่น ดำเนินการให้เรือหรือแท่นต้องมีอุปกรณ์ เครื่องใช้เกี่ยวกับการจัดการขยะ และมีที่กักเก็บขยะ ให้เพียงพอที่สามารถป้องกันการรั่วไหลของขยะได้ และอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี

มาตรา ๑๒๐/๑๒ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล ให้เจ้าของเรือ ผู้ครอบครองเรือ นายเรือ เจ้าของแท่น ผู้ครอบครองแท่น และผู้จัดการแท่น มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เรือที่มีความยาวตลอดลำตั้งแต่สิบสองเมตรขึ้นไป ต้องจัดให้มีป้ายประกาศเพื่ออธิบายถึงข้อกำหนดเกี่ยวกับการทิ้งขยะ

(๒) เรือที่มีขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยตันกรอสขึ้นไป ต้องจัดให้มีป้ายประกาศตาม (๑) และแผนจัดการขยะเพื่ออธิบายถึงกระบวนการลดปริมาณขยะ การรวบรวม การจัดเก็บ การจัดการ และการทิ้งขยะ การใช้อุปกรณ์และเครื่องใช้เกี่ยวกับการจัดการขยะบนเรือ การกำหนดผู้รับผิดชอบ ในการปฏิบัติตามแผนและรายละเอียดอื่น ๆ โดยคำนึงถึงแนวทางปฏิบัติของอนุสัญญา

(๓) เรือที่มีขนาดตั้งแต่สี่ร้อยตันกรอสขึ้นไป หรือเรือที่บรรทุกคนได้ตั้งแต่สิบห้าคนขึ้นไป ต้องจัดให้มีป้ายประกาศตาม (๑) แผนจัดการขยะตาม (๒) และบันทึกการจัดการขยะในปุมเรือ หรือเอกสารอื่น เว้นแต่เรือที่บรรทุกคนได้ตั้งแต่สิบห้าคนขึ้นไปดังกล่าวใช้ระยะเวลาเดินทางไม่เกินหนึ่งชั่วโมงที่อธิบดีกรมเจ้าท่าประกาศยกเว้นการจัดทำบันทึกการจัดการขยะ

(๔) แท่นต้องจัดให้มีป้ายประกาศ แผนจัดการขยะ และบันทึกการจัดการขยะ เว้นแต่อธิบดีกรมเจ้าท่าเห็นเป็นการสมควร อาจยกเว้นการจัดทำบันทึกการจัดการขยะก็ได้

การจัดทำป้ายประกาศ แผนจัดการขยะ และบันทึกการจัดการขยะตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้ภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติงานของคนประจำเรือหรือผู้ปฏิบัติหน้าที่บนแท่นและภาษาอังกฤษ และให้เป็นไปตามวิธีการและแบบที่อธิบดีกรมเจ้าท่าประกาศกำหนด

มาตรา ๑๒๐/๑๓ ให้เจ้าของเรือหรือผู้ครอบครองเรือดำเนินการจัดให้นายเรือ ลูกเรือ และคนประจำเรือ มีทักษะและความคุ้นเคยในการจัดการขยะ

ให้เจ้าของแท่นหรือผู้ครอบครองแท่นดำเนินการจัดให้ผู้จัดการแท่นและผู้ปฏิบัติหน้าที่บนแท่น มีทักษะและความคุ้นเคยในการจัดการขยะ

ทักษะและความคุ้นเคยในการจัดการขยะตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ การประเมินที่อธิบดีกรมเจ้าท่าประกาศกำหนด

มาตรา ๑๒๐/๑๔ ให้นายเรือควบคุมลูกเรือหรือคนประจำเรือนำขยะจากเรือ หรือผู้จัดการแท่นควบคุมผู้ปฏิบัติหน้าที่บนแท่นนำขยะจากแท่น ไปทิ้งที่เรือรับขยะหรือสิ่งรองรับขยะบนท่าเรือ

ทั้งนี้ ลักษณะของเรือรับขยะหรือสิ่งรองรับขยะบนท่าเรือ และวิธีการทิ้ง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกรมเจ้าท่า ประกาศกำหนด

มาตรา ๑๒๐/๑๕ ให้นายเรือควบคุมผู้ที่อยู่บนเรือ หรือผู้จัดการแทนควบคุมผู้ที่อยู่บนแทน ให้ทิ้งขยะลงในภาชนะหรือสถานที่ที่จัดไว้บนเรือหรือแทน แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๒๐/๑๖ ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า เรือหรือแทนใดในทะเลในน่านน้ำไทย มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติในส่วนนี้ เจ้าท่าอาจสั่งด้วยวาจาหรือมีหนังสือให้นายเรือ ควบคุมเรือ ผู้ครอบครองแทน หรือผู้จัดการแทน ชะลอ หยุด หรือจอดเรือหรือแทนเป็นการชั่วคราว และขึ้นไปตรวจสอบเรือหรือแทนได้ทั้งในเวลากลางวันและเวลากลางคืน ตลอดจนสั่งให้เจ้าของเรือ ผู้ครอบครองเรือ นายเรือ เจ้าของแทน ผู้ครอบครองแทน หรือผู้จัดการแทน แสดงเอกสาร หรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๑๒๐/๑๗ ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า เรือหรือแทนใดที่อยู่ในเขตเศรษฐกิจ จำเพาะตามประกาศเขตเศรษฐกิจจำเพาะของราชอาณาจักรไทย มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติในส่วนนี้ เจ้าท่าอาจสั่งด้วยวาจาหรือมีหนังสือให้เจ้าของเรือ ผู้ครอบครองเรือ นายเรือ เจ้าของแทน ผู้ครอบครองแทน หรือผู้จัดการแทน แสดงเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องก่อนที่จะขึ้นไป ตรวจสอบเรือหรือแทนได้

หากเจ้าของเรือ ผู้ครอบครองเรือ นายเรือ เจ้าของแทน ผู้ครอบครองแทน หรือผู้จัดการแทน ไม่แสดงเอกสารหรือหลักฐาน แสดงเอกสารหรือหลักฐานอันเป็นเท็จ หรือพบว่าการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามในเรื่องดังกล่าวก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดมลพิษอย่างมีนัยสำคัญอันมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเล เจ้าท่าอาจสั่งด้วยวาจาหรือมีหนังสือให้นายเรือ ควบคุมเรือ ผู้ครอบครองแทน หรือผู้จัดการแทน ชะลอ หยุด หรือจอดเรือหรือแทนเป็นการชั่วคราว และขึ้นไปตรวจสอบเรือ หรือแทนดังกล่าวทั้งในเวลากลางวันและเวลากลางคืนได้

มาตรา ๑๒๐/๑๘ ในกรณีที่เรือต่างประเทศที่อยู่ภายในทะเลในน่านน้ำไทย ซึ่งได้กระทำการ ในลักษณะที่เป็นความผิดตามมาตรา ๑๒๐/๗ หรือมาตรา ๑๒๐/๘ ในน่านน้ำภายในทะเลอาณาเขต หรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐภาคีอื่น ซึ่งไม่ใช่ความผิดต่อเนืองที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลไทย และรัฐภาคีซึ่งเรือนั้นจดทะเบียนหรือรัฐภาคีอื่นซึ่งได้รับความเสียหายหรือได้รับผลกระทบจากการทิ้งขยะ

ของเรื่อนั้นร้องขอให้รัฐบาลไทยตรวจสอบเรือต่างประเทศดังกล่าว ให้เจ้าท่าดำเนินการตรวจสอบ การกระทำความผิดและดำเนินคดีกับเรือต่างประเทศนั้น ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๑๒๐/๖ วรรคสอง และมาตรา ๑๒๐/๑๖ มาใช้บังคับ

มาตรา ๑๒๐/๑๙ การดำเนินคดีแทนรัฐภาคีที่ร้องขอตามมาตรา ๑๒๐/๑๘ ต้องอยู่ภายใต้ หลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

- (๑) การดำเนินคดีนั้นต้องไม่ขัดต่อประโยชน์สาธารณะ
- (๒) การกระทำซึ่งเป็นมูลกรณีของการดำเนินคดีนั้นเข้าลักษณะความผิดตามบทบัญญัติในส่วนนี้
- (๓) รัฐภาคีที่ร้องขอตกลงหรือยินยอมที่จะให้ความช่วยเหลือในทำนองเดียวกันเป็นการตอบแทน หากได้รับคำร้องขอจากรัฐบาลไทย

ในกรณีที่รัฐภาคีที่ร้องขอแจ้งว่าจะดำเนินคดีกับเรือต่างประเทศดังกล่าวเอง ให้เจ้าท่า ส่งหลักฐานที่เกี่ยวข้องและบันทึกผลการตรวจสอบ ตลอดจนส่งหลักประกันที่เจ้าของเรือต่างประเทศหรือ ผู้ครอบครองเรือต่างประเทศดังกล่าววางไว้แก่เจ้าท่าไปยังรัฐภาคีที่ร้องขอ และให้เจ้าท่าระงับ การดำเนินคดีนับแต่วันที่ได้ส่งหลักฐานที่เกี่ยวข้อง บันทึกผลการตรวจสอบ และหลักประกันนั้น

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามมาตรา นี้ รัฐบาลไทยอาจเรียกค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นใน การดำเนินการจากรัฐภาคีที่ร้องขอได้

มาตรา ๑๒๐/๒๐ ในกรณีที่เจ้าท่าขึ้นไปตรวจสอบบนเรือใดตามมาตรา ๑๒๐/๑๖ หรือ มาตรา ๑๒๐/๑๗ หากพบว่ามี การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒๐/๗ มาตรา ๑๒๐/๘ หรือ มาตรา ๑๒๐/๑๔ ให้เจ้าท่ามีคำสั่งห้ามออกเรือ หรือนำเรือไปจอดในบริเวณที่เจ้าท่ากำหนด ในกรณีที่เป็นเรือต่างประเทศ ให้เจ้าท่าแจ้งเหตุในการออกคำสั่งดังกล่าวไปยังรัฐที่เรื่อนั้นจดทะเบียนด้วย

มาตรา ๑๒๐/๒๑ ในกรณีที่เจ้าท่าขึ้นไปตรวจสอบบนเรือใดตามมาตรา ๑๒๐/๑๖ หรือ มาตรา ๑๒๐/๑๗ หากพบว่าเรื่อนั้น

- (๑) ไม่มีอุปกรณ์หรือเครื่องใช้เกี่ยวกับการจัดการขยะ ไม่มีที่กักเก็บขยะ หรือมีอุปกรณ์ หรือเครื่องใช้เกี่ยวกับการจัดการขยะ หรือมีที่กักเก็บขยะไม่เพียงพอหรือไม่อยู่ในสภาพที่เหมาะสมในการใช้ หรือเรือมีสภาพเสี่ยงที่จะเกิดการรั่วไหลของขยะอันอาจส่งผลกระทบต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล

(๒) ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒๐/๑๒ วรรคหนึ่ง (๑) (๒) หรือ (๓)

(๓) ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒๐/๑๓ วรรคหนึ่ง

ให้เจ้าท่ามีคำสั่งห้ามออกเรือ หรือให้นำเรือไปจอดในบริเวณที่เจ้าท่ากำหนดและห้ามนำเรือออกจากบริเวณนั้น และสั่งให้เจ้าของเรือ ผู้ครอบครองเรือ หรือนายเรือ ปฏิบัติหรือแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด เมื่อได้ปฏิบัติหรือแก้ไขให้ถูกต้องตามคำสั่งแล้วให้เจ้าท่ายกเลิกคำสั่งห้ามออกเรือได้

มาตรา ๑๒๐/๒๒ ในกรณีที่มีการออกคำสั่งห้ามออกเรือตามมาตรา ๑๒๐/๒๐ และมาตรา ๑๒๐/๒๑ ให้เจ้าของเรือ ผู้ครอบครองเรือ หรือนายเรือจัดให้มีมาตรการรักษาความปลอดภัยและการดูแลรักษาเรือเพื่อมิให้มีผลกระทบต่อการเดินทางเรือและสภาพแวดล้อมทางทะเล

มาตรา ๑๒๐/๒๓ ในระหว่างการดำเนินคดีอันเกี่ยวกับการกระทำความผิดในส่วนนี้ เจ้าของเรือ ผู้ครอบครองเรือ หรือนายเรืออาจร้องขอให้เจ้าท่ายกเลิกคำสั่งห้ามออกเรือตามมาตรา ๑๒๐/๒๐ หรือมาตรา ๑๒๐/๒๑ ได้ หากเจ้าท่าพิจารณาแล้วเห็นว่า เรือดังกล่าวมีอุปกรณ์หรือเครื่องใช้เกี่ยวกับการจัดการขยะ หรือมีที่กักเก็บขยะเพียงพอและเหมาะสมในการใช้ หรือมีมาตรการในการป้องกันการทิ้งขยะตามที่อธิบดีกรมเจ้าท่าประกาศกำหนด และได้ดำเนินการแก้ไขหรือจัดการขยะที่ทิ้งดังกล่าวแล้ว ให้เจ้าท่ากำหนดให้เจ้าของเรือ ผู้ครอบครองเรือ หรือนายเรือ วางหลักประกันเพื่อความรับผิดชอบในโทษปรับทางอาญาและค่าปรับทางปกครอง และค่าเสียหายของสิ่งแวดล้อมตามจำนวนที่เจ้าท่ากำหนด เมื่อวางหลักประกันครบถ้วนแล้ว ให้เจ้าท่ายกเลิกคำสั่งห้ามออกเรือได้ ทั้งนี้ ไม่เป็นการลบล้างคำสั่งของเจ้าท่าที่สั่งตามมาตรา ๑๓๙ หรือมาตรา ๑๖๐

การกำหนดหลักประกันตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกรมเจ้าท่ากำหนด โดยให้คำนึงถึงอัตราค่าปรับขั้นสูงสุด ความร้ายแรงของพฤติกรรมแห่งการกระทำความผิด และค่าเสียหายของสิ่งแวดล้อมด้วย

วิธีการวางหลักประกัน การเก็บรักษาหลักประกัน การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน การเรียกหลักประกันเพิ่ม การหักหลักประกันเป็นการชำระแทนค่าปรับและค่าเสียหายของสิ่งแวดล้อม และการขอรับหลักประกันคืน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมเจ้าท่าประกาศกำหนด

ในกรณีที่มีเงินเหลือจากการหักหลักประกันชำระแทนค่าปรับและค่าเสียหายของสิ่งแวดล้อม ให้เจ้าท่าแจ้งโดยไม่ชักช้าแก่เจ้าของเรือ ผู้ครอบครองเรือ หรือนายเรือทราบ เพื่อให้ขอรับหลักประกัน

ที่เคลื่อนย้ายภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากเจ้าท่า หากไม่ติดต่อขอรับคืนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้เงินดังกล่าวนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๑๒๐/๒๔ ในกรณีที่เจ้าท่าขึ้นไปตรวจสอบบนแท่นใดตามมาตรา ๑๒๐/๑๖ หรือ มาตรา ๑๒๐/๑๗ หากพบว่าแท่นนั้น

(๑) ไม่มีอุปกรณ์หรือเครื่องใช้เกี่ยวกับการจัดการขยะ ไม่มีที่กักเก็บขยะ หรือมีอุปกรณ์หรือเครื่องใช้เกี่ยวกับการจัดการขยะ หรือมีที่กักเก็บขยะไม่เพียงพอหรือไม่อยู่ในสภาพที่เหมาะสมในการใช้ หรือแท่นมีสภาพเสี่ยงที่จะเกิดการรั่วไหลของขยะอันอาจส่งผลกระทบต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล

(๒) ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒๐/๑๒ วรรคหนึ่ง (๔)

(๓) ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒๐/๑๓ วรรคสอง

ให้เจ้าท่าสั่งให้เจ้าของแท่น ผู้ครอบครองแท่น หรือผู้จัดการแท่นปฏิบัติหรือแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด

มาตรา ๑๒๐/๒๕ เจ้าท่าอาจขอความช่วยเหลือจากพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องในการขึ้นไปตรวจสอบเรือหรือแท่นตามบทบัญญัติในส่วนนี้ก็ได้

ให้กรมเจ้าท่าดำเนินการเพื่อให้มีการบูรณาการในการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเฝ้าระวัง ตรวจสอบ หรือเตรียมการป้องกันเพื่อไม่ให้เกิดเหตุการณ์ หรือสถานการณ์ใดที่อาจเป็นการละเมิดหรือฝ่าฝืนบทบัญญัติในส่วนนี้

มาตรา ๑๒๐/๒๖ การดำเนินคดีเกี่ยวกับการกระทำความผิดในส่วนนี้ที่เกิดจากเรือหรือแท่น ให้ศาลที่มีเขตอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาชำระคดีนั้น

มาตรา ๑๒๐/๒๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒๐/๗ ในทะเลในน่านน้ำไทย อันก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมอย่างร้ายแรง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๒๐/๒๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒๐/๗ ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ ตามประกาศเขตเศรษฐกิจจำเพาะของราชอาณาจักรไทย ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินสี่แสนบาท

มาตรา ๑๒๐/๒๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒๐/๘ ในพื้นที่พิเศษ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๒๐/๓๐ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๒๐/๗ หรือมาตรา ๑๒๐/๘ เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินสี่แสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๑๒๐/๓๑ ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๒๐/๗ หรือมาตรา ๑๒๐/๘ และเจ้าของเรือ ผู้ครอบครองเรือ เจ้าของแท่น หรือผู้ครอบครองแท่น แล้วแต่กรณี ต้องร่วมกันดำเนินการแก้ไขหรือจัดการขยะที่ทิ้ง หรือร่วมกันชดใช้ค่าเสียหายของสิ่งแวดล้อมภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานกำหนด

ค่าเสียหายของสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ค่าใช้จ่ายที่หน่วยงานของรัฐต้องเสียไปในการกำจัดขยะหรือมลพิษ ค่าชดเชยความเสียหายของสิ่งแวดล้อม ค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสภาพแวดล้อมให้กลับคืนสู่สภาพเดิม และค่าเสียหายอื่นที่เกี่ยวข้อง

หลักเกณฑ์และวิธีการในการคำนวณค่าเสียหายของสิ่งแวดล้อม ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ในกรณีที่มีการวางหลักประกันตามมาตรา ๑๒๐/๒๓ ให้หักหลักประกันเป็นการชดใช้ค่าเสียหายของสิ่งแวดล้อมได้

ในกรณีที่ผู้ต้องรับผิดไม่ชดใช้ค่าเสียหายของสิ่งแวดล้อมภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้นำมาตรการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒๐/๓๒ การทิ้งขยะที่ผู้กระทำไม่มีความผิดตามมาตรา ๑๒๐/๙ หากก่อให้เกิดมลพิษหรือความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม และหน่วยงานของรัฐต้องดำเนินการกำจัดขยะหรือมลพิษและฟื้นฟูสภาพแวดล้อมที่เสียไปให้กลับคืนสู่สภาพเดิม ผู้นั้นต้องชดใช้ค่าเสียหายของสิ่งแวดล้อม โดยให้นำความในมาตรา ๑๒๐/๓๑ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคห้า มาใช้บังคับ

มาตรา ๑๒๐/๓๓ เจ้าของเรือ ผู้ครอบครองเรือ หรือนายเรือ ไม่จัดให้เรือมีอุปกรณ์หรือเครื่องใช้เกี่ยวกับการจัดการขยะ หรือมีที่กักเก็บขยะ หรือเรือมีสภาพที่ไม่สามารถป้องกันการรั่วไหลของขยะได้ตามมาตรา ๑๒๐/๑๑ ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินสี่แสนบาท

หากเรือมีอุปกรณ์หรือเครื่องใช้เกี่ยวกับการจัดการขยะ หรือมีที่กักเก็บขยะไม่เพียงพอหรือไม่อยู่ในสภาพที่เหมาะสมในการใช้ หรือเรือมีสภาพเสี่ยงที่จะเกิดการรั่วไหลของขยะอันอาจส่งผลกระทบต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล ให้เจ้าของเรือ ผู้ครอบครองเรือ หรือนายเรือ ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๑๒๐/๓๔ เจ้าของแท่น ผู้ครอบครองแท่น หรือผู้จัดการแท่น ไม่จัดให้แท่นมีอุปกรณ์หรือเครื่องใช้เกี่ยวกับการจัดการขยะ หรือมีที่กักเก็บขยะ หรือแท่นมีสภาพที่ไม่สามารถป้องกันการรั่วไหลของขยะได้ตามมาตรา ๑๒๐/๑๑ ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินแปดแสนบาท

หากแท่นมีอุปกรณ์หรือเครื่องใช้เกี่ยวกับการจัดการขยะ หรือมีที่กักเก็บขยะไม่เพียงพอหรือไม่อยู่ในสภาพที่เหมาะสมในการใช้ หรือแท่นมีสภาพเสี่ยงที่จะเกิดการรั่วไหลของขยะอันอาจส่งผลกระทบต่อรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล ให้เจ้าของแท่น ผู้ครอบครองแท่น หรือผู้จัดการแท่น ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินสี่แสนบาท

มาตรา ๑๒๐/๓๕ เจ้าของเรือ ผู้ครอบครองเรือ หรือนายเรือของเรือลำใด ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒๐/๑๒ ในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ไม่มีป้ายประกาศ แผนจัดการขยะ หรือบันทึกการจัดการขยะในปุมเรือหรือเอกสารอื่น ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินสองแสนบาท

(๒) มีป้ายประกาศ แผนจัดการขยะ หรือบันทึกการจัดการขยะในปุมเรือหรือเอกสารอื่นที่ไม่ครบถ้วนหรือไม่ถูกต้อง ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๑๒๐/๓๖ เจ้าของแท่น ผู้ครอบครองแท่น หรือผู้จัดการแท่นของแท่นใด ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒๐/๑๒ ในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ไม่มีป้ายประกาศ แผนจัดการขยะ หรือบันทึกการจัดการขยะ ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินสี่แสนบาท

(๒) มีป้ายประกาศ แผนจัดการขยะ หรือบันทึกการจัดการขยะที่ไม่ครบถ้วนหรือไม่ถูกต้อง
ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๑๒๐/๓๗ เจ้าของเรือหรือผู้ครอบครองเรือไม่ดำเนินการให้นายเรือ ลูกเรือ หรือ
คนประจำเรือมีทักษะและความคุ้นเคยในการจัดการขยะ ตามมาตรา ๑๒๐/๑๓ วรรคหนึ่ง
ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๑๒๐/๓๘ เจ้าของแท่นหรือผู้ครอบครองแท่นไม่ดำเนินการให้ผู้จัดการแท่นหรือ
ผู้ปฏิบัติหน้าที่บนแท่นมีทักษะและความคุ้นเคยในการจัดการขยะ ตามมาตรา ๑๒๐/๑๓ วรรคสอง
ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๑๒๐/๓๙ นายเรือหรือผู้จัดการแท่นผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒๐/๑๔
ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินห้าหมื่นบาท

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒๐/๑๔ เจ้าของเรือ ผู้ครอบครองเรือ
เจ้าของแท่น หรือผู้ครอบครองแท่น ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๑๒๐/๔๐ นายเรือหรือผู้จัดการแท่นผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒๐/๑๕
ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๑๒๐/๔๑ ในกรณีที่เจ้าของเรือ ผู้ครอบครองเรือ หรือนายเรือ ไม่ปฏิบัติหรือแก้ไข
ให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่เจ้าท่ากำหนดตามมาตรา ๑๒๐/๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) ให้เจ้าของเรือ
ผู้ครอบครองเรือ หรือนายเรือ ต้องโทษปรับรายวันในอัตราดังต่อไปนี้ ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืน
จนกว่าจะปฏิบัติหรือแก้ไขให้ถูกต้อง

(๑) วันละไม่เกินสองแสนบาท สำหรับกรณีไม่มีอุปกรณ์หรือเครื่องใช้เกี่ยวกับการจัดการขยะ
ไม่มีที่กักเก็บขยะ หรือเรือมีสภาพที่ไม่สามารถป้องกันการรั่วไหลของขยะได้

(๒) วันละไม่เกินหนึ่งแสนบาท สำหรับกรณีมีอุปกรณ์หรือเครื่องใช้เกี่ยวกับการจัดการขยะ
หรือมีที่กักเก็บขยะไม่เพียงพอหรือไม่อยู่ในสภาพที่เหมาะสมในการใช้ หรือเรือมีสภาพเสี่ยงที่จะเกิด
การรั่วไหลของขยะอันอาจส่งผลกระทบต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล

มาตรา ๑๒๐/๔๒ ในกรณีที่เจ้าของเรือ ผู้ครอบครองเรือ หรือนายเรือ ไม่ปฏิบัติหรือแก้ไข
ให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่เจ้าท่ากำหนดตามมาตรา ๑๒๐/๒๑ วรรคหนึ่ง (๒) ให้เจ้าของเรือ

ผู้ครอบครองเรือ หรือนายเรือ ต้องโทษปรับรายวันในอัตราดังต่อไปนี้ ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนจนกว่าจะปฏิบัติหรือแก้ไขให้ถูกต้อง

(๑) วันละไม่เกินหนึ่งแสนบาท สำหรับกรณีไม่มีป้ายประกาศ แผนจัดการขยะ หรือบันทึกการจัดการขยะในปุมเรือหรือเอกสารอื่น

(๒) วันละไม่เกินห้าหมื่นบาท สำหรับกรณีมีป้ายประกาศ แผนจัดการขยะ หรือบันทึกการจัดการขยะในปุมเรือหรือเอกสารอื่น ที่ไม่ครบถ้วนหรือไม่ถูกต้อง

มาตรา ๑๒๐/๔๓ ในกรณีที่เจ้าของเรือ ผู้ครอบครองเรือ หรือนายเรือ ไม่ปฏิบัติหรือแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่เจ้าท่ากำหนดตามมาตรา ๑๒๐/๒๑ วรรคหนึ่ง (๓) ให้เจ้าของเรือ ผู้ครอบครองเรือ หรือนายเรือ ต้องโทษปรับรายวัน วันละไม่เกินห้าหมื่นบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนจนกว่าจะปฏิบัติหรือแก้ไขให้ถูกต้อง

มาตรา ๑๒๐/๔๔ ในกรณีที่เจ้าของแท่น ผู้ครอบครองแท่น หรือผู้จัดการแท่น ไม่ปฏิบัติหรือแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่เจ้าท่ากำหนดตามมาตรา ๑๒๐/๒๔ วรรคหนึ่ง (๑) ให้เจ้าของแท่น ผู้ครอบครองแท่น หรือผู้จัดการแท่น ต้องโทษปรับรายวันในอัตราดังต่อไปนี้ ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนจนกว่าจะปฏิบัติหรือแก้ไขให้ถูกต้อง

(๑) วันละไม่เกินสี่แสนบาท สำหรับกรณีไม่มีอุปกรณ์หรือเครื่องใช้เกี่ยวกับการจัดการขยะ ไม่มีที่กักเก็บขยะ หรือแท่นมีสภาพที่ไม่สามารถป้องกันการรั่วไหลของขยะได้

(๒) วันละไม่เกินสองแสนบาท สำหรับกรณีมีอุปกรณ์หรือเครื่องใช้เกี่ยวกับการจัดการขยะ หรือมีที่กักเก็บขยะไม่เพียงพอ หรือไม่อยู่ในสภาพที่เหมาะสมในการใช้ หรือแท่นมีสภาพเสี่ยงที่จะเกิดการรั่วไหลของขยะอันอาจส่งผลกระทบต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล

มาตรา ๑๒๐/๔๕ ในกรณีที่เจ้าของแท่น ผู้ครอบครองแท่น หรือผู้จัดการแท่น ไม่ปฏิบัติหรือแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่เจ้าท่ากำหนดตามมาตรา ๑๒๐/๒๔ วรรคหนึ่ง (๒) ให้เจ้าของแท่น ผู้ครอบครองแท่น หรือผู้จัดการแท่น ต้องโทษปรับรายวันในอัตราดังต่อไปนี้ ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนจนกว่าจะปฏิบัติหรือแก้ไขให้ถูกต้อง

(๑) วันละไม่เกินสองแสนบาท สำหรับกรณีไม่มีป้ายประกาศ แผนจัดการขยะ หรือบันทึกการจัดการขยะ

(๒) วันละไม่เกินหนึ่งแสนบาท สำหรับกรณีมีป้ายประกาศ แผนจัดการขยะ หรือบันทึกการจัดการขยะที่ไม่ครบถ้วนหรือไม่ถูกต้อง

มาตรา ๑๒๐/๔๖ ในกรณีที่เจ้าของแท่น ผู้ครอบครองแท่น หรือผู้จัดการแท่น ไม่ปฏิบัติหรือแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่เจ้าท่ากำหนดตามมาตรา ๑๒๐/๒๔ วรรคหนึ่ง (๓) ให้เจ้าของแท่น ผู้ครอบครองแท่น หรือผู้จัดการแท่น ต้องโทษปรับรายวัน วันละไม่เกินหนึ่งแสนบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนจนกว่าจะปฏิบัติหรือแก้ไขให้ถูกต้อง

มาตรา ๑๒๐/๔๗ ผู้ใดต่อสู้หรือขัดขวางไม่ให้เจ้าท่าขึ้นไปตรวจสอบเรือหรือแท่นในทะเล หรือปิดบังหรือซ่อนเร้นเอกสารหรือหลักฐานต่อเจ้าท่า ไม่ให้เอกสารหรือหลักฐานตามที่เจ้าท่าร้องขอ หรือแสดงเอกสารหรือหลักฐานหรือแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อเจ้าท่า ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการต่อสู้หรือขัดขวางตามวรรคหนึ่งได้กระทำโดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธ ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้ในสองวรรคก่อนกึ่งหนึ่ง

มาตรา ๑๒๐/๔๘ ให้เจ้าท่ามีอำนาจเปรียบเทียบความผิดที่มีโทษปรับทางปกครองตามส่วนนี้ หลักเกณฑ์ในการเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่อธิบดีกรมเจ้าท่าประกาศกำหนด โดยคำนึงถึงความร้ายแรงของพฤติการณ์แห่งการทำความผิดด้วย

มาตรา ๑๒๐/๔๙ ในกรณีที่ผู้ถูกปรับทางปกครองตามส่วนนี้ไม่ชำระค่าปรับทางปกครอง ให้เจ้าท่ามีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลที่มีเขตอำนาจในการพิจารณาคดีอาญาเพื่อบังคับชำระค่าปรับทางปกครอง ในกรณี ถ้าศาลพิพากษาให้ชำระค่าปรับทางปกครอง หากผู้นั้นไม่ชำระค่าปรับทางปกครองภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา ให้ยึดทรัพย์สินของผู้นั้นเพื่อชดใช้แทนค่าปรับทางปกครอง แต่มีให้นำมาตรการกักขังแทนค่าปรับมาใช้แก่ผู้นั้น

ในกรณีที่มีการวางหลักประกันตามมาตรา ๑๒๐/๒๓ ให้หักหลักประกันเป็นการชำระค่าปรับ

มาตรา ๑๒๐/๕๐ เมื่อเจ้าทำได้กระทำการเปรียบเทียบความผิดตามส่วนนี้ และผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามที่เจ้าทำเปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้คดีนั้นเป็นอันเลิกกัน

ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดยินยอมให้เปรียบเทียบแต่ไม่ชำระเงินค่าปรับภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินคดีเพื่อฟ้องร้องต่อไป ในกรณีเช่นว่านี้ ให้อายุความเริ่มนับเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าว”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ประเทศไทยมีนโยบายที่จะเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการป้องกันมลพิษจากเรือ ค.ศ. ๑๙๗๓ ภาคผนวก ๕ ว่าด้วยกฎข้อบังคับสำหรับการป้องกันมลพิษจากขยะบนเรือ (MARPOL Annex V Regulations for the Prevention of Pollution by Garbage from Ships) เพื่อร่วมมือกับนานาประเทศในการควบคุมมิให้มีการทิ้งขยะจากเรือหรือแท่นที่เป็นสิ่งก่อสร้างในทะเลทั้งที่ติดตียงอยู่กับที่หรือที่ลอยน้ำได้ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดและมาตรฐานที่อนุสัญญากำหนด และสอดคล้องกับอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. ๑๙๘๒ (United Nations Convention on the Law of the Sea 1982) เกี่ยวกับการป้องกันการลดและการควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเล โดยรัฐภาคีต้องดำเนินการควบคุมมิให้เรือหรือแท่นที่อยู่ในทะเลอาณาเขตและเขตเศรษฐกิจจำเพาะ รวมทั้งเรือของรัฐภาคีที่เดินอยู่ในทะเลทั่วโลก ละเมิดข้อกำหนดของอนุสัญญา และต้องจัดให้มีมาตรการเพื่อรองรับการดำเนินการดังกล่าว ซึ่งกฎหมายไทยที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันยังไม่ครอบคลุมเพียงพอ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย โดยเพิ่มบทบัญญัติว่าด้วยการทิ้งขยะในทะเล กำหนดมาตรการในการควบคุมการทิ้งขยะจากเรือและแท่น ให้เป็นไปตามหลักมาตรฐานสากลและให้เป็นไปตามพันธกรณีแห่งอนุสัญญา อันเป็นการป้องกันมิให้เกิดมลพิษและคุ้มครองสิ่งแวดล้อมทางทะเล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ
สถาปนิก (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๖

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ
พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสถาปนิก

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้
โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อให้มีมาตรการในการกำกับดูแลและจัดระเบียบการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมให้เป็นไป
ตามมาตรฐานแห่งวิชาชีพ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสถาปนิก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “สถาปนิกต่างชาติขึ้นทะเบียน” “สถาปนิกขึ้นทะเบียน” และ “สถานายกพิเศษ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ผู้ประกอบการวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม” และ “สมาชิก” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓

“สถาปนิกต่างชาติขึ้นทะเบียน” หมายความว่า บุคคลธรรมดาที่มีคุณสมบัติตามกฎหมาย ซึ่งได้รับอนุญาตหรือขึ้นทะเบียนให้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมจากประเทศที่สภาสถาปนิก ประกาศกำหนด ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนจากสภาสถาปนิกให้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี

“สถาปนิกขึ้นทะเบียน” หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม ตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดา และได้รับการขึ้นทะเบียนจากสภาสถาปนิกให้ประกอบ วิชาชีพสถาปัตยกรรมในประเทศที่สภาสถาปนิกประกาศกำหนด ทั้งนี้ ตามความตกลงระหว่างประเทศ ที่ประเทศไทยเป็นภาคี

“สถานายกพิเศษ” หมายความว่า สถานายกพิเศษแห่งสภาสถาปนิก”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓/๑) ของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓

“(๓/๑) กำหนดมาตรฐานวิชาการขั้นพื้นฐานเพื่อการรับรองการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) ควบคุมความประพฤติและการดำเนินงานของผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม และสมาชิกให้ถูกต้องตามมาตรฐานและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรม”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓/๑) ของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓

“(๗/๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับวิชาชีพสถาปัตยกรรมที่ประเทศไทยเป็นภาคี”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๖/๑) ของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓

“(๖/๑) ปฏิบัติหน้าที่ตามความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับวิชาชีพสถาปัตยกรรมที่ประเทศไทยเป็นภาคี โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ที่ประเทศไทยพึงได้รับ”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีดำรงตำแหน่งสภานายกพิเศษและมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๗) ของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓

“(๗) ประพฤติตนตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรมตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาสถาปนิก”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓

“มาตรา ๑๓/๑ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ (๑) (๒) และ (๓) และมาตรา ๖๒ มาใช้บังคับแก่สมาชิกซึ่งถูกกล่าวหา กล่าวโทษ หรือประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรมด้วยโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความใน (๕) ของมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๕) วินิจฉัยชี้ขาดอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการจรรยาบรรณตามมาตรา ๖๒”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๕ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมหรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนพร้อมจะประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมสาขาใด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตในสาขานั้นจากสภาสถาปนิก หรือเป็นการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมของสถาปนิกต่างชาติ ขึ้นทะเบียนตามประกาศที่ออกตามมาตรา ๔๙/๑ วรรคสอง”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งเป็นผู้คนธรรมดาต้องเป็นสมาชิกสามัญหรือสมาชิกวิสามัญของสภาสถาปนิก และต้องไม่เป็นผู้ถูกภาคทัณฑ์ซึ่งยังไม่พ้นระยะเวลาตามที่คณะกรรมการจรรยาบรรณวินิจฉัย แต่ต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ถูภาคทัณฑ์ ทั้งนี้ ถ้าขาดจากสมาชิกภาพเมื่อใดให้ใบอนุญาตของผู้นั้น สิ้นสุดลง”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓

“มาตรา ๔๙/๑ ผู้ประสงค์จะขอขึ้นทะเบียนเป็นสถาปนิกต่างชาติขึ้นทะเบียนและสถาปนิกขึ้นทะเบียน ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษ

การขึ้นทะเบียน อายุการขึ้นทะเบียน การพักใช้การขึ้นทะเบียน และการเพิกถอนการขึ้นทะเบียนสถาปนิกต่างชาติขึ้นทะเบียนและสถาปนิกขึ้นทะเบียน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษ

ประกาศตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ตามความตกลงระหว่างประเทศ ที่ประเทศไทยเป็นภาคี”

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓

“มาตรา ๕๐/๑ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง มาใช้บังคับแก่สถาปนิกต่างชาติขึ้นทะเบียนด้วยโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“กรรมการหรือบุคคลอื่นมีสิทธิกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมว่าผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรมโดยแจ้งเรื่องต่อสภาสถาปนิก

สิทธิการกล่าวหาตามวรรคหนึ่งหรือสิทธิการกล่าวโทษตามวรรคสองสิ้นสุดลงเมื่อพ้นสามปีนับแต่วันที่ผู้ได้รับความเสียหายหรือผู้กล่าวโทษรู้เรื่องการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรมดังกล่าวและรู้ตัวผู้ประพฤติผิด แต่ต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่มีการประพฤติผิดจรรยาบรรณนั้น”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๓ ให้มีคณะกรรมการจรรยาบรรณ ประกอบด้วยประธานกรรมการจรรยาบรรณคนหนึ่งและกรรมการจรรยาบรรณตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนด แต่ไม่น้อยกว่าสามคน

ให้คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการจรรยาบรรณตามมติของที่ประชุมใหญ่สภาสถาปนิกจากสมาชิกซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี
- (๒) ไม่เคยถูกลงโทษฐานประพฤติผิดจรรยาบรรณ
- (๓) ไม่เป็นกรรมการ

ในการแต่งตั้งกรรมการจรรยาบรรณ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาเพื่อดำเนินการสรรหาจากสมาชิกตามวรรคสองเพื่อเสนอต่อที่ประชุมใหญ่สภาสถาปนิก ทั้งนี้ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของคณะกรรมการสรรหา รวมทั้งหลักเกณฑ์และวิธีการในการสรรหา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาสถาปนิก”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๗ คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยกรณีที่มีการกล่าวหาหรือกล่าวโทษว่าผู้ได้รับใบอนุญาตประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรม”

มาตรา ๑๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๑/๑ และมาตรา ๖๑/๒ แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓

“มาตรา ๖๑/๑ กรรมการจรรยาบรรณหรืออนุกรรมการจรรยาบรรณผู้ใดมีส่วนได้เสียเป็นการส่วนตัวในเรื่องที่ปรึกษาหารือเรื่องหนึ่งเรื่องใด ห้ามมิให้เข้าร่วมพิจารณา ปรึกษาหารือหรือลงคะแนนเสียงในเรื่องนั้น

มาตรา ๖๑/๒ ให้นำความในมาตรา ๓๕ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการจรรยาบรรณและคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณด้วยโดยอนุโลม”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๒ ผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษหรือผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งคณะกรรมการจรรยาบรรณวินิจฉัยชี้ขาดตามมาตรา ๖๑ อาจอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดต่อคณะกรรมการได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัย”

มาตรา ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓

“การอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณไม่เป็นการทุเลาการปฏิบัติตามคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณตามมาตรา ๖๑ (๒) (๓) (๔) และ (๕) เว้นแต่คณะกรรมการจะสั่งเป็นอย่างอื่น”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๖๓ หรือสถาปนิกต่างชาติขึ้นทะเบียนผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๓ ซึ่งได้นำมาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลมตามมาตรา ๕๐/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๒๔ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณตามพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ค่าใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม	
บุคคลธรรมดา	
(ก) ระดับวุฒิสถาปนิก	๑๐,๐๐๐ บาท
(ข) ระดับสามัญสถาปนิก	๘,๐๐๐ บาท
(ค) ระดับภาคีสถาปนิก	๕,๐๐๐ บาท
(ง) ระดับภาคีสถาปนิกพิเศษ	๕,๐๐๐ บาท
นิติบุคคล	
ค่าใบอนุญาตนิติบุคคล	๑๐๐,๐๐๐ บาท
(๒) ค่าต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม	
ที่ขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตหมดอายุ	
บุคคลธรรมดา	
(ก) ระดับวุฒิสถาปนิก	๖,๐๐๐ บาท
(ข) ระดับสามัญสถาปนิก	๔,๐๐๐ บาท
(ค) ระดับภาคีสถาปนิก	๒,๐๐๐ บาท
(ง) ระดับภาคีสถาปนิกพิเศษ	๒,๐๐๐ บาท
สำหรับผู้ที่ยื่นขอต่ออายุใบอนุญาตหลังจากใบอนุญาตหมดอายุ	
ให้เพิ่มอัตราค่าธรรมเนียม	๔,๐๐๐ บาท
นิติบุคคล	
(ก) ค่าต่อใบอนุญาตนิติบุคคลที่ขอต่ออายุใบอนุญาต	
ก่อนใบอนุญาตหมดอายุ	๔๐,๐๐๐ บาท
(ข) ค่าต่อใบอนุญาตนิติบุคคลที่ขอต่ออายุใบอนุญาต	
หลังจากใบอนุญาตหมดอายุ	๖๐,๐๐๐ บาท
(๓) ค่าหนังสือรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ	
สถาปัตยกรรมควบคุม	
บุคคลธรรมดา	๕,๐๐๐ บาท
นิติบุคคล	๒๐,๐๐๐ บาท
(๔) ค่าใบแทนใบอนุญาตหรือหลักฐานรับรองการได้รับใบอนุญาต	
บุคคลธรรมดา	๑,๐๐๐ บาท
นิติบุคคล	๖,๐๐๐ บาท
(๕) ค่าทดสอบความรู้ในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม	
(ก) การทดสอบครั้งแรก	๔,๐๐๐ บาท
(ข) การทดสอบครั้งแก้ตัว ครั้งละ	๒,๐๐๐ บาท

(๖) ค่าขึ้นทะเบียนเป็นสถาปนิกขึ้นทะเบียน	๓,๐๐๐ บาท
(๗) ค่าต่ออายุการขึ้นทะเบียนเป็นสถาปนิกขึ้นทะเบียน	๓,๐๐๐ บาท
(๘) ค่าขึ้นทะเบียนเป็นสถาปนิกต่างชาติขึ้นทะเบียน	๑๐,๐๐๐ บาท
(๙) ค่าต่ออายุการขึ้นทะเบียนเป็นสถาปนิกต่างชาติขึ้นทะเบียน	
(ก) ก่อนหมดอายุการขึ้นทะเบียน	๖,๐๐๐ บาท
(ข) หลังจากหมดอายุการขึ้นทะเบียน	๑๐,๐๐๐ บาท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันประเทศไทยต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามความตกลงระหว่างประเทศด้านการค้าบริการสาขาสถาปัตยกรรม โดยกำหนดให้สถาปนิกต่างชาติซึ่งได้ขึ้นทะเบียนไว้ตามความตกลงระหว่างประเทศดังกล่าวสามารถเข้ามาประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมในประเทศไทย และให้ผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมที่ได้รับใบอนุญาตจากสภาสถาปนิกสามารถขึ้นทะเบียนเพื่อไปประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมในประเทศภาคีความตกลงระหว่างประเทศได้ แต่โดยกฎหมายว่าด้วยสถาปนิกที่ใช้บังคับอยู่ขณะนี้ยังไม่มีบทบัญญัติที่รองรับการดำเนินการตามความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีดังกล่าว รวมทั้งความตกลงระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่อาจมีขึ้นในอนาคตสมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้มีการรองรับกรณีดังกล่าว และแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติอื่น เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน ได้แก่ แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของสภาสถาปนิกกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขึ้นทะเบียน คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม และมาตรการทางจรรยาบรรณของสถาปนิกต่างชาติและสถาปนิกขึ้นทะเบียน และกำหนดให้สมาชิกสภาสถาปนิกทุกคนต้องประพฤติตนตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรมเพื่อความปลอดภัยของประชาชนและความเที่ยงตรงแห่งวิชาชีพ รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมทำพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

คุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๘)

พ.ศ. ๒๕๖๖

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ
พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้
โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อยกระดับการคุ้มครองลูกจ้างให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและมีประสิทธิภาพมากขึ้น
อันจะทำให้ลูกจ้างซึ่งเป็นประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศมีความมั่นคงในการทำงานและคุณภาพชีวิต
ที่ดีขึ้น และเป็นทางเลือกสำหรับนายจ้างและลูกจ้างในการจ้างแรงงาน ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้
สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๖๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑

“มาตรา ๒๓/๑ เพื่อประโยชน์ในการประกอบกิจการของนายจ้าง และเป็นการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการทำงานของลูกจ้าง หรือในกรณีมีความจำเป็น นายจ้างและลูกจ้างอาจตกลงให้ลูกจ้างนำงานในทางการที่จ้างหรือที่ตกลงไว้กับนายจ้างซึ่งมีลักษณะหรือสภาพของงานที่ลูกจ้างสามารถปฏิบัติงานนอกสถานประกอบกิจการหรือนอกสำนักงานของนายจ้างได้โดยสะดวกให้ลูกจ้างนำงานดังกล่าวไปทำที่บ้านหรือที่พักอาศัยของลูกจ้าง หรือตกลงให้ลูกจ้างทำงานผ่านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสถานที่ใด ๆ ได้

การตกลงตามวรรคหนึ่ง ให้นายจ้างจัดทำเป็นหนังสือหรือข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถเข้าถึงและนำกลับมาใช้ได้โดยความหมายไม่เปลี่ยนแปลง โดยอาจตกลงให้มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- (๑) ช่วงระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดการตกลง
- (๒) วัน เวลาทำงานปกติ เวลาพัก และการทำงานล่วงเวลา
- (๓) หลักเกณฑ์การทำงานล่วงเวลาและการทำงานในวันหยุด รวมทั้งการลาประเภทต่าง ๆ
- (๔) ขอบเขตหน้าที่การทำงานของลูกจ้างและการควบคุมหรือกำกับการทำงานของนายจ้าง
- (๕) ภาระหน้าที่เกี่ยวกับการจัดหาเครื่องมือหรืออุปกรณ์การทำงาน รวมทั้งค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่จำเป็น อันเนื่องจากการทำงาน

เมื่อสิ้นสุดเวลาทำงานปกติตามที่นายจ้างและลูกจ้างตกลงกันหรือสิ้นสุดการทำงานตามที่นายจ้างมอบหมาย ลูกจ้างมีสิทธิปฏิเสธในการติดต่อสื่อสารไม่ว่าในทางใด ๆ กับนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ควบคุมงาน หรือผู้ตรวจงาน เว้นแต่ลูกจ้างได้ให้ความยินยอมโดยทำหนังสือไว้ล่วงหน้าก่อน

ลูกจ้างซึ่งทำงานที่บ้าน หรือที่พักอาศัย หรือทำงานผ่านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
ในสถานที่ใด ๆ มีสิทธิเช่นเดียวกับลูกจ้างที่ทำงานในสถานประกอบกิจการหรือสำนักงานของนายจ้าง”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมโดยกำหนดให้นายจ้างและลูกจ้างสามารถตกลงกันให้ลูกจ้างสามารถนำงานไปทำนอกสถานประกอบการหรือนอกสำนักงานของนายจ้างได้ เพื่อเป็นการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการทำงานของลูกจ้างและเพื่อประโยชน์ในการประกอบกิจการของนายจ้าง ตลอดจนมีส่วนร่วมช่วยแก้ไขปัญหาราจรลดการใช้พลังงานและเชื้อเพลิง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการเรียนรู้
พ.ศ. ๒๕๖๖

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ
พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการเรียนรู้

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมการเรียนรู้ พ.ศ. ๒๕๖๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศ

ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษา
ตามอัธยาศัย พ.ศ. ๒๕๕๑

บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดที่ได้บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือที่ขัดหรือแย้งกับ
บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“หน่วยจัดการเรียนรู้” หมายความว่า ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ศูนย์การเรียนรู้ระดับตำบล ศูนย์การเรียนรู้ในพื้นที่ ศูนย์หรือสถาบันการเรียนรู้เฉพาะด้านหรือเฉพาะกิจการ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่ทำหน้าที่จัดการเรียนรู้ในสังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้

“ภาคีเครือข่าย” หมายความว่า หน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานเอกชน ชุมชน ครอบครัว สถาบันทางศาสนา และบุคคลอื่นใด ที่ประสงค์จะจัด ร่วมจัด ส่งเสริม หรือสนับสนุนการดำเนินงานของกรมส่งเสริมการเรียนรู้หรือหน่วยจัดการเรียนรู้

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

“สถาบันพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้” หมายความว่า สถาบันพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

“กรม” หมายความว่า กรมส่งเสริมการเรียนรู้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมส่งเสริมการเรียนรู้

“จังหวัด” หมายความว่า รวมถึงกรุงเทพมหานครด้วย

“อำเภอ” หมายความว่า รวมถึงเขตด้วย

“ตำบล” หมายความว่า รวมถึงแขวงด้วย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ การส่งเสริมการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัตินี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบุคคลให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา เป็นคนดี มีวินัย รู้จักสิทธิควบคู่กับหน้าที่และความรับผิดชอบ ภูมิใจและตระหนักในความสำคัญของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รู้จักความพอเพียง มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ใฝ่เรียนรู้ มีความรอบรู้ รอบคอบ ระมัดระวัง มีคุณธรรม และมีความซื่อสัตย์สุจริต รวมทั้งมีสำนึกในความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ มีความเป็นพลเมืองที่สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมไทย และสังคมโลกได้อย่างผาสุก กับเพื่อให้บุคคลมีทักษะการเรียนรู้ ทักษะอาชีพ และทักษะชีวิตที่สอดคล้องและเท่าทันพัฒนาการของโลก และมีโอกาสพัฒนาหรือเพิ่มพูนทักษะของตนให้สูงขึ้นหรือปรับเปลี่ยนทักษะของตนตามความถนัดหรือความจำเป็น

มาตรา ๖ ให้กรมมีหน้าที่จัด ส่งเสริม และสนับสนุนการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้

- (๑) การเรียนรู้ตลอดชีวิต
- (๒) การเรียนรู้เพื่อการพัฒนาตนเอง
- (๓) การเรียนรู้เพื่อคุณวุฒิตามระดับ

นอกจากการจัด ส่งเสริม และสนับสนุนการเรียนรู้ตามวรรคหนึ่ง กรมอาจจัดส่งเสริม และสนับสนุนการเรียนรู้ในรูปแบบอื่นที่จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนได้ ทั้งนี้ ตามประกาศที่รัฐมนตรีกำหนด ประกาศดังกล่าวให้ระบุเป้าหมาย แนวทาง และวิธีการไว้ด้วย

การจัด ส่งเสริม และสนับสนุนการเรียนรู้ตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้คำนึงถึงความหลากหลาย และความต้องการของผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกเพศทุกวัยมีโอกาสเรียนรู้และเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้อย่างทั่วถึง เท่าเทียม และเป็นธรรมโดยไม่เลือกปฏิบัติ

มาตรา ๗ การเรียนรู้ตลอดชีวิตมีเป้าหมายเพื่อจัดให้มีระบบกระตุ้น ชี้นำ หรืออำนวยความสะดวกด้วยวิธีการใด ๆ ให้บุคคลสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองในเรื่องที่ตนสนใจหรือตามความถนัดของตน สามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ทุกประเภทได้ในเวลาใด ๆ ที่ตนสะดวกโดยไม่มีภาระค่าใช้จ่ายเกินสมควร และเพิ่มพูนความรู้ให้กว้างขวาง รู้เท่าทันพัฒนาการของโลกอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต รวมทั้งนำความรู้ไปเติมเต็มชีวิตให้แก่ตนเองหรือเกิดประโยชน์ต่อสังคม โดยอาจได้รับการรับรองคุณวุฒิตามความเหมาะสมด้วยก็ได้

มาตรา ๘ ในการจัด ส่งเสริม และสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต ให้กรมดำเนินการโดยคำนึงถึงแนวทาง ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการโดยวิธีการใด ๆ เพื่อกระตุ้นให้บุคคลเฝ้าหาความรู้ในเรื่องที่ตนสนใจ และสร้างสมรรถนะในการเรียนรู้โดยผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่เป็นปัจจุบันได้ด้วยตนเองในทุกเวลาอย่างรู้เท่าทัน และเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ทุกประเภทได้โดยง่ายในเวลาที่ตนสะดวกโดยไม่มีภาระค่าใช้จ่ายเกินสมควร

(๒) จัดให้มีและพัฒนาแหล่งเรียนรู้เพื่อให้บุคคลสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิตได้โดยสะดวก โดยไม่มีข้อกำหนดหรือเงื่อนไขใด ๆ ที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้หรือมีลักษณะเป็นการไม่เกื้อหนุนให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต

(๓) จัดหรือส่งเสริมให้ภาคีเครือข่ายจัดหรือร่วมกันจัดให้บุคคลในครอบครัวและชุมชนมีนิสัยรักการอ่านหรือการเรียนรู้ รวมทั้งจัดให้มีแหล่งส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้ในชุมชน

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ชำนาญการในภูมิปัญญาท้องถิ่นและภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้และเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

มาตรา ๙ การเรียนรู้เพื่อการพัฒนาตนเองมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาศักยภาพ ทักษะ และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านตามความถนัดของตน การประกอบอาชีพ การพัฒนาอาชีพ การยกระดับคุณภาพชีวิตของตน ครอบครัว ชุมชน หรือสังคม หรือเพื่อประโยชน์แห่งความรอบรู้ของตน โดยอาจได้รับการรับรองคุณวุฒิตามความเหมาะสม

ในการจัดการเรียนรู้ตามวรรคหนึ่ง ให้มีระบบแนะแนวการเรียนและการประกอบอาชีพ เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ทราบล่วงหน้าหรือวางแผนให้สอดคล้องกับความถนัดของตนด้วย

มาตรา ๑๐ ในการจัด ส่งเสริม และสนับสนุนการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาตนเอง ให้กรมดำเนินการโดยคำนึงถึงแนวทาง ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการโดยวิธีการใด ๆ เพื่อกระตุ้นให้บุคคลทุกช่วงวัยทุกอาชีพใฝ่เรียนรู้หรือฝึกฝนในเรื่องที่ตนถนัดหรือสนใจ เพื่อพัฒนาศักยภาพ ทักษะ และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน สำหรับการประกอบอาชีพ การพัฒนาอาชีพ การดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข หรือการร่วมกันพัฒนาชุมชนของตน

(๒) ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือหรือร่วมมือกับภาคีเครือข่ายในการดำเนินการตาม (๑)

มาตรา ๑๑ การเรียนรู้เพื่อคุณวุฒิตามระดับมีเป้าหมายเพื่อจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้ซึ่งอยู่ในวัยเรียนแต่ไม่ได้รับการศึกษาในสถานศึกษา หรือผู้ซึ่งพ้นวัยที่จะศึกษาในสถานศึกษา หรืออยู่ในพื้นที่ที่ห่างไกลหรือทุรกันดาร หรือไม่มีหน่วยงานอื่นใดไปดำเนินการ เพื่อให้ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานตลอดจนส่งเสริม สนับสนุน เพื่อให้ได้รับการศึกษาสูงกว่าระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานตามศักยภาพของผู้เรียน

การจัดการเรียนรู้ตามวรรคหนึ่งต้องดำเนินการเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ทั้งนี้ โดยให้ปรับอายุและระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติให้สอดคล้องกับสภาพความจำเป็นของผู้เรียน และให้นำความในมาตรา ๙ วรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ ในการจัด ส่งเสริม และสนับสนุนการเรียนรู้เพื่อคุณวุฒิตามระดับ ให้กรมดำเนินการโดยคำนึงถึงแนวทาง ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นการจัดการเรียนรู้สำหรับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ซึ่งมิได้ศึกษาอยู่ในสถานศึกษาไม่ว่าด้วยเหตุใด เพื่อให้ได้รับคุณวุฒิระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านสามัญศึกษาหรืออาชีวศึกษา

(๒) วิธีการจัดการเรียนรู้และการจัดทำหรือพัฒนาหลักสูตรต้องสอดคล้องกับพัฒนาการของโลก และสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามความถนัดหรือความสนใจของตน ทั้งนี้ วิธีการและหลักสูตรดังกล่าวให้เป็นไปตามที่กรมและสถาบันพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้ร่วมกันกำหนด

(๓) การประเมินผลเพื่อให้ได้รับคุณวุฒิทางการศึกษา ให้ใช้วิธีการที่หลากหลายเพื่อใช้กับผู้เรียนซึ่งมีความแตกต่างกันได้อย่างเหมาะสม โดยต้องไม่ใช้วิธีการทดสอบความรู้ในทางวิชาการแต่เพียงด้านเดียว

(๔) ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาเพื่อจัด ส่งเสริม และสนับสนุนให้ผู้ซึ่งได้รับคุณวุฒิระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านสามัญศึกษาหรืออาชีวศึกษาตาม (๑) เพื่อให้ได้รับการศึกษาสูงกว่าระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ในกรณีที่เด็กตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาภาคบังคับเข้ารับการเรียนรู้เพื่อคุณวุฒิตามระดับกับหน่วยจัดการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าผู้ปกครองตามกฎหมายดังกล่าวได้ปฏิบัติหน้าที่ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาภาคบังคับแล้ว แต่ในการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กดังกล่าว กรมต้องจัดกระบวนการเรียนรู้ หลักสูตร และระยะเวลาการเรียนให้สอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการของผู้เรียน โดยให้กรมและสถาบันพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้ร่วมกันออกแบบให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

มาตรา ๑๓ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย การส่งเสริมการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นสิทธิของบุคคลและคณะบุคคลที่จะดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการจัดการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

มาตรา ๑๔ ในการส่งเสริมการเรียนรู้ตามมาตรา ๖ ให้หน่วยจัดการเรียนรู้มีอำนาจรับรองคุณวุฒิให้แก่ผู้เรียนเมื่อสำเร็จการศึกษา โดยออกเป็นประกาศนียบัตรหรือวุฒิบัตร หรือออกหนังสือรับรองความรู้เพื่อนำไปสะสมในการได้รับการรับรองคุณวุฒิ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๕ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรมจัดให้มีระบบ ดังต่อไปนี้

(๑) ระบบการเทียบระดับการศึกษา เทียบเคียงหรือเทียบโอนผลการเรียน ทักษะ ความรู้ ประสบการณ์ สมรรถนะ เพื่อประโยชน์ในการเรียนรู้จากรูปแบบหนึ่งไปสู่อีกรูปแบบหนึ่งตามมาตรา ๖ หรือจากหน่วยจัดการเรียนรู้หนึ่งไปยังอีกหน่วยจัดการเรียนรู้หนึ่ง หรือจากหน่วยจัดการเรียนรู้หนึ่งไปยังสถานศึกษา หรือจากสถานศึกษามายังหน่วยจัดการเรียนรู้ หรือเพื่อประโยชน์ในการสะสมความรู้

(๒) ระบบนำผลการเทียบเคียงตาม (๑) ไปสะสมเพื่อประโยชน์ในการได้รับการรับรองคุณวุฒิ หรือเพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพ

ในการทำระบบดังกล่าวให้ทำร่วมกับสถาบันพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้

มาตรา ๑๖ ให้กรมมีหน้าที่รับผิดชอบการจัด ส่งเสริม และสนับสนุนการเรียนรู้ ตามมาตรา ๖ และตามที่มีกฎหมายอื่นกำหนด รวมทั้งให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มี ส่งเสริม และสนับสนุนให้มีการผลิตและพัฒนาหลักสูตร โปรแกรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และวิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้ บรรดาที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการเรียนรู้ที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรม รวมทั้งนำหลักสูตร โปรแกรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และวิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หน่วยงานอื่นจัดทำไว้มาใช้ประโยชน์ได้

(๒) จัดทำแผนการส่งเสริมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งร่วมกับภาคีเครือข่ายในการติดตาม ตรวจสอบ ให้คำแนะนำ และประเมินผลสัมฤทธิ์ในการส่งเสริมการเรียนรู้ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) จัดให้มี ส่งเสริม และสนับสนุนให้มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการส่งเสริมการเรียนรู้

(๔) จัด ส่งเสริม และสนับสนุน การเรียนการสอน สภาพแวดล้อม ตลอดจนเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดเพื่อให้คนพิการ หรือบุคคลซึ่งมีความต้องการจำเป็นพิเศษ สามารถเรียนรู้ได้โดยสะดวกและเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ทุกประเภทได้อย่างเท่าเทียมทั่วถึง และเป็นธรรม โดยไม่เลือกปฏิบัติและไม่มีภาระค่าใช้จ่ายเกินสมควร

(๕) ร่วมมือกับภาคีเครือข่ายเพื่อจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกและแหล่งเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงการเรียนรู้ได้ทุกรูปแบบ ทุกที่ และทุกเวลา รวมทั้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

(๖) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการออกประกาศนียบัตร วุฒิบัตร หรือหนังสือรับรองความรู้ให้แก่ผู้เรียนตามมาตรา ๑๔

(๗) ดำเนินการเทียบระดับการศึกษา การเทียบเคียงหรือเทียบโอนผลการเรียนตามมาตรา ๑๕

(๘) จัดทำหลักเกณฑ์การประเมินผลสัมฤทธิ์ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของหน่วยจัดการเรียนรู้หรือภาคีเครือข่าย

(๙) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะของบุคลากรซึ่งทำหน้าที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เพื่อให้สามารถส่งเสริมการเรียนรู้และแนะแนวการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนสามารถสร้างนวัตกรรมทางการศึกษาได้

(๑๐) ปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือที่มีกฎหมายอื่นกำหนด การผลิตและพัฒนาหลักสูตรตาม (๑) และจัดทำหลักเกณฑ์การประเมินผลสัมฤทธิ์ตาม (๘) ให้หารือกับสถาบันพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้ก่อน

หน้าที่และอำนาจของกรมไม่เป็นการตัดอำนาจหน่วยงานอื่นของรัฐหรือตัดสิทธิของบุคคลใดในการดำเนินการดังกล่าวตามอำนาจหรือสิทธิที่มีอยู่ตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๑๗ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ ปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ผู้แทนกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ผู้แทนกระทรวงแรงงาน ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข และผู้แทนภาคีเครือข่าย ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกินแปดคนเป็นกรรมการ ซึ่งในจำนวนนี้ต้องแต่งตั้งจากผู้แทนหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานเอกชนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา อย่างน้อยด้านละหนึ่งคน และผู้ชำนาญการในภูมิปัญญาท้องถิ่นแต่ละด้านตามความเหมาะสม และให้ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำกรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการและเลขานุการ

(๒) ในจังหวัดอื่น ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ ปลัดจังหวัด เกษตรและสหกรณ์จังหวัด พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด แรงงานจังหวัด ศึกษาธิการจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด และผู้แทนภาคีเครือข่าย ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกินแปดคนเป็นกรรมการ โดยต้องแต่งตั้งจากภาคีเครือข่ายในพื้นที่ของจังหวัด ซึ่งในจำนวนนี้ต้องแต่งตั้งจากผู้แทนหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานเอกชนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา อย่างน้อยด้านละหนึ่งคน และผู้ชำนาญการในภูมิปัญญาท้องถิ่นแต่ละด้าน ตามความเหมาะสม และให้ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ

คุณสมบัติอื่น การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งของผู้แทนภาคีเครือข่าย และการประชุมของคณะกรรมการส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๘ คณะกรรมการส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณา ให้ข้อเสนอแนะในการจัดทำ และให้ความเห็นชอบแผนการส่งเสริมการเรียนรู้ของจังหวัด

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยจัดการเรียนรู้ให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายตามแผนการส่งเสริมการเรียนรู้ของจังหวัด

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนภาคีเครือข่ายในการส่งเสริมการเรียนรู้ การจัดทำมีและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ภายในพื้นที่จังหวัดให้สอดคล้องกับแผนการส่งเสริมการเรียนรู้ของจังหวัด

(๔) ติดตามการดำเนินงานในการส่งเสริมการเรียนรู้ของหน่วยจัดการเรียนรู้และภาคีเครือข่าย ให้มีคุณภาพและสอดคล้องกับแผนการส่งเสริมการเรียนรู้ของจังหวัด

(๕) เสนอแนะให้มีการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง

(๖) เสนอแนะให้มีการจัดตั้งศูนย์หรือสถาบันการเรียนรู้เฉพาะด้านหรือเฉพาะกิจการตามมาตรา ๒๓

(๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิบดีมอบหมาย

มาตรา ๑๙ ในทุกจังหวัดให้มีสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด เพื่อกำกับ ดูแล ช่วยเหลือ ส่งเสริม

สนับสนุน อำนวยความสะดวก และแนะนำการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ ระดับอำเภอ ศูนย์การเรียนรู้ระดับตำบล และศูนย์การเรียนรู้ในพื้นที่ ทั้งในด้านวิชาการ เทคโนโลยี ที่จำเป็นในการส่งเสริมการเรียนรู้ การบริหารงาน และการปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด รวมตลอดทั้งการจัดทำแผนการส่งเสริมการเรียนรู้ของจังหวัดซึ่งต้องสอดคล้องกับแผนการส่งเสริมการเรียนรู้ของกรม บริบทของท้องถิ่นและแผนการศึกษาแห่งชาติ และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิบดี มอบหมาย

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดมีหน้าที่และอำนาจในการประสาน สนับสนุน และร่วมมือ หรือมอบหมายให้ภาคีเครือข่ายเข้ามามีส่วนร่วมหรือ เป็นผู้ดำเนินการส่งเสริมการเรียนรู้ได้

ในการจัดทำแผนการส่งเสริมการเรียนรู้ของจังหวัดตามวรรคหนึ่งต้องรับฟังความคิดเห็นหรือ ข้อเสนอแนะของภาคีเครือข่ายประกอบด้วย และเมื่อจัดทำร่างแผนการส่งเสริมการเรียนรู้แล้วเสร็จ ให้เสนอคณะกรรมการส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดเพื่อพิจารณา ให้ความเห็นชอบและใช้บังคับต่อไป

มาตรา ๒๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับอำเภอ ให้มีศูนย์ส่งเสริม การเรียนรู้ระดับอำเภอมีสถานะเป็นสถานศึกษา เพื่อจัดการเรียนรู้ และกำกับ ดูแล ช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุน อำนวยความสะดวก และแนะนำ ในการปฏิบัติหน้าที่ของศูนย์การเรียนรู้ระดับตำบลและ ศูนย์การเรียนรู้ในพื้นที่ ทั้งในด้านวิชาการ และเทคโนโลยีที่จำเป็นในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้เป็นไป ตามแผนการส่งเสริมการเรียนรู้ของจังหวัด รวมทั้งประสานความร่วมมือและแนะนำการจัดการเรียนรู้ ของภาคีเครือข่ายในพื้นที่และทำหน้าที่เป็นศูนย์การเรียนรู้ของตำบลอันเป็นที่ตั้งของศูนย์ส่งเสริม การเรียนรู้ระดับอำเภอหรือตำบลใกล้เคียงตามที่อธิบดีกำหนด และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิบดีมอบหมาย

ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการเรียนรู้ ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ จะจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ขึ้น ณ ที่ใดที่เห็นสมควรหรือตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการส่งเสริมการเรียนรู้ จังหวัดก็ได้

ให้นำความในมาตรา ๑๙ วรรคสอง มาใช้บังคับแก่การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของ ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการเรียนรู้ กรมอาจจัดให้มีศูนย์การเรียนรู้ระดับ ตำบล สำหรับพื้นที่ของตำบลหนึ่งหรือหลายตำบลตามความจำเป็นและเหมาะสมของแต่ละพื้นที่ก็ได้

ในกรณีที่เป็นพื้นที่ห่างไกล ทุรกันดาร พื้นที่เสี่ยงภัย หรือพื้นที่ที่มีความยากลำบาก ในการปฏิบัติงาน กรมจะประกาศจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ในพื้นที่นั้นก็ได้

มาตรา ๒๒ ให้หน่วยจัดการเรียนรู้สร้างการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนและสังคม รวมทั้งร่วมมือกับผู้อำนวยการในภูมิภาคท้องถิ่น ภาคีเครือข่าย และสถานศึกษา ในการส่งเสริมการเรียนรู้ การถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ หรือภูมิปัญญาให้แก่ผู้เรียนหรือประชาชนด้วย

มาตรา ๒๓ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการเรียนรู้เฉพาะด้านหรือเฉพาะกิจการ อธิบดี โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีจะจัดตั้งศูนย์หรือสถาบันการเรียนรู้เฉพาะด้านหรือเฉพาะกิจการขึ้นตาม ที่เห็นสมควรหรือตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดก็ได้

มาตรา ๒๔ หน่วยจัดการเรียนรู้ใดนอกจากศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ จะมี สถานะเป็นสถานศึกษา ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๕ เพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ตามมาตรา ๖ กรมมีอำนาจเชิญบุคคลผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญอย่างแท้จริงตามความถนัดของตนหรือในการประกอบอาชีพที่หลากหลายซึ่งไม่มี ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติมาให้ความรู้แก่ผู้เรียนได้ และ ให้บุคคลดังกล่าวจัดการเรียนรู้ การถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ หรือภูมิปัญญาให้แก่ผู้เรียนได้ โดยไม่ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

อำนาจของกรมตามวรรคหนึ่ง กรมจะมอบอำนาจให้หน่วยจัดการเรียนรู้ก็ได้

ความในวรรคหนึ่งและวรรคสองให้ใช้บังคับแก่การจัดการเรียนรู้ตามมาตรา ๖ (๑) หรือ (๒) ที่หน่วยงานของรัฐเป็นผู้ดำเนินการด้วยโดยอนุโลม ในกรณีเช่นนั้นอำนาจของกรมตามวรรคหนึ่ง ให้เป็น อำนาจของหน่วยงานของรัฐนั้น

มาตรา ๒๖ บุคลากรซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในกรมและในหน่วยจัดการเรียนรู้จะเป็นข้าราชการ ประเภทใดให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๒๗ ให้เปลี่ยนสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ในสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ เป็นกรมส่งเสริมการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัตินี้ มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นกรมในกระทรวงศึกษาธิการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการและกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน อยู่ในบังคับบัญชาของรัฐมนตรี และปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

มาตรา ๒๘ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ และภาระผูกพันทั้งปวง รวมถึงข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักงาน ปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ไปเป็นของกรมส่งเสริมการเรียนรู้ กระทรวงศึกษาธิการ

ให้ข้าราชการ พนักงานราชการ หรือลูกจ้างตามวรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พนักงานราชการ หรือลูกจ้าง อยู่ในวันก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พนักงานราชการ หรือลูกจ้าง แล้วแต่กรณี ต่อไปจนกว่าจะมีกฎหมายตามมาตรา ๒๖ กำหนดเป็นอย่างอื่น และให้มีสิทธิได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง เงินวิทยฐานะ และประโยชน์ตอบแทนอื่น ไม่น้อยกว่าที่เคยได้รับอยู่เดิม

มาตรา ๒๙ บรรดาคดีของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ที่ได้ฟ้องหรือถูกฟ้องเป็นคดี ต่อศาลไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่ากรมส่งเสริมการเรียนรู้ กระทรวงศึกษาธิการ ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นผู้ฟ้องหรือถูกฟ้องในคดีดังกล่าว และให้ถือว่าผู้รับมอบอำนาจให้ดำเนินคดีแทน สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในคดีนั้น ๆ เป็นผู้รับมอบอำนาจจากกรมส่งเสริมการเรียนรู้ กระทรวงศึกษาธิการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๐ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นอธิบดีกรมส่งเสริมการเรียนรู้

มาตรา ๓๑ ในวาระเริ่มแรกในระหว่างที่ยังไม่มีการจัดตั้งสถาบันพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ให้สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทำหน้าที่เป็นสถาบันพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้มีหน้าที่และอำนาจตามที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติไว้

มาตรา ๓๒ ในวาระเริ่มแรกให้แต่งตั้งผู้แทนภาคีเครือข่ายในคณะกรรมการส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดตามมาตรา ๑๗ ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๓ ให้สถานศึกษาและศูนย์การเรียนรู้ชุมชนตามที่ประกาศกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยเป็นหน่วยจัดการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการจัดตั้งหน่วยจัดการเรียนรู้ขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๔ ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินมาใช้บังคับแก่การบริหารราชการของกรมส่งเสริมการเรียนรู้โดยอนุโลมไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาหรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับแก่การบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาหรือข้าราชการพลเรือนสามัญ ในสังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๕ บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติคณะรัฐมนตรีใดที่อ้างถึง “สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย” หรือ “เลขาธิการสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย” ให้ถือว่าอ้างถึง “กรมส่งเสริมการเรียนรู้” หรือ “อธิบดีกรมส่งเสริมการเรียนรู้” แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๕๔ วรรคสาม ประกอบกับ มาตรา ๒๕๘ จ. ด้านการศึกษา (๔) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และจัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในการจัดการศึกษา โดยสร้างโอกาสให้ผู้ซึ่งอยู่ในวัยเรียนแต่ไม่ได้รับการศึกษาในโรงเรียน หรือผู้ซึ่งพ้นวัยที่จะศึกษาในโรงเรียนหรือ อยู่ในพื้นที่ที่ห่างไกลหรือทุรกันดาร มีโอกาสเรียนรู้และเข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ได้อย่างทั่วถึงและพัฒนาศักยภาพ ทักษะ ความเชี่ยวชาญได้ตามความถนัด สมควรปรับปรุงการจัดการเรียนรู้และปรับปรุงโครงสร้างของ หน่วยจัดการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้ตลอดชีวิต จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

